

รายงานการประชุมรัฐสภา
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ (สามัญ)

วันอังคารที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๑๘๖ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเบิกประชุม พิจารณาเรื่องการสาธารณสุขต่อ นายชั้น ระวีวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน (หนองคาย) : ยืนยัน ข้าพเจ้าจะได้พูดเรื่องนโยบายการสาธารณสุขต่อไป การสาธารณสุขที่รัฐบาลได้เสนอมานัน ที่เขียนไว้ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย แต่มีความขงใจอยู่บางประการ กล่าวคือ ตามนโยบายข้อ ๑ ที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มวุฒิและสมรรถภาพของแพทย์นั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบ แต่ข้าพเจ้ามีความขงใจว่าเวลานี้ ความต้องการแพทย์ในพระราชอาณาจักรของเรา ยังมีความต้องการอยู่มาก ข้าพเจ้าอยากทราบว่ารัฐบาลนั้นนโยบายที่จะเพิ่มจำนวนแพทย์ให้เพียงพอกับความ ต้องการอย่างไรหรือไม่ นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ตามนโยบายข้อ ๒ ที่ว่า จะเพิ่มและขยายโรงพยาบาลเทศบาลนั้น ในเรื่องโรงพยาบาลเทศบาลนี้ ข้าพเจ้ามีความขงใจอยู่ว่า ทั่วนายแพทย์ซึ่งประจำอยู่ในโรงพยาบาลนั้นเป็นผู้ที่มีวุฒิในโรงพยาบาลของเทศบาลก็จะมีกรดำเนินการไม่ราบรื่นและเรียบร้อย เพราะว่ามีวุฒิของแพทย์ และวุฒิของคณะเทศมนตรีนั้นย่อมต่างกัน และ

ต่างกันในเรื่องงบประมาณและอื่นๆอีก ข้าพเจ้ามีความขงใจว่ารัฐบาล
 จะให้โรงพยาบาลไม่ขึ้นอยู่กับความปกครองของเทศบาลจะได้หรือไม่ อีก
 ประการหนึ่ง ในเรื่องการบำบัดและป้องกันโรค การบำบัดและป้องกัน
 โรคนั้นตามหัวเมืองปรากฏว่า มีเกิดโรคติดต่ออย่างร้ายแรงเช่นอหิวาต์
 ขึ้น ปรากฏว่าประชาชนได้ล้มหายตายกันเป็นจำนวนมาก แล้วจึงมียา
 ไปฉีดป้องกันและรักษา เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าจะเข้าแบบที่ว่าวิ
 หายล้มตอก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมี
 นโยบายที่จะจัดสร้างยาสำหรับไปบำบัดและป้องกันโรคสำหรับหัวเมืองนั้น
 ะเพียงพอไต่หรือไม่ ว่าถึงหน่วยเคลื่อนที่รัฐบาลจะกระทำการเคลื่อนที่
 ยิงกันและบำบัดโรคนี้ หน่วยเคลื่อนที่เท่าที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาปรากฏว่า
 หน่วยเคลื่อนที่เหล่านั้นไปเฉพาะที่มทางรวดเร็วโดยสะดวกเท่านั้น แต่
 ทั่วกันการซึ่งไปไม่ได้สะดวก และมีราษฎรเป็นจำนวนมากนั้น หน่วย
 เคลื่อนที่หาได้ไม่ถึง รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้หน่วยเคลื่อนที่เคลื่อน
 ทางไปยังค่ายลตองถิ่นที่กันการนั้นไต่หรือไม่ และประการสุดท้ายในเรื่อง
 คุยา ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการสาธารณสุขได้แถลงเมื่อนานว่า คุยานมียา
 แล้ว จะจัดการต่อไป คุยานนั้นข้าพเจ้ารับรองว่ามีอยู่ แต่ว่าข้าพเจ้า
 ยืนยันได้ว่าคุยานไม่มียา ไม่มียาที่คุยา สิ่งที่เราจะหยิบฉวยโดยด่วน
 ในเวลานี้ก็คือเรื่องยา ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็น อยากจะขอร้องให้ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการสาธารณสุขในเรื่องยา เพื่อเอาไปอยู่ที่ คุยาโดยด่วน
 เช่นเช่นจะไต่หรือไม่

พล.ร.ต. เด็ก สุมิตร ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข

สุย : ข้าพเจ้าขออนุญาตขอเป็นคนอื่นๆไป เพราะเหตุว่าประเด็นเรื่องยา
 จะลมีไปเสีย แล้วการเพิ่มแพทย์ ข้าพเจ้าขอรับรองท่านสมาชิกว่า

เวลานั้น ไม่ใช่จะคำวิ มีอยู่แล้ว และก็เห็นจำนวนมากจนถึงกับ
 รัฐบาลต้องพยายามจัดการให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะว่าในเวลานั้นแรก
 เริ่มเก็บที่เมื่อสัก ๗-๘ ปีมาแล้ว เมื่อแพทย์เข้ามาในราวๆ ๓๐-๔๐
 คน ในเวลานั้นแพทย์มีเข้ามาในโรงเรียนราวๆ ๒๐๐-๓๐๐ คน เพราะ
 ฉะนั้น ผลักก็จะหมดการวิศกได้ เพราะว่าต่อไปแพทย์ จะเข้าได้เรื่อยๆ
 และทั้งนั้นก็ทั้งใจเลยๆ ก็ไปพยายามอยู่เสมอ และทั้งนี้ต้องขอความ
 กรุณาท่านสมาชิก เพราะว่าเหตุว่าการเพิ่มแพทย์นั้น นักเรียนแพทย์นั้น
 เพิ่มได้ง่าย เพราะว่าเหตุที่เราวิจัยสมัครหลายๆ ก็คงจะมา แต่ว่าที่สำคัญ
 ที่สุดคือการเพิ่มครู ทั้งนี้เป็นของลำบาก เพราะฉะนั้นต้องขอความกรุณา
 เป็นเวลานานๆ หน่อย เพราะว่าการทำงานให้เหมาะสมที่เป็นอาจารย์
 สำหรับนายแพทย์เหล่านั้นเป็นของยากมาก ทั้งนี้สำหรับการเทศบาลนั้น
 ข้าพเจ้าก็ท่านสมาชิกก็เห็นพ้องกัน และทางกระทรวงสาธารณสุขก็ได้
 พยายามที่จะโอนกิจการเทศบาลมาทำ คือหมายความว่า โรงพยาบาล
 ของเทศบาล และกิจการในเวลานี้ก็อยู่ในขั้นที่จะตกลงกัน เรียบร้อยแล้ว
 แต่ทั้งนี้ให้เข้าใจว่ากระทรวงสาธารณสุข มิได้ปรัภักว่า เทศบาลทุกแห่ง
 คือเทศบาลทุกที่มีหลายที่ แต่ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมจึงขอมาทั้งหมด
 เพื่อจะมาจัดการ และเมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้มาจัดการเรียบร้อยแล้ว
 และเชื่อว่า จะจัดการได้เรียบร้อยด้วย และเทศบาลทำการต่อไปได้เป็นที่
 เรียบร้อยก็จะปล่อยให้ที่ละอันสองอัน เพื่อความเจริญของประเทศชาติเป็น
 เกณฑ์ ทั้งนี้การขอยกเลิกการขมกั้ขมกั้ของแพทย์ โรคจึงจะลด
 น้อยลง ข้าพเจ้าก็เห็นใจเหมือนกัน เพราะว่ามันที่ปล่อยให้โรคเป็นมากๆ
 แล้วไปทำนั้นเป็นวิธีที่ผิด แล้วจะพยายามไม่ให้ผลต่อไป แต่ทั้งนี้จะทำ
 ได้แก่ไหนนั้นก็ขอให้ท่านรอต่อไปก่อน ทั้งนี้สำหรับหน่วยเทศบาลอยู่ใน

ลักษณะเดียวกัน การที่จะให้คนไปในที่ลำบากย่อมไม่มีใครอยากไป
ไม่ว่าจะเจ็บแพथหรือใคร ทั้งนี้ขอให้ท่านรอการวินิจฉัยต่อไปใน
อนาคตว่าจะเจ็บป่วยอย่างไร สำหรับข้าพเจ้าที่ท่านอ้างว่าไม่มียานั้น ข้าพเจ้า
ก็ไม่เลียงเช่นเดียวกันก็ขอให้อ้อ เพราะข้าพเจ้ารับรองว่าจะมียา

๑๐.๑๕ น.

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทน (พิษณุโลก) : ใน
นโยบายสาธารณสุข กระผมขอซักถามบ้างบางประการ เพราะเหตุว่า
พลเมืองจังหวัดพิษณุโลกได้ส่งมาว่า ขอให้รีบไว้ในเรื่องสาธารณสุข
เพื่อประโยชน์สุขของเขา แล้วจะให้ผมพูดว่าอย่างไร ผมถูกพลเมือง
เขาส่งมา ผมก็มาเรียนแล้วท่านก็สายหน้า เมื่อบานผมพูนคนออกประเด็น
ไปก็กลายเป็นว่า

ประธานรัฐสภา : เชิญเถิด ให้ท่านพูดแล้ว แต่ไม่ต้องการให้
อรรถกถาให้มากนัก

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทน (พิษณุโลก) : ครัย
พิษณุโลกนั้นเป็นเมืองสำคัญในทางสาธารณสุข ซึ่งท่านรัฐมนตรีเอง
ก็ได้แถลงนโยบายไว้ในสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาของไทย ก็คงจะได้
แถลงแล้วว่าระเบียบโรงพยาบาลพิษณุโลกภายในเวลา ๖ เดือน เพื่อทำ
การอบรมนางพยาบาลที่พิษณุโลกเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเธอ
คนกรุงเทพฯไปพยาบาลในท้องถิ่นที่การก็คงจะไม่อยู่ เพราะฉะนั้นจึง
จะเอาผู้ที่อยู่ที่นั่นเอง แต่ยกขึ้นเป็นเวลาสองเดือนมาแล้วกว่า ๘๐ วัน ๑๐๐
วันเห็นจะได้แล้วก็ยังไม่มีความว่าโรงพยาบาลพิษณุโลกเกิดขึ้น เพราะ
ฉะนั้นเมื่อสมเป็นตัวแทนของเขา เขาได้ส่งมาก็อยากจะทราบว่าท่านจะได้
ตอบอย่างไร และหวังว่าท่านคงจะได้จัดการที่วักที่ที่สุดเท่าที่ท่านได้แถลง

โน้บยายไว้ และที่ท่านจะขยายวุฒิของแพทย์ ผมก็เห็นว่าเห็นการทำได้
 ไม่ใช่ว่าจะผิด ผมไม่ใช่เห็นแพทย์ ก็ไม่อยากจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับและไม่
 หวังที่จะไครยค่าชมเชยว่าข้าพเจ้าเข้าใจในเรื่องแพทย์ แต่อยากจะพบ
 ถึงเรื่องจรรยาแพทย์ เพราะว่าแพทย์ที่ก่มีมากคน และที่ย่อยหย่อนใน
 เรื่องจรรยา ก็มี ท่านที่เป็นนักศึกษาจึงจำด้วยคำของญิงุต รุสโซ ที่ได้
 พูดถึงจรรยาแพทย์ว่ามีอย่างไรกันจึงอยากจะขอฝากไว้ว่า เรื่องจรรยา
 แพทย์เป็นที่พลเมืองเดือดร้อนยิ่งกว่าเรื่องวุฒิของแพทย์ เพราะว่าในเรื่อง
 การรักษายาบาลพลเมือง ถ้าหากว่าไม่ให้แพทย์รักษาก็ตาย แต่ก็เจ็บ
 ใจในเรื่องจรรยาแพทย์มากกว่าเรื่องวุฒิ ในสถานศึกษาต่าง ๆ โดย
 แท้จริงแล้วคนยากจนเดือดร้อน ส่วนคนมั่งมีมีสุขท่านมีเงินมีทองรักษา
 ทั่วของท่านได้ คนยากจนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสถานศึกษาแพทย์จะเป็นที่สุข
 ชีวิตครั้งสุดท้ายของเขาให้หาย แต่ไปถึงสถานศึกษาแพทย์บางแห่งก็มัก
 ฝืดความหวังแล้วก็ชอกช้ำไปตาม ๆ กัน ในสถานพยาบาลชั้นหนึ่งนั้น
 คนไทยก็เปอร์เซ็นต์ แล้วคนต่างชาติก็เปอร์เซ็นต์ สถานที่จะอยู่การคน
 ยากจนอย่างนี้สำคัญมาก เท่าที่ได้ยินมาคนยากจนเดือดร้อนแสนสาหัส
 และอยู่ไกล ๆ มุมของตำบารัฐมนตรีมีคนเขาย่นกันอยู่มากเหมือนกัน ที่
 ความเป็นอยู่ของประชาชนไม่ใช่อยู่ในเมืองหลวง มีอยู่ที่ย่านนอกคอกนอก
 คนจน ๆ จะไครยความกรุณาจากแพทย์อย่างไรก็เป็นที่รู้กันอยู่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นขอจึงวอนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข ขอให้ท่าน
 เห็นแก่ชาวไร่ชาวนาบ้าง เมื่อท่านผ่านไปแล้วท่านได้ทราบสถิติว่าคนมี
 โรคประจำตัว เช่น โรคมี้มขม ขาลีบ ขายวม เป็นโรคแปลกต่าง ๆ แล้ว
 วงการแพทย์ไคร่รอบคลุมไปถึงคัวหรือเปล่า มันไปถึงเพราะคนที่มั่งมี
 มีพศ แล้วที่คนยากจนก็ไม่ไคร่อะไร ไปสถานแพทย์แล้วก็ไม่ไคร่ไร

นอกจากเจ็บใจ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านตั้งใจทำการตรวจตราอันมีนัย
ห่างไกลแล้ว สิ่งที่ทำก็กลายเป็นร้ายไปหมด เหมือนอย่างที่ท่านยก
แกลงไปเลี้ยงคนบ้านนอก ทนสถานที่มีนัยไกลมันก็ยุ่งเสียหมด มันก็กลายเป็น
เป็นยาพิษไป เช่นเดียวกับยารักษาโรคเหมือนกัน ระยะทางมันไกลพอไป
ถึงยากี่หายไ้หมด ขอให้เห็นในราษฎร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็อยากจะ
ขอร้องในเรื่องศึกษา ค่ะ แต่อย่าไม่มี แต่ว่าพอใครมีศักดิ์พิเศษก็มียา
ที่รักษากันได้ เรื่องสำคัญอยู่ที่การตรวจตราเท่านั้น ข้าพเจ้าใคร่จะ
ขอร้องว่าถ้าท่านไปอยู่กับข้าพเจ้าตามที่ตั้งแล้วท่านจะเห็น ถ้าไม่จริง
อย่างที่ข้าพเจ้าว่าละก็ข้าพเจ้ายอมให้ท่านเขียนข้าพเจ้าเป็นส่วนตัว แต่
ไม่ใช่เขียนข้าพเจ้าด้วยกฎหมาย อีกอย่างหนึ่งสถานพยาบาลเคลื่อนที่
ไม่ปรากฏว่ามีเพียงพอ นโยบายของท่านที่เขียนมาหรือได้แถลงวันนั้นขอ
เรียนว่าโต จะทำได้เมื่อรัฐสถานควบคุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นการควบคุม
รัฐบาลนั้นก็มีข้อเกี่ยว คือคุณ โฆษณากับการปฏิบัติของท่านว่ามีสอดคล้อง
เหมาะสมเท่ากันจริงไหม แต่โดยมากนโยบายที่เขียนเสร็จแล้วก็มักจะเข้า
แฟ้มหรือไม่พูดออกแล้วก็กลืนหายไปในการแห่งอื่นอันอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเสีย
แต่ขอเรียนท่านนายกรัฐมนตรีว่าพลเมืองของผมนั่งให้มาดูแล คุณนโยบาย -
บายแล้วคุณผลการปฏิบัติของท่านว่า จะเกิดประโยชน์สุขจริงสมกับนโยบาย
หรือไม่ ทันทใดก็กล่าวมากจะค้นคว้าหรือหาเงื่อนหรือประเด็น เพราะรัฐอยู่
เหมือนกันว่า คนที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน หรือของประเทศชาติก็
มีอยู่ ถ้าเอามาลากลึงก็จะมีหมด เพราะฉะนั้นขอท่านรัฐมนตรีอย่า
น้อยอกน้อยใจเลย แล้วอย่าน้อยใจอย่างท่านรัฐมนตรีต่างประเทศที่ว่า
จะลาออกจากสถาน คนที่เห็นแก่ประเทศชาติก็มีอยู่ แล้วอย่าน้อยใจใน
คำ ไชยยศ ทอลัก เพราะเขาว่าคนอื่นไม่ใช่ในรัฐสถาน.....

ประชาชนรัฐสภา : ท่านผู้คนออกเรื่อง ว่ารัฐมนตรีต่างประเทศ
แล้วจัดคำ ไซมัส ทอลค ไม่อยู่ในประเด็น ขอให้อยู่ในประเด็น

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทน (พิษณุโลก) : แล้ว
อีกประการหนึ่ง นโยบายกระทรวงการสาธารณสุขนั้น เป็นนโยบายเกี่ยว
กับเมืองพิษณุโลกซึ่งคนเก่าเขาเป็นรัฐมนตรีมา แล้วท่านเป็นนายพล
แพทย์ แล้วเป็นรัฐมนตรีสาธารณสุขขึ้นแล้ว หวังใจว่าท่านจะได้ปฏิบัติ
ตามนโยบายที่ชาวเมืองพิษณุโลกถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ นโยบายของ
ท่านถ้าหากว่าท่านได้ทำไปแล้วทำไม? หรือเป็นอะไรก็ขอได้ยกข้าพเจ้า
ขับพเจ้านั้นด้วย ฟัง ท่านอย่าฟังใจเด็ดออกเสียเลย

นาย ช. สายเชื้อ สมาชิกสภาผู้แทน (ร้อยเอ็ด) : ตามที่
รัฐมนตรีสาธารณสุขและคณะสมาชิกใกล้แล้วแต่ความเจริญกันแล้ว ข้าพเจ้า
ยังสงสัยและหวังใจว่า เรื่องการสาธารณสุขนี้จะทำให้คุณวุฒิและสมรรถ
ภาพให้กันนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่ที่ว่าท่านทั้งหลายมองแต่ส่วน
ใหญ่ไม่ได้มองส่วนย่อยหรือเข้าใจส่วนย่อย ท่านได้มองตำแหน่งที่ต่ำ ๆ
ถึงพยาบาล ผดุงครรภ์ หรือสาววิศศึกษา ผู้ช่วยแพทย์ เหล่านี้ ท่านหา
ได้มองไม่ นั่นแหละในการนี้เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจำเป็นจะต้องลา
ออกหมด กระทรวงสาธารณสุขได้วิงวอนให้ข้าราชการเหล่านั้นปฏิบัติ
หน้าที่ไปก่อน อย่าฟังเห็นแก่ส่วนตัว แลกงให้เห็นว่ากระทรวงสาธารณสุข
ไม่คู่แลดูกันเองของคนอย่างกระทรวงอื่น ๆ อย่างกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นต้น

ท่านในการนี้ข้าพเจ้าสงสัยและขอร้องรัฐบาลว่า รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขจะเหลียวแลสอคล้องเจ้าหน้าที่เหล่านั้นหรือไม่ ให้ได้
มีรายได้อย่างกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ตกลงไว้ในก้านหลัง จะให้มีรายได้

ได้ข้อยกเว้นเกี่ยวกับกระทรวงอื่นหรือไม่ ^๕ ทันท้องไปขอให้รัฐบาลจงบเห็นประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นการขัดกันหมอลเดือน ^๕ ปรากฏว่าหมอลเดือนจะเขียนหมอบัญญัติก็ตาม หมอลแผนโยธาณก็ตาม ^๕ พวกเจ้าหน้าที่ของกรมสาธารณสุขตอนนั้นได้ออกจากหน้าทีไปแล้ว ^๕ ทางกระทรวงสาธารณสุขไม่มีการช่วยเหลือให้มีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะเพื่อเป็นการช่วยเหลือประเทศชาติและประชาชน ^๕ คิดว่าให้มีหมอลเดือนหากิน ^๕ ทางกระทรวงสาธารณสุข มีนโยบายที่จะช่วยเหลือพวกเหล่านั้น ^๕ ให้มีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะได้หรือไม่ ^๕

^๕ ทันท้องไว้รศึกษและผู้ช่วยแพทย์ ^๕ ซึ่งประจำตามศาลากลางๆ ^๕ นั้น ตามกฎหมายความอาญาในการชันสูตรพลิกศพ ^๕ ดูเหมือนว่าไม่ได้ ^๕ แพทย์ประจำมีความรู้ะไรเหล่านั้นมีอำนาจมากกว่า ^๕ นักรัฐมนตรีสาธารณสุขจะคิดแก้ไขให้ผู้ช่วยแพทย์ประจำอำเภอมีสิทธิในกฎหมายในวิชีพิจารณาความอาญาชันสูตรศพหรือไม่ ^๕ หรือจะปล่อยไว้อย่างนี้ ^๕ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะลาออกและจะทิ้งวิงวอนให้เข้าทำราชการต่อไปก็ไม่เป็นการสมควร ^๕ อย่างยิ่ง ^๕ ทันท้องไปทว่านโยบายว่าจะขยายการศึกษาเพิ่มเติมในโรงเรียน ^๕ นั้น ^๕ ข้าพเจ้าว่ากระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีข้อผูกพันในระหว่างโรงเรียน ^๕ นายทหารเสนารักษ์ ^๕ ถ้าหากว่านายทหารเสนารักษ์สำเร็จออกมาแล้วทำ ^๕ การทางแผนกสาธารณสุข ^๕ แต่ปรากฏว่านายทหารออกมาแล้วขอลาออก ^๕ ประกอบอาชีพ ^๕ กรมสาธารณสุขจะคิดช่วยเหลืออย่างไรหรือไม่ ^๕ และ ^๕ ทราบว่าทางโรงเรียนนายทหารเสนารักษ์จะเลิกเป็นความจริงหรือไม่ ^๕ นี้ ^๕ เป็นการช่วยเหลือในกิจการศึกษา ^๕ นอกจากนั้นถ้าหากว่าท่านจะช่วย ^๕ ในการศึกษาแล้ว ^๕ ปรากฏว่า... ^๕ ถ้าพูดถึงความจริงปรากฏว่าพวกที่เข้ามา ^๕ สมัครเรียนแพทย์หรือเรียนผู้ช่วยแพทย์หรือเข้าเรียนอบรมเหล่านั้น ^๕ จะต้อง

มีการกินน้ำร้อนน้ำชาเล็กๆ น้อยๆ กระทรวงสาธารณสุขเคยส่งคนส่งคู่มือ
หรือไม่ จะแก้ไขด้วยวิธีใดที่จะไม่ให้มีคนอย่างนี้ รับผิดชอบได้ว่าเคยฝาก
ถูกฝากหลานมาแล้ว ที่ข้าพเจ้าอยู่ทางภาคอีสาน

ตนขอเข้าไปในการเร่งสร้างโรงพยาบาลให้แก่จังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่นั้น
ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่า อย่าเร่งสร้างทุกจังหวัดที่ข้าพเจ้าเลย เงินไม่มี
เมื่อวานนี้ที่ทราบกันอยู่แล้วว่า งบประมาณทางการคลังเป็นอย่างไร
ข้าพเจ้าอยากขอให้รัฐบาลมีความคิดเห็นสร้างเพิ่มเติมโรงพยาบาลตาม
อยู่แล้วให้เพียงพอความต้องการของคนเจ็บไข้ ไข้อยู่ที่ตนรัฐบาล
ระคิดเพิ่มเติมหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นต้น จำนวน
คนเจ็บไข้ไข้อยู่ก็มาก สถานที่รับคนช่วยกันน้อย ที่นี้อยู่ห่างไกลการ
คมนาคม ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวเพราะท่านที่ทราบกันอยู่แล้วว่าจังหวัด
ร้อยเอ็ดเป็นศูนย์กลางใหม่ อยู่ห่างไกลใหม่ นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
สาธารณสุขจะคิดจะเพิ่มเติมแก้ไขให้ดีขึ้น เพียงพอแก่ความต้องการ
หรือไม่

ที่นี้ขอเข้าไปเรื่องเวชภัณฑ์ในสุษศาลา โรงพยาบาลอำเภอจังหวัด
ต่างๆ ที่ขอเบิกขอซื้อมานั้น ปรากฏว่าชักช้าเพราะเหตุใด นอกจาก
นั้นเจ้าหน้าที่ตามจังหวัดต่างๆ จะมาเบิกยาก็ไม่มี ทั้งไม่มีใครอยากมา
เพราะค่าใช้จ่ายในการครองชีพสูง ถ้าจะเบิกตามอัตราที่ไม่พอ จะ
ต้องใช้จ่ายในสิ่งอื่น ๆ อีก ฉะนั้นทางการสาธารณสุขจะช่วยเหลือส่ง
ไปโดยรวดเร็ว ส่งไปให้ทันความต้องการของประชาชนจะใดหรือไม่

ขอเข้าไปเรื่องแพทย์ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่วนภูมิภาค ถ้าจะ
เทียบวิทยุพระนครแล้วรู้สึกว่ามีน้อยมาก นี้ข้าพเจ้าก็เห็นใจเหมือนกันว่า

ทางพระนครคนก็มาก โรงพยายาบลก็มาก แต่ส่วนภูมิภาคนี้จะไม่
 เหลือวแลมายัง ขอให้คู่แสบสองต้องข้าย อย่าคำนึงถึงนอยแพทยทว่า
 มีจำนวนเพียง ๒๐๐ กว่าคน ก็เห็นใจ แต่ถ้าหากว่าสามารถที่จะเอา
 เจ้าหน้าที่เล็กน้อยไปช่วยเพื่อให้งานของชาติเจริญดีขึ้นนั้น ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าระกักว่า ข้อต่อไปในการมารดาและทารกสงเคราะห์ ในข้อต้นที่
 ว่าระกักสถานทางการศึกษาและจะอบรม ข้อเหล่านี้ข้าพเจ้าขอชี้ว่า การ
 จะเอาแพทย์ประจำตำบลหรือหมอคำแยมาอบรม หรือถ้าหากว่าสามารถ
 อบรมนางผดุงครรภ์ขึ้น ๒ ให้พอไปช่วยตำบลต่างๆ ที่อยู่ห่างไกล ก็เห็น
 ว่าระกักมากเพื่อช่วยเหลือมารดาและทารกสงเคราะห์ให้ดีขึ้น ท่านทราบบ
 หรือไม่ว่า การตายเพราะมารดาทารกสงเคราะห์นั้นมีมากเพียงใด เคยว
 แม่ตาย เด็กวลูกตาย เพราะสถิติก็แจ้งชัดอยู่แล้ว

ข้อต่อไปการป้องกันโรค ก็ต้องมีมวลสมาชิกแล้ววว่า ทั้ง
 ถิ่นต่างๆ ในชนบท ภาคอีสาน ภาคเหนือ ทางรัฐบาลก่อนๆ ก็เหมือน
 กับรัฐบาลที่แถลงนโยบายอยู่นี้ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะแถลงไปๆ เผลอๆ
 เกรงว่าจะไม่ทำ จึงขอให้ทำจริง ๆ ให้มีหน่วยเคลื่อนที่ตามภาคอีสาน
 ภาคเหนือหรือภาคใต้หรือที่ใดที่กันควร อย่าได้คิดแต่เพียงวางนโยบาย
 ไว้ ขอให้ทำให้จริงจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนภูมิภาคและประชาชนซึ่ง
 ได้รับความเดือดร้อน ฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้าแถลงมานี้ เมื่อสรุปแล้ว
 ถ้าหากว่ากระทรวงการสาธารณสุขจะทำให้เห็นที่ไว้วางใจแก่ข้าพเจ้าแล้ว
 ก็ควรจะทำให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ ถ้าหากว่าไม่สามารถทำ
 แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะขยับกระทรวงการสาธารณสุขเสียดีกว่าและ
 เขามารวมในกรมสาธารณสุขแยกแ่งกระทรวงมหาดไทยก็ดีกว่า และก็
 เป็นการดีเหมือนกันเพื่อจะได้ประหยัดเงินมาให้เจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เขา

จะได้ทำงานมากยิ่งขึ้น จะโตคนที่ เพราะเมื่อครั้งแอมแปงกระทรวงมหาดไทยก็ไม่มีการเสียหายอะไร ถ้าหากว่าทางการสามารถที่จะแก้ไขได้แล้ว ก็ขอรับรองนโยบายความคิดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขเป็นอย่างดี ทนข้าพเจ้ายิ่งสงสัยว่าซึ่งสังกัดในกระทรวงการสาธารณสุขคือพวกสัตว์แพทย์ เป็นวิชาเทคนิคท่านจะเหลียวแลเจ้าหน้าที่ในทางสัตว์แพทย์ หรือผู้ช่วยแพทย์ให้มีเงินเดือนเท่ากับปลัดอำเภอได้หรือไม่ รู้สึกว่าสัตว์แพทย์และผู้ช่วยแพทย์น้อยเนื้อต่ำใจมาก นอกจากนั้นก็อยากจะขอให้ส่งวัคซีนไปฉีดกระบือให้สะดวกสบาย และข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดก็เห็นแล้วว่ากรมักกระบือนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามีค่าเสียค่าน้ำชา ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงทราบเช่นเดียวกันแล้วจะมีการแก้ไขข้อสงสัยอย่างไรหรือไม่ ในการเรียนถามนั้นขอให้ท่านทราบเอาไว้

พล.ร.ต. เล็กสมิตร ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : สำหรับเรื่องโรงเรียนพยาบาลพิษณุโลกที่ข้าพเจ้าอ้างว่าจะเปิดใน ๖ เดือนก็ขอความกรุณา เพราะเหตุว่าทางรัฐบาลยังไม่ได้เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน เพราะฉะนั้นจะลงมือทำอะไรโดยไม่ได้ขออนุญาตสภาเสียก่อนทำไม่ได้ และกิจการนั้นก็อยู่ในงบประมาณแล้ว ฉะนั้นขอให้ผ่านงบประมาณไปเสียเร็วๆ ที่นสำหรับจรรยาแพทย์ขอพูดสั้น ๆ ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดยืดยาว ถ้าท่านเปรี่ยบเทียบจรรยาแพทย์กับจรรยาอาชีพอื่น ๆ ข้าพเจ้าขอชมเชยแพทย์ของข้าพเจ้ามากที่สุดในประเทศไทยในเวลานี้ ทั้งปรวากฎเมื่อมีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น แพทย์เป็นหน่วยเกี่ยวกับอาชีพเป็นใหญ่ ไม่ใช่อำนาจของบุคคลใดๆ เพราะฉะนั้นท่านก็ควรจะเชื่อข้าพเจ้าในเรื่องเช่นนั้น ที่นสำหรับบ้านนอก ที่

ท่านว่าข้าพเจ้าละเลยบ้านนอกไป ขอให้ท่านเข้ตักบุญโยบายกระทรวงการ
 สาธารณสุขมีอยู่ ๔ ข้อ เกี่ยวกับบ้านนอกดังนี้ ข้อต่อไปที่ข้าพเจ้า
 ไม่ได้พูดถึงเรื่องผู้ช่วยแพทย์ต่างๆ ได้เงินเดือนสามร้อยบาท ก็เพราะสังวรณ
 อยู่แล้วว่า เมืองไทยงบประมาณไม่มากนักจ่ายกองก็ไม่อยากจะทำ ถ้า
 พวกแล้วจะทำไม่ได้ ก็ไม่อยากจะทำ ส่วนการขจัดสุขตรพลีศัพทพิพยายาม
 จะให้เร็วที่สุด สำหรับกิจการแพทย์เราต้องพยายามเดินเร็ว เพราะ
 ฉะนั้นจะชนะชนะกันใหม่ แต่ว่าพวกเหล่านี้ก็มาจากทหารก็พลเรือน
 ก็ดี ถ้าหากว่ามาสมัครงานเป็นผู้ช่วยแพทย์แล้วก็ยินดีจะช่วยเหลือ ท่าน
 สำหรับทหารเสนารักษ์นั้น เป็นกิจการของกระทรวงกลาโหม กระทรวง
 ทรวงกลาโหมได้ตั้งคนโรงเรียนขึ้นมาเรียกว่าโรงเรียนเสนารักษ์ และ
 ทั้งสาธารณสุขมีได้เกี่ยวข้องและมีได้มีการ ผูก มิติดู จาก กระทรวง
 กลาโหมในเรื่องนั้น ถึงกระนั้นก็ดี แพทย์เสนารักษ์ที่ออกจากเสนารักษ์
 แล้วเมื่อมาสมัครงานที่กระทรวงสาธารณสุขเมื่อไรแล้ว สาธารณสุข
 พร่อมและยินดีที่จะรับ และช่วยเหลืออยู่เรื่อยไป ท่านการเรียนมีค
 ำหาอะไรต่างๆ นั้นข้าพเจ้าขอไปพิจารณาต่อไป เพราะว่าไม่ทราบเรื่อง
 ท่านสำหรับโรงพยาบาลที่สร้างแล้ว ฉะนั้นเป็นปัญหาใหญ่ เพราะ
 เหตุว่าเมื่อรัฐบาลเป็นรัฐบาลกลางแล้ว ย่อมต้องดูแลทั่วทุกจังหวัดให้
 ทั่วถึงกัน เราจะเลือกที่รกรกที่ซึ่งไม่มีได้ เพราะฉะนั้นเราต้องถือว่า
 รัฐบาลนั้นจังหวัดที่อยู่จังหวัดแล้ว รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องสร้าง
 โรงพยาบาลให้ทุกจังหวัดก่อน เช่นลพบุรีมีคนก็จะต้องให้เท่าๆกันก่อน
 ส่วนจังหวัดใดที่มความจำเป็นมากก็คนไข้คนป่วยมาก ข้าพเจ้าก็
 เห็นเมื่อมีมากแล้วก็ขอให้พยายามช่วยตัวเองเสียบ้าง ถ้าแม้ว่ามีจำนวน
 พลเมืองมากเรียกโรคคนละเล็กคนละน้อยแล้วสร้างโรงพยาบาลเพิ่มเติม เมื่อ

สร้างเสร็จแล้วกระทรวง การสาธารณสุข ก็ช่วย ปกครอง โรงพยาบาลนั้น
 ต่อไปทำให้ คียงซิน นั้นเป็นจุดสำคัญหนึ่งของพวกจังหวัดต่าง ๆ คือ
 ต้องขอให้พยายามช่วยตัวเองบ้าง ทำความเจริญให้ตัวเองบ้าง รัฐบาล
 กลางจะทำให้ทุกอย่างนั้นจะทำให้แต่งงานสำหรับสุขศาลา การเบิกยา
 ละเอียดก็เป็นปัญหาอันใหญ่หลวง และจะพยายามปล่อยให้เท่าที่จะปล่อยให้
 ให้ แต่ทั้งนี้โรยรัฐบาลกลางมากเกินไป เพราะว่าบางจังหวัดมีงบประมาณ
 ของตนที่จะเชื่อถือจำนวนเท่าใด เมื่อชายาเสร็จแล้วก็มีหนี้สิน
 ติกรังวังไม่ค่อยจะส่งรัฐบาลกลางเต็มทีก็ คึกขี้กสำหรับ การเบิก ยาต่อไป
 ส่วนสถานที่ใดจังหวัดใดที่ทำงานใกล้แล้ว ไม่มีหนี้สินมาก ๆ มาเมื่อ
 ไรก็คงใกล้เคียงกัน แต่ทั้งนี้ก็เห็นใจเหมือนกัน เพราะเหตุว่าเงินจำนวน
 ที่เราคงไว้แต่คงเต็มขึ้นเป็นจำนวนน้อย รัฐบาลก็ขยายเรื่องเงินเพิ่ม
 ขึ้นอีกเท่าครึ่ง เพราะฉะนั้นน่าจะเพียงพอสำหรับเวลานี้

ท่านสำหรับแพทย์ที่ท่านอ้างว่าแพทย์ภูมิภาคนั้นแพทย์พระนครนั้น
 ขอให้เข้าใจก่อน ก่อนเวลานี้ท่านต้องเทียบเร ไซ คือแปลว่าคนในพระนคร
 มีเท่าไร ต่างจังหวัดมีเท่าไรและหักเอาจำนวนแพทย์ซึ่งเราจำเ็นจะ
 ต้องทำเกี่ยวกับการสอนแล้ว แพทย์ที่ทำการรักษาพลเมืองโดยอิสระ
 แล้วที่พระนครมีน้อยกว่าจังหวัดต่าง ๆ หลายเท่า ทั้งนี้เป็นตัวเลข เป็น
 ความจริง การรักษาในพระนคร ก็มีอิสระ โรงพยาบาลกลางเท่านั้นที่
 เกี่ยวกับการสอนส่วนที่อื่นนั้น เกี่ยวกับการสอนเท่านั้นแล้วไม่มากมาย
 อะไรกันเลย ต่างจังหวัดจะมากกว่าท่านการอบรมนางผดุงครรภ์ขึ้น ๒ ได้
 อบรมอยู่แล้วที่โรงพยาบาลอิสระ ได้อบรมหลายแล้ว คือได้เอาคนใน
 ชนบทต่าง ๆ มาอบรมเป็นนางผดุงครรภ์ขึ้น ๒ เมื่ออบรมแล้วก็จัดการ
 ง่ายไปปฏิบัติต่อการถามจังหวัดต่าง ๆ สำหรับเรื่องสัตว์แพทย์นั้น ข้าพ-

เจ้าต้องขอตัวเพราะเหตุว่ากระทรวงการสาธารณสุข มีหน้าที่อื่น เกี่ยวกับ
เรื่องสัตว์แพทย์ ส่วนกิจการอื่นอื่นนั้นเป็นหน้าที่ของกรมเกษตรที่จะ
ดำเนินการต่อไป สำหรับการแถลงนโยบายเท่าที่รัฐบาลแถลงมาเกี่ยว
กับการสาธารณสุขนั้น ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายเข้าใจว่าไม่ใช่แถลง
ไปด้วยความโล่งใจ เท่าที่แถลงนั้นข้าพเจ้าขอรับรองว่าทำแล้วทุกอย่าง
ตั้งแต่ ๑-๘

นายโสภณ สุกุระ (ขอนแก่น) : สำหรับนโยบายของกระทรวง
การสาธารณสุขก็มีประเด็นสำคัญ ๒ ประการคือ ประการแรกเกี่ยวกับ
แพทย์ ประการที่ ๒ เกี่ยวกับยา สำหรับเรื่องแพทย์และยานาวิชาลก็ได้
พยายามชี้แจงเป็นที่พอใจแก่สมาชิกเป็นส่วนมากแล้ว สำหรับกระทรวง
การสาธารณสุข เมื่อวานนี้อภิปรายเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะไปได้แล้วหรือยังเพราะอภิปรายมาพอสมควร
แล้วจึงเสนอให้ผ่านและจะได้อภิปรายข้อต่อไป ผู้ใดรับรองโปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกรับรอง

ประธานรัฐสภา : เชื่อกอภิปราย

นายฟื้น สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : การที่มีผู้เสนอ
ผ่านกระทรวงการสาธารณสุขนี้สำหรับเวลา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะเห็นใจแต่
ขอให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องและสมาชิกวุฒิสภาได้โปรดพิจารณาไว้ การ
สาธารณสุขสำคัญเพราะสุขภาพและอนามัยของประชาชน นโยบาย
ของกระทรวงการสาธารณสุขเกี่ยวกับการพยาบาลมากกว่าเรื่องสาธารณสุข
 สุข การสาธารณสุขยังมีบุคคล จะเสียเวลาสักเล็กน้อยขอให้ท่าน
สมาชิกอภิปรายเรื่องสาธารณสุขโดยละเอียด เพราะ การพยาบาลก็การ

ข้าราชการผู้นั้นคนละเรื่อง การถนนหนทางที่สกปรกไม่มีเลยไม่ได้แกลง
เลย

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญอภิปรายก่อน

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา) : เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเชิญอภิปราย ผู้ใดเห็นด้วย

ประธานรัฐสภา : ข้าพเจ้าขออภิปราย ผู้ใดเห็นควรเชิญ
อภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๙ นาย

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นว่าควรจะไปได้แล้ว โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๔ นาย

ประธานรัฐสภา : เห็นอันผ่านไปได้แล้ว พิจารณาต่อไปเลขที่

๔ การทหาร

๑๐.๔๘ น.

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : นโยบายการทหารพอ
ข้าพเจ้าได้อ่านที่รัฐสภาแล้วคิดว่ารัฐบาลจะทำตามนโยบายที่ท่านแถลง
แต่ข้าพเจ้ายังไม่เชื่อ เพราะอะไร ในข้อ ๑ ที่ท่านแถลงไว้ว่าจะได้จัด
ให้กำลังทหารทั้งหมดเป็นส่วนของประเทศชาติไทยอันแท้จริง ทั้งไม่ให้
ทหารเข้าเล่นการเมือง และไม่ให้ทหารเป็นเครื่องมือของนักการเมืองใด ๆ
ข้าพเจ้ายังข้องใจเป็นอันมาก ข้าพเจ้าไม่เชื่อโดยเด็ดขาด เพราะว่า
เท่าที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาแล้วที่รัฐบาล ท่านมาโดยผู้ที่เป็นรัฐมนตรีหนึ่งมา
ที่รัฐบาล โดยระยะเวลา รัฐบาลเคยชวนมีทหารมาเล่นการเมือง
ด้วยหรือไม่ ท่านทั้งหลายปฏิเสธไม่ได้ ผู้ที่เป็นรัฐมนตรีว่าการหรือ

ช่วยว่าการในเวลาอันมากกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรี มีทหารยกมาร่วมอยู่ด้วย
 หรือไม่มี ทหารเรือใหม่ ทหารอากาศใหม่ และท่านเหล่านั้นความ
 จริงข้าพเจ้าก็ต้องการให้มาเหมือนกัน แต่ต้องการให้มีแต่ชั้นบรรดา
 นายทหารที่ไม่เคยชกการเมือง ซึ่งได้ถูกออกจากราชการไปแล้ว หรือ
 ใจมีความจำเป็นไม่มีหน้าที่อภิสิทธิ์ในหน้าที่นั้นอย่างไร เอาคนที่ราชการ
 ทหารเรียกว่าได้ปลดปล่อยแล้ว แต่นอกจากนั้นทุกวิทยาลัย มารัฐบาลไหน
 ก็ต้องการอภิสิทธิ์ทางทหารมาร่วมเพื่อความแน่นอนหนามัน คงของรัฐบาล
 ของคุณ เพราะฉะนั้นในข้อหนึ่งนี้ ข้าพเจ้าไม่เชื่อโดยเด็ดขาดจนกว่า
 วิทยาลัยไหน ๆ จะแก้พิศุจน์ให้ข้าพเจ้าเห็นว่า ได้โอนนายทหารซึ่งไม่เคย
 ชกกับการเมืองจริง ๆ ซึ่งได้ถูกออกจากราชการไปแล้ว ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ซึ่ง
 ไม่มีอภิสิทธิ์ในทางการเมือง ท่านทั้งหลายอย่าลืมนำท่านที่เป็นนักการเมือง
 หรือรัฐมนตรีเหล่านั้น พอออกจากรัฐมนตรีแล้วอาจจะได้เป็นจอมพล อาจ
 จะได้เป็นผู้ยิ่งใหญ่ก็ได้ เมื่อเช่นนั้นแล้วบรรดาข้าราชการที่เป็นนายทหาร
 ก็ตาม ใครบ้างจะไม่กลัวอภิสิทธิ์ของท่านรัฐมนตรี ใครบ้างไม่กลัว
 อภิสิทธิ์ของรัฐมนตรี เมื่อออกไปแล้วก็อย่าเข้ามาอย่าม้อก เราทั้งหลาย
 ก็เห็นอยู่แล้วว่า ไม่มีวิทยาลัยใดทำอย่างนี้ ยิ่งกับวิทยาลัยนี้ยิ่งปรากฏ
 เห็นชัดแจ้ง ท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้ว ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอมิได้เป็น
 เด็ดขาด นอกจากนั้นท่านทั้งหลายข้าพเจ้าคั่นหนึ่งและท่านทั้งหลายทั้ง
 ในคืนท่านก็ยอมจะปฏิเสธไม่ได้ว่าเราเข้ามาโดยอภิสิทธิ์ของรัฐบาลหรือ
 เยลล่า ข้าพเจ้ากลัวว่าบรรดาท่านอภิสิทธิ์ของรัฐบาลก่อนหรือ
 คือท่านควม ฯ หรือรัฐบาลว่าเป็นผลแห่งการที่ทหารเข้ามาเล่นการเมือง
 ด้วย จะไปโทษทหารไม่ได้ต้องโทษนักการเมืองไปเล่นกับทหาร ไป
 แทรกแซงทหารและการเมืองไปเล่นกับทหารแล้ว มันก็แยกแพกเคอร์

ไม่ก็ ลอกไม่ได้ ลอกวิธีไม่ออก เขียนไว้ทำไม ข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า เมื่อท่านเขียนมาโก ๆ อย่างนั้นแล้ว ท่านจะมีวิธีการปฏิบัติกิจการอย่างไร ท่านจึงจะแยกให้ได้ โดยเด็ดขาด ในข้อหนึ่งที่เขียนมาเช่นนั้น ขอให้ท่านคอยให้ข้าพเจ้า ให้แจ่มแจ้งด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ยัง ไม่เชื่อท่านอีก

ประธานรัฐสภา : นี้ ๆ อย่าพูดซ้ำให้มากนักไม่ชอบ พูดครั้ง เดียวก็ทราบ

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าทราบก็ว่า คำว่าเชื่อได้ หมายความว่า เชื่อไม่ได้ ข้าพเจ้าเชื่อในข้อนี้

ในข้อ ๒ ที่ว่า จัดกำลังทหารให้เหมาะสมที่จะเป็นกำลังป้องกัน ความมั่นคงเอกราชและอธิปไตยของชาติทั้งในเวลาปกติและสงคราม โดย พิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่ของประเทศนั้น อันรัฐบาลเขียนไว้ดีมาก ข้าพเจ้าเห็นชอบ แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดมาก ข้าพเจ้าจะพูดเอาแต่ ใจความเท่านั้น เพราะข้อเท็จจริงพวกเรารู้อยู่แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะ เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าในเรื่องการทหารให้เหมาะสม คำว่า เหมาะสม ท่านสองวิเคราะห์คิดพิเคราะห์ให้ข้าพเจ้าฟังสักคำดี เหมาะสมนั้นแค่ไหน เพียงไรมากนักยิ่งเท่าไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามอีกว่า ใน เรื่องทหาร ยึดท่านมั่นนโยบายหรือจะเพิ่มกำลังทหารหรือจะลดหรือจะ คงท้อย่างไร โปรดบอกให้สภาทราบไว้ด้วย ความจริงเรื่องการทหาร นั้นเป็นของจำเป็นสำหรับชาติ เพราะเป็นรั้วของประเทศ เราจะทำวั ยปลุกเร้าของเรอย่างก็ยิ่ง ในงบประมาณเราจะปลุกกันเท่าไร งบประมาณ

ของประเทศไทยท่านจะตั้งงบประมาณสำหรับทหารบกเพื่อรับเงินของประ-
 เทศ และข้าพเจ้าเรียนถามท่านว่า การทำวีรหาระปลูกทำเรือนก่อนให้
 มีคนพอไม่ให้โจรผู้ร้ายมาจะโมยทรัพย์สมบัติของเราหรือจะทำวีรให้ค้
 ไร่ ส่วนเรือนจะกินอยู่อย่างไรก็ได้ หรือท่านจะคิดอย่างไรนั้น โปรด
 พิจารณาเอา แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องความเหมาะสม ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเราต้องเหลียวแลถึงโลกทั่วๆ ไป จะชนะเพาะแต่ประเทศของ
 เราไม่ได้ เราให้ความสมควรและไม่สมควรแก่ไหนเพียงไร ท่านเป็น
 รัฐมนตรีว่าการกลาโหมย่อมทราบก็ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากให้
 ท่านคิดนึกด้วย

ในข้ออื่นอีกก็มีข้อ ๓ ข้อ ๓ นั้น ข้าพเจ้าอ่านแล้วก็เข้าใจว่าท่าน
 เอาใจทหาร ท่านไม่ล้มทหาร ความจริงข้าพเจ้าเรียนแล้วว่าทุกรัฐบาล
 ต้องเอาใจทหาร แต่เขาไม่กล้าเขียนลงไป แต่ความจริงย่อมมีอยู่แล้ว
 ความจริงย่อมไม่หนีความจริง แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ท่านเขียนไว้ก็คล้าย
 เหมือนกัน คือต้องการอยากทราบว่าท่านเอาใจไม่ล้มทหาร ความจริงทุก
 รัฐบาลก็ไม่ล้มเหมือนกัน เพราะว่าการเมืองยังเกี่ยวกับทหารอยู่เรื่อย
 ทหารก็จำเป็นต้องเล่นการเมือง มีฉะนั้นแล้วการเมืองเล่นตายเลย ข้อ
 สุกท้ายข้าพเจ้าจะพูดอยู่ว่า เนื่องจากจะได้ปรัยปรังและสนับสนุนกิจการ
 ทหารผ่านศึกโดยให้ค่าเงินไปโดยความเหมาะสมยิ่ง อันนี้ข้าพเจ้าก็เห็น
 ว่าพอใจ แต่ว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้ยื่นหรือทราบหรือรู้ว่า องค์การทหาร
 ผ่านศึกนี้ไม่ให้ความเสมอภาค ไม่ให้ความยุติธรรมแก่บรรดาทหาร
 ท่านอาจจะมอดก็ เพราะฉะนั้นในข้อข้อใด โปรดพิจารณาแล้วไปสอยสวน
 คุกอีกที่ว่า องค์การทหารผ่านศึกนี้มันทำให้ทหารได้รัยมีความสุขทั่วถึงกัน
 หรือไม่ หรือจะเพาะคนบางหมู่บางเหล่า หรือแล้วแต่ใครเป็นลูกท่าน

หลานเชือกช่วยเหลือนั่นไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะได้เห็นบรรดา
ทหารของชาติ ซึ่งได้เสียสละชีวิตและเลือดเนื้อให้ได้รับความเป็นธรรม
ได้รับความสะดวกสบายเท่ากัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าซึ่งยังมีความคิดนึก
อยู่ก็รู้สึกว้าวุ่นในเรื่องราวการทหารนั้น เข้าใจว่าจะปฏิบัติไม่ได้ ให้
เต็มเม็ดเต็มหน่วย ความนโยบายที่ตกลงไว้และจะทำไม่ได้เท่านี้

พล. ท. หลวงชาตินิกรบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :

สำหรับนโยบายในการทหารตามที่ท่านสมาชิกพูดมาอย่างขบถว พัง
แล้วก็รวมความว่าท่านไม่เชื่อ พูดก็ร้อยวันท่านก็ไม่เชื่อ เพราะฉะนั้น
จะช่วยการโยกย้ายข้าพเจ้าจะให้ท่านเชื่อ ข้าพเจ้าจะขอล่ารวบรวมความแต่
เพียงสั้น ๆ เพื่อให้ท่านเห็นแนวทางว่า เราดำเนินนโยบายอย่างไรในเรื่อง
เล่นการเมือง มันเป็นเรื่อง โรคการเมืองของประเทศไทย ท่านก็ทราบค
ว่าเป็นมาอย่างไรตั้งแต่สมัยไหน การระตักให้เด็กชาคว่าไม่ให้ทหาร
เล่นการเมือง มันต้องค่อยทำค่อยไปซิท่าน เราจะหักค้ำพรั้าด้วยหัวเข่า
ให้เสร็จไปวันเดียวได้เมื่อไร โรคมันเรื้อรังมาเต็มทีแล้ว คำว่าเล่นการ
เมืองนี้ ข้าพเจ้าขอรับความเข้าใจว่า ทหารไม่เล่นการเมือง คือหมาย
ความว่าไม่เข้าพรรคเข้าพวกใคร ไม่สนับสนุนพรรคพวกใดๆ แต่ว่า
ทหารก็ถือรู้การเมืองเหมือนกัน พูดได้เหมือนกันในเรื่องการเมือง แต่
ว่าไม่เล่น การที่เราไม่ให้ทหารเล่นการเมืองนั้น ถ้าจะพูดกันให้หมด
ความแล้วก็ขยายเปล่าๆ แต่เมื่อท่านใดถามมาข้าพเจ้าก็ต้องขอประทาน
โทษที่ต้องใช้เวลานอนมีค่าของสถานที่มารับความเข้าใจของท่านเพียงเล็กน้อย
ลักษณะการเล่นการเมืองนั้นข้าพเจ้าขอล่าทางนิคินยัห้ามกันได้
แต่พรัตตินยัเราห้ามไม่ได้ ขอรับว่าอย่างนั้น คนเรายังจะเพราะอย่างนี้
ในการทหารแล้วในการที่จะก้าวของสัเตปายสัเตป ไม่ใช้หมายความว่า

ผู้ที่มีความรู้ดีแล้วจะโตค้ำคนอื่นไปนั่งบนหลังคานั้นไม่ได้ ในการ
 ทหารแม้จะมีความรู้ดีเพียงใดก็ยังมีคนก่ขวางหน้าอยู่เลยไปไม่ได้ เพราะ
 ฉะนั้น คนที่มีแอมมิชัน คือความทะเยอทะยานอยากจะเป็นรัฐมนตรี ก็ต้อง
 แยกออกไปเพราะการเล่นการเมืองจับพลัดจับผลูอาจจะไปนั่งเป็นรัฐมนตรี
 ก็ได้ นพรตคินัยเป็นอย่างนี้ ฉะนั้นจะว่าไม่ให้เล่นการเมืองนั้นห้ามได้
 จะเพาะทหาร แต่นักการเมืองเท่านั้นที่จะนำไป ถ้าท่านจะว่าอย่างนั้น
 แก่ไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าขอพูดว่าแก่ได้ ทหารต้องเป็นทหาร เมื่อพูดแล้ว
 ต้องทำจริงมีฉะฉานไม่ใช่ทหาร บกนข้าพเจ้าละยุนิฟอ้อมมาเล่นการเมือง
 แล้ว ข้าพเจ้าจะไม่กลับไปอีก ไม่ไปอีก ข้าพเจ้าต้องเป็นนักการเมืองคือ
 ไป การที่เราจะบังคับไม่ให้ทหารเข้ามาเล่นการเมืองนั้นทางนิตินัยห้ามได้
 แต่พรตคินัยห้ามไม่ได้ มันแล้วแต่บุคคล เวลานี้กระทรวงกลาโหมได้มี
 คำสั่งห้ามไม่ให้ทหารมาเล่นการเมือง แต่คำสั่งนั้นก็เป็นคำสั่ง แต่ผู้ท
 อยากจะทะเยอทะยานก็ยังมีปลิ้นปล้อนได้เสมอ จนถึงระงงโทษกันก็ลงโทษแต่
 เพียงในทางวินัยเท่านั้น ซึ่งกันก็ ๔-๕ วัน คนก็ไม่เช็ดหลายอะไร
 จำขึ้นเหลือเกินที่จะต้องมีบทบัญญัติไม่ให้ทหารเข้าไปเล่นการเมือง จึงจะ
 มีคนกลัว นักระทรวงกลาโหม คอรัรัยาล ๘๐ วัน คือข้าพเจ้าในแผล
 ะจะเป็นรัฐบาล และจะยอมรบข้อมไปเพื่อจะเป็นรัฐมนตรีเพื่อจะทำงานให้
 สำเร็จ ไม่ใช่เพื่อจะมานั่งเก้าอี้รัฐมนตรีห้ามได้ ทรูรัฐบาลนั้นอ่อนนอน
 ให้ข้าพเจ้ามาทำกเพื่อจะให้นโยบายสำเร็จลุล่วงไปได้ เพราะฉะฉาน
 ในการเล่นการเมืองในทางนิตินัย ข้าพเจ้าจะเสนอให้ มีกฎหมายเช่นบท
 บัญญัติให้ทหารซึ่งเป็นส่วนของประเทศชาติอยู่นอกวงการเมือง ถ้าหาก
 จะเป็นไปได้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอร้องให้เขียนไว้ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรม
 มนูญอย่างที่เขาเขียนกันไว้ในต่างประเทศ นั้นแหละศักดิ์สิทธิ์ ทหารจึง

จะไม่กล้าเข้าไปเล่นแน่ และยิ่งกว่านั้นก็คงไม่มีใครเอาทหารไปเล่นการ
เมืองอีก เพราะผิดกฎหมายสูงสุดของประเทศ ที่นั่นนักการเมืองเองที่จะ
เอาทหารไป ทหารไม่เล่นหรือ แต่นักการเมืองกวตหารเข้าไป กว
จนมันถึงชกตสุกมันก็ไป เพราะฉะนั้น การที่ไม่ให้นักการเมืองเข้ามา
เล่นทหารแล้ว โดยเฉพะอย่างยิ่งก็รัฐมนตรีนั้นแหละจะเอาทหารมาเล่น
การเมือง เพราะรัฐมนตรีปกครอง ๓ กระทรวง ยิ่งกระทรวงนั้น เช่น
กระทรวงมหาดานาจถืออาวชใช้ไปทำอะไรก็เกี่ยวข้องวิหายวายบังหมด เพราะ
ฉะนั้นระยอบประชาธิปไตยโดยรัฐมนตรีก็เช่นพลเมืองเป็นนักการเมือง ถ้ามี
รัฐมนตรี มาเมือง เป็นรัฐมนตรี กลาใหม่มีอำนาจ เช่นนั้น ก็เห็น ไม่พ้นที่
รัฐมนตรีจะไปเอาเมื่อไรก็ได้ ในเรื่องนรชียาล ๘๐ วัน คือข้าพเจ้านอง
ได้เสั้นอวางพระราชบัญญัติออกเป็นกฎหมายแล้วเรียกว่า “พระราช
บัญญัติขั้ระเขยขบยงกันวาชอาณาจักร” พระราชบัญญัติขะขบยั้นเช่น
ระยอบประชาธิปไตยก็เหมาะกับการปกครองประเทศของเรา ซึ่งเป็นประชา
ธิปไตยเป็นรากฐานของการบริหารของกระทรวงกลาใหม่ ทั้งให้เป็น
การปกครองและการบริหารงาน ถ้าท่านอยากทราบท่านไปเข้ตคเขาเอง
ข้าพเจ้าจะไม่ให้เสียเวลาอันมีค่าของรชัฐสถาน พระราชบัญญัติขะขบยั้น
เช่นการขบยงกันไม่ให้นักการเมืองไปเอาทหารเป็นเครงมือ นั้นเฉพะใน
หมายเลข ๑ ที่ท่านกล่าวมาท่านจะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจท่าน เพราะทำ
อย่างไรเสียท่านก็คงไม่เชื่อ

ในประการที่ ๒ การจ้กก่าล้งทหารให้เหมาะสม ท่านพคมาน่า
ฟัง แต่ข้าพเจ้าเองก็เข้นทหาร เคยวนจ้กคใจก็เข้นทหาร ๓๕ ปี ตั้งแต่
เล็กจนใหญ่ก็เข้นทหาร เพราะฉะนั้น จ้กคใจก็ไปมากแล้วในทางการ
เมือง เพราะฉะนั้น ในการ จ้กก่าล้งทหารให้เหมาะสมเวลานยังไม่มี

เหมาะสม รัชชองว่ายังไม่เหมาะสม เพราะเหตุว่าการจัดนั้นเป็นไปตาม
 ความต้องการของบุคคล บุคคลใดถ้ามาปกครองบังคับบัญชาที่จัดไปตาม
 ความคิดความเห็นของตน มันยังไม่เข้าระบอบที่เรียกว่าจัดกันเหมาะสม
 และเดี๋ยวนี้ยังจัดกันอย่างไรนั้นอย่างไรเป็นไปตามอารมย์ เพราะฉะนั้น
 เพื่อแก้ไขให้เหมาะสมขึ้นมาตราฐานให้แน่นอนแต่ความต้องการของชาติ
 และชาติไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป ท่านถามมาว่าจะลดหรือเพิ่มนั้น
 ข้าพเจ้าตอบไม่ได้ในเรื่องนี้ กระทรวงกลาโหมได้เสนอพระราชบัญญัติ
 แก้ไขพระราชบัญญัติสภาซึ่งกันราชอาณาจักร ซึ่งเป็นสภาที่พิจารณา
 ในการป้องกันประเทศชาติว่าควรจะเป็นอย่างไร และในสภานี้แต่ละที่จะ
 เป็นสภายิ่งน้อย เพราะเวลานี้ยังไม่มั่นคงน้อย ทหารนั้นไม่รู้ ว่ากัน
 ไปเองตามชอบใจ นอกจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้พูดมาตั้งแต่แล้ว อยาก
 จะพูดต่อไป บางทีอาจจะไปชักจูงของเก่า หรือเอาของเก่า มาเล่าใหม่
 แต่ข้าพเจ้าเป็นต้องพูดเมื่อท่านได้พูดขึ้นมา ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องพูดที่แล้วมา
 ที่แล้วมานั้นเป็นนโยบายของทหารเท่านั้น นี่เป็นเรื่องที่เข้ามาแล้ว แต่
 สงครามในภายหน้าไม่ใช่เป็นอย่างนี้ สงครามในภายหน้าที่ทหารเรียก
 ว่าสงครามแท้เสร็จ ขอสมเอาทรัพย์สินฝรั่งมาใช้ คือเขาเรียกว่า
 “โทคอลลอร์” มันเข้าหูไปมากหน่อย แต่จำเป็นต้องยกมากล่าว การ
 สงครามในภายหน้านั้นเป็นการสงครามของประชาชาติ ทุกกระทรวงทบวง
 กรมจะต้องร่วมกัน ทวิพยากรณ์ของชาติทั้งหมดจะต้องร่วมกำลังเพื่อเอามา
 ป้องกันเอกราชและอธิปไตยของชาติ ทหารเป็นเพียงกำลังรับส่วนหนึ่ง
 แห่งกำลังการต่อสู้เท่านั้น ทหารไม่ได้ทำหน้าที่คนเดียวจะต้องมีคนร่วม
 มีกันทุกกระทรวงทบวงกรมตลอดจนประเทศชั้นเมือง เพราะฉะนั้นใน
 การที่จะรักษาตั้งทหารให้เข้มเท่าไรก็ต้องไปว่ากันในสภานี้ทุกแห่งทุกมุมชั้น

นโยบาย การเศรษฐกิจ การเมือง การสวัสดิภาพของประชาชนแล้วมัน
 ลงจะมองเห็นเห็นว่าทหารจะมีเท่าไร เพราะฉะนั้น การที่จะเพิ่มหรือลด
 ข้าพเจ้าคอยไม่ได้ อาจลดลงก็ได้มันแล้วแต่คนโยบาย คุในอีกข้อถาม
 หนึ่ง ท่านถามว่า แห่มรัฐบาลน่าจะเห็นใจบ้างดี ทหารอย่ารักตัวลึง
 กันมาก เอาจบประมาณของแผ่นดินมาใช้มาก ท่านถามอย่างนั้นแต่พูด
 เลียงๆ มันน่าจะได้คักขบประมาณกระทรวงกลาโหมลงแล้วเอาไปเพิ่มการ
 บุรณะอื่นๆบ้าง ขอนข้าพเจ้าเห็นใจและเห็นจริงตามที่ท่านว่า นับตั้งแต่
 ภายหลังสงครามมาแล้วนี้ กระทรวงกลาโหมมีงบประมาณเพิ่มขึ้นทุกปีๆ
 เพิ่มเรื่อย แทนที่ระคักกลับเพิ่มจริงๆ งบประมาณข้าพเจ้ารับจริงจริง
 ตามนั้น แต่ท่านผู้มี้เกียรติ ขอได้โปรดพิจารณาถึงความเข็น ธรรม
 อย่าพิจารณาด้วยใจลำเอียงเลย ขอให้ท่านเห็นว่างบประมาณของกระทรวง
 กลาโหมทเพิ่มขิ้นเพราะอะไร เพราะกระทรวงกลาโหมไปเพิ่มกำลัง
 ทหารชั้นหรือ ครองกันข้ามเมือ ๒๔๘๓-๒๔๘๘ ก่อนจะมีสงคราม
 มาเปรียบเทียบกับกำลังทหารที่เป็นอยู่ขิ้น งบประมาณนี้ยกกว่ากันเกือบ
 ครึ่ง เวลาลดลงน้อยที่สุดจนเงินก็เกือบจะไม่มีจ่าย อยู่แล้ว ในทาง
 ความคักของทหาร แต่ว่าเมื่อเข้าทางการเมืองไปว่ากัน ในสภาออกอย่าง
 หนึ่ง ขอให้ท่านพิจารณาด้วยความเห็นใจว่าทำไปมีงบประมาณกระทรวง
 กลาโหมจึงเพิ่มเช่นนี้ ข้าพเจ้าเองมองแล้วหมมันเพิ่มมากเหลือเกิน
 แต่ขอขใจแจกลักเล็กน้อย ขอให้ท่านคักว่าค่าของเงินเวลานนี้เป็นอย่างไร
 ขาทหนักค่าเท่าไร แต่ก่อนมาทหารได้รับเขยเลียงวันละ ๒๕ สตางค์
 เป็นเครื่องครองชีพ แล้วยังมีเหลือใส่กระเป๋ายี่ซอหรือหอกได้ แต่เดี๋ยวน
 เพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ เช่น ๓.๕๐ ขาทก็เต็มที มันไม่พอกำลัง ทหารคัก
 ช่วยตัวเอง เพราะเขยเลียงนี้ไม่พอแก่การครองชีพจริง ๆ ก็เท่าแล้ว ท่าน

เห็นหรือไม่ว่า ๑๓-๑๔ เท่าตัว เงินจะซื้ออะไรแทบไม่ได้ เครื่องแต่งตัว
 ทหารเมื่อก่อนนี้ เสื้อ กางเกง หมวก เสื้อชั้นใน กางเกงชั้นใน มุ้ง ผ้า
 ห่ม เมื่อก่อน ๆ สงครามเฉลี่ยหนึ่งคนละ ๑๐๐ บาทสมัยบูรณะ ภายหลัง
 สงคราม ๔๐๐ บาท แม้กระนั้นเอาผ้าอาทมาจากเมืองเหนือมาย้อมเข้า
 ๒ เดือนขาววัน แต่เวลานั้นค่อยลดลงมาถูกหน่อย คุณภาพก็เข้า ๕ ร้อย
 บาท เหลือ ๗ ร้อยบาท ๗ ร้อยบาทเหลือ ๖ ร้อยบาทอะไรเหล่านี้ นอก
 จากนั้นขอให้ท่านคิดว่าตั้งแต่สงครามเป็นเวลาอีกกี่แล้ว จนกระทั่งกับ
 ทหารไม่ได้รับบริการข้างอะไรเลย เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่มอยู่ถูกรวบรวม
 ไว้ใช้ทั้งหมดนี้ลงในคราวสงครามที่แล้วมา ที่เหลืออยู่ชำรุดทรุดโทรม
 ยังไม่มีหวังจะเอาอะไรแก่ใช้ให้ดีขึ้นได้ นอกจากนั้นโรงทหารที่อยู่เป็น
 เวลาเกือบ ๑๐ ปีแล้วไม่ได้รับบริการบำรุงซ่อมแซม ไม่มีเงินจะซ่อม บ้าง
 แห่งถูกระเบิด บ้างแห่งปลุกชีวิตคราวด้วยไม้แฝก หลังคาจาก แล้วก็
 ชุบน้ำไป นั้แหละข้าพเจ้าขอความเห็นใจของบรรดาท่านสมาชิกว่า
 ความจำเป็นมีอยู่เช่นนั้น ไม่ใช่กระทรวงกลาโหมจะตั้งงบประมาณพิเศษ
 เองตามข้อขอใจเช่นนั้นหาทำได้

ข้อต่อไปเรื่องเอาใจทหาร ในข้อ ๔ เอาใจทหารเอาใจอย่างไร
 ไม่เข้าใจ ในข้อ ๕ เป็นเรื่องของเราจะทำให้เขาเป็นทหารของชาติได้
 หรือไม่ เขาเป็นทหารของชาติได้หรือไม่ เขาเป็นคนของชาติได้หรือไม่
 เราเอาเงินของชาติไปเพื่อการทหารได้หรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะ
 ให้เขามาอนกลางกินกินกลางทราย ไม่มีเครื่องแต่งตัว นอนคามศาลา
 วัค กินอย่างไม่ใช่คนธรรมดาอย่างนั้นหรือ เป็นไปไม่ได้ที่ท่าน เพราะ
 ฉะนั้นในชั้นนี้กระทรวงกลาโหมจึงมีนโยบายอันแน่วแน่ กระทรวงกลา
 โหมนั้นไม่มีการเขียนเล่นโก้ ๆ หาทำได้ หากข้อขอใจแล้วทำ ไม่ทำไม่

พุก ใน ๘ ขันเราจะทำให้เขาเป็นทหารของชาติ และท่านจะเห็นวินัย
 ทหารเวลานี้ทรุโทรมลง จนอย่างกล่าวเลย ก็คว่ามันจะเกิดวุ่นเกินไป
 การวินัยของทหารทรุโทรมลงเพราะอะไร ขอให้ท่านพิจารณาถึงความ
 เป็นธรรม เหตุการภายนอกมีบริบททหารลงมา เหตุการภายในมีบริบททหาร
 เข้าไปวินัยก็เลวลงเป็นของธรรมดา ไม่มีปัญหาอะไร เราทหารผู้บังคับ
 ยัญชาทุกชั้นรู้จักทหารไม่มีวินัย ข้าพเจ้าไม่ให้เขาเปรียบเทียบกับกอง
 โจร เพราะฉะนั้นกระทรวงกลาโหมจึงมีนโยบายอันแน่วแน่เรื่องวินัยเป็น
 ข้อสำคัญของกระทรวงกลาโหมที่จะต้องแก้ไขกลับฟื้นคืนมาอีก ไม่ใช่
 ระบอบประชาธิปไตย ทหารละเอะ ทหารคั่งมีวินัยอันเคร่งครัด ใน
 การนี้เราไม่ได้นั่งนอนใจ ได้ทำมาแล้วพิจารณามาแล้ว และกำลังแก้ไข
 ไขอยู่ แก้ไขทั้งเหตุการณ์เฉพาะหน้า แก้ไขทั้งมูลฐานที่ทำให้ทหาร
 เสียวินัยด้วย อะไรทำให้เสียวินัย อย่าให้ข้าพเจ้าพูดเลยเพราะจะกระทบ
 กระเทือนมากเกินไป ในเรื่องอื่นข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วว่าให้เขาเป็นทหาร
 ของชาติ ถิ่นก็ตั้งที่หน้อย ให้ถูกตั้งอนามียสักที่หน้อย อย่างกินอย่าง
 ใช้นี้ไม่ได้ โรงที่อยู่ก็ขอให้สมควรเป็นโรงทหารของชาติสักที่หน้อย อย่า
 ให้เป็นศาลาวัด นอกจากนั้นการเจ็บไข้เป็นของธรรมดา ก็ต้องป้องกัน
 เจ็บไข้ เมื่อเขาเจ็บไข้ก็ต้องให้ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างดี มีเครื่อง
 มือดี มีแพทย์ดี อะไรต่าง ๆ นอกจากนั้นการบังคับทั้งที่เป็นของจำเป็น
 สำหรัยบุคคล จำเป็นมากในเวลาว่าง ถ้าไม่มีอะไรเขาก็หันออกไปข้าง
 นอก ไปหาเรื่องเกะกะข้างนอก เสียวินัย นี่แหละความจำเป็นมีอย่างนี้
 ไม่ใช่เอาใจทหาร แต่จะทำให้เป็นทหารของชาติ อีกข้อหนึ่งที่ท่านถาม
 ถึงเรื่ององค์การทหารผ่านศึกว่า บางทีจะมีบุคคลใดละทิ้งอะไรกรรมัง

ช่วยพวกช่วยหมู่ เรื่องนี้กระทรวงกลาโหมไม่ได้เคยมั่นใจขยายอย่างนั้น และจะไม่ทำเป็นอันขาดในเวลานี้ ขอให้ท่านคิดว่า ทหารที่เขาสละชีวิตไปทำการให้แก่ประเทศชาติมาแล้ว แต่เสียชีวิตไม่ตาย กลับมาโต มาถึงบ้าน บ้านไม่มีอยู่ ต้นทุนก็ไม่มี อาชีพก็ไม่มีจะทำอะไรเพราะไม่ได้เรียนอาชีพอะไรเลย เพราะฉะนั้นในการที่เราจะช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นซึ่งมีจำนวนประมาณ ๒ แสนคน ในจำนวน ๒ แสนนี้มีนายทหารประมาณ ๒ พันคน นอกนั้นเป็นนายสิบและพลทหาร ในการที่เราจะช่วยเหลือให้ทุกคนได้เป็นไปตามความต้องการของทุกคนนั้นเราจะทำอย่างไร เรามีเงินอยู่ก้อนหนึ่งได้รับจากรัฐบาลท่านช่วย ท่านให้ เรามีเงินจากองค์การประชาชนเขาช่วย เขาเห็นว่าเงินประโยชน์ก็เอามาให้ องค์การไปวิ่งเก็บเอาเงินเขามาเพื่อให้ได้เงินมาก ๆ แล้วเราเอาเงินก้อนนี้แจกคนละ ๕ บาท ไม่พอซื้อถ้วยเดียวชามเดียวก็หมด ไม่มีประโยชน์อะไรถ้าจะช่วยอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาล ๑๐ วันข้างหน้า ได้ออกพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกขึ้น เพื่อให้เป็นมาตรฐานสำหรับที่เราจะทำงานต่อไป หลักการนี้กระทรวงกลาโหมได้ประกาศในวิทยุเมื่อคืนวานขึ้นเอง ประกาศวิทยุทางโฆษณาการ ในการที่เราจะช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น เราช่วยให้เขามีอาชีพ ไม่ใช่ใช้เงินไปจ่ายให้ ช่วยให้เขามีอาชีพ จากอาชีพก็เกิดขึ้นเงิน จากเงินไปช่วยเขยหัวทิเบตบ้านาญณ์ก็พอแก่การทรงชีพ แต่ว่าบุคคลบางจำพวก เช่น แขนขาตกขาขาด ตายอด ทำอะไรไม่ได้ แต่แก่ก็กิน ครอบครัวยากก็กิน ลูกก็กิน ลูกลงไปโรงเรียน แต่มีบ้านาญณ์ก็เดียว เราก็ช่วยหาเสื้อผ้าไปให้ เงินเอาใหม่ เอาทำใจ ลูกเรียนก็กิน เสื้อผ้าแล้วเรียนทำใจ กินอยู่พอไหม เราก็จ่ายให้แก่ไปเท่าที่สามารถจะช่วยได้ ยิ่งกว่านั้นตัวไปตายเหลือแต่

เมีย ลูกแก ๆ เยอะแยะ ตั้ง ๗ คน ๘ คน ทำอะไรก็ได้ ทำอะไรก็
 ไม่เป็น ลูกไปโรงเรียน เงินไม่พอ เราก็ต้องช่วยแต่ถ้าเราสามารถทำ
 อาชีพได้เราก็ให้อาชีพแกไป ถ้าแกทำไม่ได้เราก็พยายามจะช่วยเหลือ
 แก ขอให้ท่านคิดดูที่หรือว่าการช่วยเหลืออย่างนี้อะอะก็ช่วยเหลือทั่ว
 ประเทศ คงจนก็ล้ม เพราะฉะนั้นนโยบายของกระทรวงกลาโหมไม่มี
 นโยบายที่จะพรอดพราก ทำอะไรต้องเสด็จบายเสด็จบาย (Step by step) ไม่มี
 ทร่วงพร่วงพรากอย่างนั้น เพราะฉะนั้นพยายามที่จะช่วยเหลือให้แกมี
 อาชีพจะเป็นการคว่ำ การลดกรรม การเหมืองแร่ หรือประมงแล้วแต่ที่
 เราจะตั้งเป็นบริษัทหรือสหกรณ์ขึ้น แล้วให้แกทำงาน นอกจากงานที่แก
 อาชีพซึ่งเกิดจากความชำนาญไปช่วย นั่นแหละหลักการใหญ่ ๆ ที่ท่าน
 ถามมา จะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจท่าน

๑๑.๒๒ น.

พล. ท. พระยาเทพหัสดิน สมาชิกวุฒิสภา : ก่อนที่จะอภิปราย
 ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านรัฐมนตรี อย่าเข้าใจว่าข้าพเจ้ามาสอน เพราะ
 ว่ารัฐมนตรีพ้นระยะเวลาได้รับถาวรสั่งสอน แต่ว่าขอให้ข้าพเจ้าได้ทำ
 หน้าที่เป็นจริงทุกแง่ ขัดเพื่อก่อไม่ใช่เพื่อทำลายและไม่ใช่เพื่อค้ำ
 ความค้าแกล้งนโยบายข้อหนึ่งนั้นไม่คิดใจ ถ้าหากว่ากระทรวง
 กลาโหมจะปฏิบัติตามนั้นได้แล้วก็พอใจ ในข้อ ๒ ที่ว่ารักษาลัทธิทหารให้
 เหมะสมที่จะเป็นกำลังของกันความเป็นเอกราชและอธิปไตยของชาติ ทั้ง
 ในเวลาปกติและสงคราม โดยพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่ของประเทศ
 รู้สึกว่าเป็นคำกล่าวที่กว้างไปสักหน่อยอยากให้รวบรัด และอยากจะขอ
 ให้ความสังเกตว่า สงครามที่จะมีขึ้นในอนาคต ไม่ใช่เราทำโดย
 ลำพัง สงครามที่จะมีขึ้นต่อไปย่อมจะเป็นสงครามอย่างที่เรียกว่ามวยหมู

เราต้องเข้าพวก พวกใดพวกหนึ่งแล้วแต่นโยบายของรัฐบาลที่จะเข้า
 ทางฝ่ายไหน แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องทำตัวของเรา เตรียมตัวของเรา
 ไว้ อย่าให้เขินลูกคุ่มแก่ผู้ที่เป็นพันธมิตรแก่เขาอย่างที่แล้วมานี้ เรา
 มีหน้าตาอ่อนขี้ขางอ่อนมาก สำหรับพันธมิตรเราไม่ได้ช่วยเหลือพันธมิตร
 อะไรเท่าที่เราควรจะทำให้ เราไม่มี ความตั้งใจจะช่วยอย่างใดก็ไม่มีทรา
 แต่ว่าสมรรถภาพสงครามคราวนี้รู้สึกอ่อนมาก ท่านรัฐมนตรีคงจะ
 รับรองว่าสมรรถภาพของเราอ่อนเต็มที เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เห็นว่า
 สำหรับสงครามต่อไปข้างหน้า อย่าให้กองทัพของเราเป็นลูกคุ่มสำหรับ
 พันมิตรของเรา นอกจากจะเป็นรัฐประธาโนบายของประเทศแล้ว ยัง
 จะเห็นเกียรติยศของชาติเราด้วย ประการที่สาม ในขณะสามนี้ ข้าพเจ้า
 มีความวิตกใจมากหน่อย จึงใคร่จะขอให้ความเห็นสักเล็กน้อย การ
 ที่ท่านจะปรึปรุงนายทหารเพื่อให้มีสมรรถภาพขึ้นในทางวิทยาการนั้น
 ซอຍแล้ว นายทหารเราต้องปรึปรุงให้มีสมรรถภาพในทางวิทยาการ
 แต่วิทยาการเท่านั้นไม่พอเราก็ได้ปริญญากันหรือนายทหาร สำเร็จ
 ปริญญาเสนาธิการบ้าง แต่การที่ได้ปริญญาหรู ๆ นั้นทำอะไรบ้างหรือ
 ไม่ นี่ข้าพเจ้ากลัวเพราะข้าพเจ้าเองก็มีวิทยฐานะเหมือนกัน แต่
 ทว่าถ้าหากข้าพเจ้าจะปรักปรำคนอื่นก็ปรักปรำตัวเองเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นการที่มีวิทยฐานะหรู ๆ ไม่ได้แปลว่าปฏิบัติอะไร เป็นสมรรถภาพ
 ได้ ขอให้นายทหารทั้งหลายกระหนกในเกียรติยศได้เป็นผู้บังคับบัญชา
 รับผิดชอบอบรมสั่งสอนทหารให้ทหารได้เป็นคนดี และเป็นทหารที่ของ
 ชาติจริง ๆ เมื่อปลดปล่อยไปให้เขาได้เป็นพลเมืองดีจริง ๆ เราทหารพลรบ
 เรามีความภูมิใจอยู่เสมอ เมื่อเราได้อบรมสั่งสอนทหารในบังคับบัญชา
 ของเราให้เป็นทหารที่ดี และเป็นพลเมืองที่ดี เราได้มีความชื่นใจ

เมื่อเราเห็นผู้ที่อยู่ใต้วงศ์ของพวกเรา ก็กลายเป็นพลเมืองทันที นี่เป็น
 ความใจของเรานี่แหละทำให้เกิดเดี๋ยว เกียรติอันมีความสำคัญในเกียรติ
 ชื่อนี้ คงฝังมัน อยู่ในใจของนายทหารที่จะเป็นตัวอย่างสรรงให้ทหาร
 ในบังคับบัญชาของตน หึน และปฏิบัติตาม นอกจากนั้น ทหาร
 เป็นผู้เสียสละ ข้าพเจ้าไม่เคยยกแล้ว เสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง ในยาม
 ปกติ ก็เสียสละความสขความดี ญ่ส่วนตัวยอมตนอยู่ใต้อำนาจการ
 บังคับบัญชาเพื่อรักษาระเบียบวินัย - ยอมตนตกตดว่า ข้าพเจ้าอาจ
 ยกตัวอย่างง่าย ๆ มีท่านผู้แทนผู้มึเกียรติในเป็นผู้บังคับกองร้อย
 แล้ว ข้าพเจ้าก็ยังได้ดี และเวลานี้ก็ยังรักกัน รักกัน สำนึกในเกียรติ
 แห่งความเสียสละ เสียสละทั้งปวงในยามสงคราม ยามปกติข้าพเจ้า
 ก็กล่าวแล้ว ยามสงครามเราก็พร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างจนถึง
 ชีวิตของเราเป็นชาติพล เพื่อประสงค์อะไร ก็เพื่อประสงค์จะให้ประชาชน
 พลเมือง ๑๘ ล้าน ได้อยู่เย็นเป็นสุข เราเอาหน้าอกของเราไปเป็น
 รั้วป้องกันประเทศชาติ เราเอาหน้าอกของเราเป็นรั้วป้องกันเสรีภาพและ
 อธิปไตยของชาติท่านเป็นเกียรติอันสูงแล้ว นายทหารต้องสำนึกใน
 เกียรติอันนี้และ เพราะความวิสุกชนนเข้าไปใน ควงวิญญูญธ ของ ทหารที่
 อยู่ใต้วงศ์ของของของของของของของของของของของของของของของของของ
 ทหารทุกคนไม่ว่าชั้นใด ต้องคงยืนกรานไว้อย่างแน่วแน่ ว่าคนจะเป็น
 ตัวอย่างที่ก่นำทหารไปสู่ความดีความงามในทุกสถาน ในทุกกรณี พล
 ทหารที่ทนกล่าวถึงว่าจะลดเวลาไว้ราชการลงป็นั้น ข้าพเจ้าทำได้ว่า
 ได้เคยแย้งรัฐบาลคนนั้น เมื่อ แดงน โยบาย ขอความไว้วางใจเป็น รัฐบาล
 ๘๐ วันนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลาน้อยกว่า ๒ ปี ไม่พอแน่ ๆ ทหาร
 รายเราอาจห้เวลาพิเศษๆให้รู้จักการใช้อาวุธและรู้จักทำหน้าที่ของทหาร

ราชพอจบหลักสูตรก็ได้ แต่นั่นไม่ใช่เป็นทหาร ข้าพเจ้าเรียกว่าทหาร
 ผู้ที่เข้าใจเป็นทหารจะปลุกนิสสัยคนให้เข้าทหารได้ภายในยี่ห้านั้นเห็นว่า
 ยังไม่เพียงพอ ความมั่นคงยังไม่ฝังแน่นที่านรัฐมนตรีเคยแก้ปัญหาคือ
 นของข้าพเจ้าว่าวิธีฝึกหัดอบรมทหารนั้น เขามีเครื่องมื่อต่าง ๆ หักด้วย
 คาสั่งสอนด้วยคำ มีภาพยนต์ฉายให้ดูมีอะไรที่อะไรสอนทหารให้เห็น
 ว่าทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ทำด้วยคาสั่งสอนด้วยคำเช่นโดยเร็ว ข้าพเจ้า
 ขอวิงวอนว่าท่านอย่าเอาอย่างอังกฤษหรืออเมริกาให้มากนักเพราะอังกฤษ
 และอเมริกานั้นเขามีทั้งเงินและคน การเอาอย่างอังกฤษอเมริกาเขา
 ย่อมหมายความว่าอย่างเขาในทางฟุ่มเฟือย เราไม่มีเงินที่จะฟุ่มเฟือย
 ทำได้เช่นนั้น เรื่องคนก็เหมือนกันอย่างคน ๑๘ ล้านของเรา ถ้าจะ
 เทียบคนของอเมริกา ๑๒๐-๑๓๐ ล้านไม่ได้ เขาเสียหมื่นหนึ่งเอามา
 แทน ๓ หมื่นได้ เราทำเช่นนั้นไม่ได้ เงินของเราจำกัด คนก็จำกัด
 และอาวุธก็จำกัด เราเอาอย่างไม่ได้เราต้องเตรียมทหารของเราให้มี
 สมรรถภาพยิ่งกว่าปริมาณ เพราะสมรรถภาพช่วยปริมาณได้ ช่วย
 ทดแทนปริมาณได้เข็นอันมาก ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างสงครามที่แล้ว
 มาเป็นอุทาหรณ์สักเล็กน้อยเพื่อให้ท่านได้สำนึกว่า ทหารที่ทำการฝึกหัด
 คำนึงได้รักษาความเสียหายน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้รักษาการฝึกหัดอย่างดี ยกตัว
 อย่างกองทัพอเมริกันชาติแหลมแซนเขลซัง ฝ่ายเยอรมันรักษาอยู่ในครั้ง
 นั้น กองทัพอเมริกันได้รักษาถึงส่วนใหญ่จากฝรั่งเศสเข็นอันมาก แม้
 กระทบทหารอเมริกันก็ยังไม่ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนหมื่นเศษ เป็น
 จำนวนมากทีเดียว ข้าพเจ้าได้มีโอกาสสนทนากับแม่ทัพน้อยของอเมริกัน
 ซึ่งยังคงขยับยั้งอยู่นั้นเขาบอกว่าจะทำอย่างไรเราไม่มีความรู้อะไร เรา
 ทำตามครูฝรั่งเศสที่เขาอบรมสั่งสอนเราในเรื่องการรักษาระยะ เราทำ

ตามที่เขาส่งสอน จึงเสียหายเช่นนั้นและในการรบครั้งนั้นเยอรมันคง
เสียหายไม่เกินสามพัน เพราะได้รับการฝึกหัดดี คุณความเสียหาย
ของกองทัพอเมริกันเป็นตัวอย่าง ในการสงครามครั้งที่ ๑ ทหารเยอรมัน
เป็นฝ่ายแพ้และได้ทำการตลอดเวลา อเมริกันเสียหายมากกว่าเยอรมัน
เป็นอันมากทีเดียว

ประธานรัฐสภา : จะรวบรัดหน่อยจะยาวไป

พล. ท. พระยาเทพหัสดิน สมาชิกวุฒิสภา : เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านควรจะฝึกหัด อบรม ใน ทางปริมาณให้มาก และในทาง
คุณภาพให้มากกว่าปริมาณ และไม่ควรระเอาอย่างอังกฤษอเมริกาซึ่ง
มีทะเลภูมิมามาก ในข้อที่ ๕ สำหรับในเรื่องทหารผ่านศึกนั้นข้าพเจ้าไม่
มีข้ออะไรที่ระทักท้วงและขอฝากความสังเกตแก่ท่านรัฐมนตรี เท่าที่เรียน
มานี้เป็นการเรียนซ้ำอย่างที่เคยเรียนในครั้งก่อน

พล. ท. หลวงชาตินิกรบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :
โดยเพราะอย่างยิ่งท่าน สมาชิกผู้ มีเกียรติและโดย ฉะเพาะ อย่าง ยิ่ง ก็คือ
ท่านอาจารย์ของข้าพเจ้าเอง ในฐานะที่ผมก็เป็นสานุศิษย์ซึ่งได้รับความรู้
มากจากท่าน เมื่อท่านได้ให้โอวาทเป็นทางที่จะช่วยกันปรับปรุงกิจการ
ของบ้านเมืองของเราให้เจริญเช่นนั้น กระผมเองในฐานะที่มารับยันท่านที่เป็น
รัฐมนตรีว่าการต่อจาก ๘๐ วันมาแล้ว ก็ขออ้อมรับความนึกเห็นคุณ ซึ่ง
ท่านได้เสนอมาแล้วนั้นด้วยความเต็มใจ และพร้อมไปด้วยความยินดีเป็น
อย่างยิ่งในเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านอาจารย์ทศเคารพได้ชี้แจงแนะนำมาแล้วนั้น
ความจริงก็อยู่ในห้วงแห่งความนึกนึกของพวกเรา นายทหารโดยฉะเพาะ
ท่านรัฐมนตรี ๓ ท่านที่เรามาร่วมกันในคราวนี้ ได้มีความเห็นร่วมกัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่จะได้จัดการ ใน เรื่องกิจการทหารของชาติให้

ของชาติไทยแน่นอน ท่านแนะนำในข้อประการที่หนึ่งที่จะให้เจ้ากำลัง
ทหารให้เหมาะสมกับความเข้มแข็งของประเทศนั้น ความจริงที่อยู่ใน
ห่วงแห่งความคิดอยู่แล้ว เราจะทำถ้ามีสงครามเกิดขึ้นแล้ว ถ้าเห็น
สงครามที่เรียกว่าสงครามใหญ่หรือที่ทหารเรียกว่า เมเจอร์วอร์ เช่นนี้
แล้ว ก็ต้องเข้าไปร่วมกับเขาแน่ แต่ไม่มีปัญหาอะไรถ้าเป็นสงคราม
ขนาดเล็กๆ หรือที่เรียกว่า สโมลวอร์ ก็หมายความว่าเราทำเพื่อ
ป้องกันตัวเราเอง เพราะฉะนั้นเราจึงกำลังทหารจึงตั้งให้มัน ยนต์วิ
แต่เป็นของที่แน่นอนที่เรา จะศึกษาพิจารณาและวางแผนการที่จะไป ส่วน
รายละเอียดจะดำเนินการในขั้นต่อไปตามที่เราได้แนะนำมาแล้ว

ประการที่ ๒ ที่เราได้แนะนำถึงคุณภาพ คือให้พยายามทำ
คุณภาพให้มากยิ่งขึ้นปริมาณ อันนี้ก็มีความประสงค์อันแน่นอนของ
กระทรวงกลาโหม เพราะอย่าง "รักที่" ประเทศไทยเราจะจัดกำลังทหาร
ได้มากมายก่ายกอง มีคน ๑๘ ล้าน จัดทำเสีย ๒ ล้านก็พอ แต่ ไม่มี
อะไรจะจัด อาวุธก็ไม่มี เงินก็ไม่มี เพราะฉะนั้น เมื่อเราจัด ก็กำลัง
น้อยแล้วก็ต้องเอาคุณภาพทดแทนจำนวน นี่เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่าง
แน่นอน การที่จะให้ทหารของเราที่มีสมรรถภาพสูงก็ต้องมีทั้งความรู้ความ
สามารถ มีทั้งใบกันปกครองบังคับบัญชา มีรอยตัวที่จะให้มีความสูง
เพราะฉะนั้นในการนี้เราจะพยายามที่จะปรับปรุงในเรื่องนี้ทุกกองทัพอ์ ได้
พยายามเร่งรัดหาวิธีการและแผนการณ์ไว้ว่าจะทำอย่างไร ให้คุณภาพ
สูงขึ้น ในเวลาต่อไปได้นำเข้ามาในกระทรวงกลาโหมและตกลงกันเสร็จ
แล้ว ก็ระคานันการต่อไป

ในส่วนเรื่องพลทหารที่จะใช้เวลาวิธีราชการทหารน้อยกว่า ๑ ปี
อันนั้น ก็อยู่ในห้วงความคิดของกระทรวงกลาโหมเหมือนกัน เราจะ

ลกเวลารับราชการทหารน้อยกว่า ๒ ปี โดยเหตุที่เป็นอยู่ในยี่สิบนั้น
 แน่นนอนเหลือเกินจะดูก็ไม่ไค้ เพราะว่ากากรที่เราจะทำให้ทหารมีสมรรถ
 ภาพสูงนั้น ก็ต้องเกี่ยวข้องกับความรู้อยู่ชั้น ๑ และ ๒. วิธีที่จะกำเนิ
 การให้คนมีความรู้ ๓. เครื่องอุปกรณ์ในการที่จะใช้ และ ๔. เวลาที่คอง
 มี พนควมรู้ของเราที่ยังไม่สูงเท่ากับต่างประเทศเขานัก อังกฤษลด ๑๒
 เดือน ฝรั่งเศสลด ๑๐ เดือน เราจะลดลงไปไค้ไค้อย่างไร เมื่อระกัยความ
 รัของเรายังไม่ถึงขตก โปรตไค้พิจารณาว่าคนที่เข้ามาเป็นทหาร คือคน
 ชนบท คนชนบทมาเป็นทหาร ไม่ใช่คนที่อยู่ในกรุง คนในกรุงมีน้อย
 ที่สุดที่จะเป็นทหาร พยายามหลีกเลี่ยงเสียรยพินหมันแปด เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อคนส่วนมากอยู่ชนบทแล้ว พินการศึกษาของแกมีแคไค้เห็นต้อง
 มาสอนหนังสือไทยในโรงทหาร ต้องมาสอนศีลธรรมในโรงทหาร
 ต้องมาสอนรักชาติในโรงทหาร สอนรักหมู่รักับคณะ แล้วเวลาเพียง ๒๒ วัน
 นก็พออยู่แล้ว แต่แน่ละถ้าเราสามารถบำรุงการศึกษาของชาติ
 โดยละเพาะอย่างอึ่งผมหมายถึงชนบท ชนบท เพราะคนส่วนมากมี
 มีน้อยที่ชนบท ถ้าเรากำเนิศึกษาบำรุงการศึกษาที่ชนบทให้คนของเรา
 มีพินควมรู้ไค้แล้ว ไม่มีขญหอะไรอาจลดไค้ และทหารเรากัพยายาม
 หาวิธีกากรที่จะให้ควมรู้ชั้นการสอนนัก การฝึกอบรมนัก ให้เขินไป
 ทางตรง อย่าอ้อมค้อม เพราะวิธีอ้อมมันเสียเวลามาก แค่นั้นละ เมื่อ
 เราให้เขามีควมรู้ชั้นแล้ว ย่อมต้องให้เขามีควมชำนาญ กาลเวลา
 มันไม่พอ ต้องชำชาญด้วย สำเนาโรงเรียนเสนาธิการรัแต่ทำงานไม่ไค้
 ต้องนำฝังกงานในทำนองเดียวกัน ยังมีเวลามากขึ่งชำนาญมาก แต่อย่างไร
 ก็ไค้ในเรื่องนี้เมื่อไค้ฝึกกันขึ้นมาแล้วระมกัขอข้ออนิดหน้อย ขางที่ไค้เป็น

การเสียเวลาไปบ้าง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสงครามเป็นชนวนคืออย่างผมเรียก
 ว่า พิเศษแล้ว คือประชาชนทั้งชาติไม่ใช่แต่ทหารเท่านั้น ทหารมีนึก
 เกี่ยว กองทัพประจำที่เรามีอยู่เวลานี้ ซึ่งตรงกับที่เราเรียกว่า Regular Army
 ของศัพท์ฝรั่งที่เราเอามาใช้กองทัพประจำ เป็นกองทัพหลัก สำหรับใน
 เวลาปกติและสงคราม เป็นกำลังที่มีนัยที่สุด ต้องการคุณภาพที่สุด
 เพราะฉะนั้นการที่เราจะมาพูดเวลานี้ ยังไม่อยู่ในห่วงนึก แต่ว่าห่วงต่อไป
 ก็ว่า เมื่อมันเป็นสงครามชนวน Total War ประชาชนทั้งชาติจะต้องเข้า
 ใจอาวุธ ไม่ใช่ทหาร มันก็ต้องมีวิธีการอะไรขึ้นให้ชายฉกรรจ์ที่ไม่ได้
 เป็นทหารนั้นมีความรู้ในวิชาการทหารเพื่อไปป้องกันประเทศชาติ ทุกคน
 บอกว่ารักชาติ ถึงคราวแล้วมันจะไปรบ เอาอะไรไปรบ เอาปืนหรือไป
 รบ แล้วก็ไม่มีความรู้อะไร ในเวลาสงครามภายนอกอย่างนี้กว่าจะม
 เวลาทำอะไรกันอย่างสงครามสมัยก่อน พอประกาศสงคราม เครื่องบิน
 จะหอบไปไหนหมดแล้วไม่รู้ หายไปไหนกัน Atomic Bomb Cosmic Bomb
 แล้วจะมาฝึกคนกันมันไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะทำให้มันไปได้ จะ
 เป็นไปได้ที่ไหน เพราะฉะนั้นกระทรวงกลาโหมจึงมีนโยบายเหมือนกันที่
 จะใช้วิธีอื่น นอกจาก Regular Army ให้เขาไม่ตั้งเสียเวลาอาชีพ ให้
 เขาไม่ต้องมาเข้าในโรงทหารมากเกินไป เสียเวลาประกอบอาชีพ
 Regular Army เราทำไปจำกัดมัน ลงมัน ยิ่งต่างประเทศเวลานี้เราส่ง
 นายทหารไปศึกษา ไปดูกิจการเป็นท้าวใหญ่ว่าเขาทำกันอย่างไร ประเทศ
 ไทยควรจะเป็นอย่างไร ไม่ใช่เอาของฝรั่งมาใช้กับไทยมันใช้ไม่ได้
 อย่างที่ท่านได้ให้คำแนะนำแล้วว่า ไทยกับอเมริกา "ไทยกับอังกฤษ
 ไทยกับฝรั่งเศสมันไม่ได้ คนละเรื่อง เพราะฉะนั้นเราก็ได้กำหนดไว้เหมือน
 กันว่า ในกรณีที่เราจะทำเช่นนั้น จะทำอย่างไร เวลาที่กระทรวงกลาโหม

ใ้สมเด็จพระราชบัญญัติที่ระเบียบซึ่งกันพระราชอาณาจักร ซึ่งมีส่วนของ
 กระทรวงกลาโหมมีแปลกอันหนึ่งคือ กรมรักษาคินแดน หรืออย่างท
 อังกฤษเรียกว่า Territorial Army และอเมริกาเรียกว่า National gnars มี
 ส่วนของกระทรวงกลาโหม มีแปลกอันหนึ่ง คือกรมรักษาคินแดน ซึ่ง
 ครกก็มีฝรั่งเรียกว่า Territorial Army หรือแนชชั่นแนลกราคของอเมริกา
 เขาก็ได้พิจารณาวิธีการของเขาแล้วก็จะมาพิจารณาวิธีการของเขา
 เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไปทำนอง โส. ที. ซี. ของอังกฤษ ส่วนจะทำอย่างไร
 นั้นเป็นแผนการของกลาโหมที่จะดำเนินการต่อไป นี้ก็เป็นคำแนะนำที่ท่านได้
 ให้คำแนะนำซึ่งคำแนะนำเหล่านั้นส่วนเป็นประโยชน์ในการบริหารโดย
 ฉะเพาะอย่างยิ่งของประเทศชาติ และท่านรัฐมนตรีทั้งสามท่านก็มีความ
 ถึงในเรื่องนี้ปรึกษาหารือกันหลายเวลาว่าถ้าจะดำเนินการให้เป็นไปตาม
 นโยบายที่จะให้สอดคล้องกัน นักการเมืองทั้งสามจะพิจารณากันโดย
 สภากลาโหมเป็นขอร์ด ซึ่งมีนักการเมืองสามท่านเข้าไปนั่งแล้วมีผู้
 ชำนาญการในกระทรวงกลาโหมมาเคียงกันว่าจะเอาอย่างไร จัดอย่าง
 ไร พิจารณากันทุกแห่งทุกมุมไป ก็เชื่อว่านโยบายที่กระทรวงกลาโหม
 แดลงไว้จะดำเนินการต่อไปตามที่ใดตรงเร็วแล้วนั้น เพื่อให้กิจการ
 ดำเนินต่อไปตามด้วยความมั่นคง

๑๑.๔๘ น.

หม่อมเจ้านิตยากร วรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน (อยุธยา) :
 ข้าพเจ้าเป็นทหารชั้นลูกหมู่ แต่เป็นทหารที่ชาติวิมุติ ชิตติขุมวิมุติ คุณวมวิ
 ก็เป็นทหารเพราะเรียนมาตั้งแต่อายุ ๑๑ และยังกว่านั้นจิตใจยังเป็นที่
 ทหารอยู่ เมื่อได้ใช้ไปพึ่งท่านรัฐมนตรีกล่าวขุม แล้วชื่นใจ สิ่งปลัด
 ย่อยที่จะซึ่งกล่าวนั้นได้ลบลุดไปจากความกระโหิมามากแล้ว ข้าพเจ้า

ยังมีความเป็นห่วงใยอยู่ ๒ ประการ ๆ ๑ คือ การบ่อนกนบปฏิวัติในเบื้องหน้า
หวาดหวั่นเหลือเกิน ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนสมัยหนึ่งมาแล้วก็ยากเย็นเข้ามา
อีกสมัยหนึ่ง แต่ถ้าสมัยปฏิวัติใน ๒ เดือนข้างหน้าอีกแล้วไม่มา ตนไม่ไหว

ประธานรัฐสภา : ขออย่าได้พูดในเรื่องนี้ให้มากนัก เพราะมัน
ผ่านไปแล้ว

หม่อมเจ้านิตยากร วรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน (อยุธยา) :
ถ้าได้อยู่ในนโยบายของรัฐบาลไม่มีผลอย่างมากนัก

ประธานรัฐสภา : ข้าพเจ้าขอห้ามไม่ให้พูด มันผ่านไปแล้ว

หม่อมเจ้านิตยากร วรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน (อยุธยา) :
อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้ารับราชการมาแล้ว ๒๘ ปี เข้าไปในงานมหา
สงคราม ตราสงครามติดเต็มอก ใ้ค้ด้วยชีวิตไปแลถ แต่ยศทหารใน
ระหว่างนี้ก็จ่ายกันล่าส่งกันเต็มที และได้จ่ายด้วยบำเหน็จทางกรมเมือง
อย่าให้มอด

๑๑.๕๐ น.

นายไถง สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทน (ธนบุรี) ข้าพเจ้า
ยกมือหลายครั้งแล้ว ไม่ได้พูดสักที

ประธานรัฐสภา : ใ้พูดแล้วก็พูดอีก

นายไถง สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทน (ธนบุรี) : ข้าพเจ้า
ใ้พูดตามระเบียบเวลาของสภาเป็นอย่างยิ่ง เวลาที่พูดกันนั้น ในที่นี้ไม่ได้
จดมาก่อนเลย กระทั่งวงสองกระถรวงผ่านไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ตาม
ข้าพเจ้าจำคำของท่าน ส.ส. อชชบาเมื่อนั้นจิตใจเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้า
เชื่อกันว่ารัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าบ้านเมืองที่เราจะร่มเย็นนั้น ถ้ารัฐประ
หารไม่เข้าไปแก้แล้วไม่เห็นหน้าไหนเลยที่จะแก้ใ้ได้ จึงประมาณทหารที่

ใช้จ่ายไป ๘ ล้าน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเขียนงบประมาณ ๘๐๐ ล้านจึงจะสม ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ามีความขี้ใจที่จะถามอะไรไม่มากนัก แต่ก็มีเพียงข้อปลีกย่อยที่ระถามต่อไป

ข้าพเจ้าขี้ใจในนโยบายอันสกลท่ายของทหารในข้อที่ว่า จะช่วยเหลือองค์การทหารผ่านศึก ข้าพเจ้าขี้ใจอยากจะเรียนถามท่านว่า องค์การช่วยเหลือทหารผ่านศึกนั้น ทหารตายศึกนั้นท่านจะช่วยไหม เพราะข้าพเจ้าจำได้ว่าครั้งรัฐบาลสมัยโจรเรืองอำนาจ ข้าพเจ้าได้ผ่านทิวศพระศรีฯ ข้าพเจ้าเข้าไปเยี่ยมค่านิชศพทหารวีรของชาติ เข้าไปถึงแลเห็นกระดูกวางอยู่ข้างนอกเรียวราศ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าเป็นกระดูกอะไร แต่เข้าไปใกล้ก็เห็นว่า ๓๒ เกือบศพทหารได้ถูกฝังทำลาย คงไม่มีอะไรจะไปทำลายนอกจากสุนัข ข้าพเจ้าก็ออกไปข้างนอกก็แลเห็นแผ่นป้ายทองว่า “เราได้สละชีพอย่างสมเกียรติแล้ว” แล้วข้าพเจ้าก็เลยไปเขียนต่อว่า “แต่กระดูกของเราวันนี้กำลังจะสละให้แก่อสุนัข” แล้วก็เซ็นชื่อเพื่อจะให้ตำรวจจับตัวได้ง่ายๆ ครันต่อมาอีก ๓-๔ วันก็ยังอยู่อย่างเดิมแต่ไปถูกสลายเสียแล้ว ครันเมื่อ ๒-๓ วันนั้นข้าพเจ้าไปดูเครื่องบินตกอนเมืองหนองจากม่วงน เห็นขี้นอนโคหักหายไปเสียแล้ว จึงไม่มีโอกาสได้แวะไปชมอีกนั้นแม่แต่จะเป็นประเด็นเล็กน้อย ฟัน้องข้าพเจ้า วีรของชาติที่นอนอยู่ในนั้นจะได้มีความดูแลแก่ประการใด แล้วอยากจะถามเพียงข้อเดียวว่า นอกจากทหารผ่านศึกแล้ว ทหารตายศึกท่านจะช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขาหรือไม่ ในโอกาสต่อไปนี้เป็นกระทรวงมหาดไทย ขอให้ข้าพเจ้าได้ฟังข้างข้าพเจ้าจะพูดเรื่องกรณีสวรรคต

พลโท หลวงชาตินิกรบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :
เรื่องรัฐประหารคุณเราออกจะพูดกันฟังเพื่อยมากไปสักหน่อย ความจริง

เรื่องการรัฐประหารจะให้บริวารจะให้มีหรือไม่มีนั้น ก็ไม่สามารถจะไป
 บริวารได้ ควบคุมจริงเรื่องการรัฐประหารขอให้ท่านผู้เกษียณได้พิจารณา
 เพราะว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นนั้นมันต้องมีเรื่อง เมื่อไม่มีเรื่องแล้วมันก็คงไม่
 มีอะไรเกิดขึ้น โดยธรรมดาแล้วเป็นการพลิกกฎหมาย แต่ในท่านทหาร
 นั้นเราพยายามที่จะหลีกเลี่ยง โดยจะเพาะอย่างนี้ถ้าท่านถามนโยบาย
 ข้อ ๑ ถึงข้อ ๔ แล้ว เป็นวิธีการที่จะเลี้ยงตนเอง ข้าพเจ้าขอตอบสั้น ๆ

ท่านเรื่องยศทหารให้ผมเพียร เป็นอยู่ในสมัยหนึ่ง เราก็พยายาม
 ที่จะแก้ไขกันต่อไป เพราะว่าในองค์การสงครามแล้วมาเล่นกันดังนี้
 หัวขึ้น เมื่อเราถึงกฎเกณฑ์เช่นอย่างนั้น แต่ว่าข้อไปไม่มีอย่างนั้นและไม่ได้
 อยู่ในนโยบายนี้ ท่านเรื่องทหารคายมันนโยบายที่จะช่วยเหลือหรือไม่ เมื่อ
 ท่านได้พูดขึ้นมาแล้ว ข้าพเจ้าเองก็เห็นทหารมันไม่มีปัญหาอะไรที่จะต้อง
 ดูแลตลอดจนผู้ทนายเราก็ต้องให้เกียรติเขา ผู้ที่อยู่ก็ต้องให้เกียรติและ
 บำรุงสุขเขา ในเรื่องนเมอทางกระทรวงกลาโหมได้ทราบเรื่องนั้น ได้ทราบ
 เหมือนกัน เราได้เร่ร่อนเจ้าหน้าที่ให้ไปพิจารณาและทำการโดยด่วน
 เพราะว่าเราถือว่าทหารเราจะต้องให้เกียรติแก่เขา ยิ่งเขาคายเป็นของ
 สำคัญอย่างยิ่ง จะต้องยกเกียรติเขาเพื่อให้ยุวชนชั้นหลังที่จะสืบของ
 ตระกูลต่อไปนั้น ให้เขาได้เห็นการทำงานมาให้แก่ประเทศชาติตาม
 สมควร ยิ่งกว่านั้นเรื่องครอบครัวของเขานั้นเราเอาใจใส่เป็นอย่างดี แต่
 ว่าจะให้ทั่วถึงในทันทีทันใดนั้นมันกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย เราจะต้อง
 ค่อยทำค่อยไปเท่าที่ทนและมีความสามารถที่จะค่อยดำเนินการตามที่อยู่
 กัน ซึ่งก็หวังว่าเมื่อเราได้เริ่มดำเนินการแล้วจึงค่อยขยายตัวไปตามลำดับ
 แล้วความเดือดร้อนของทหารผ่านศึกตลอดจนครอบครัวและผู้ทพพลภาพ
 ก็จะได้มีความช่วยเหลือโดยทั่วกัน

๑๑.๕๗) 11.

ร.อ. ประเสริฐ สุตบรรทัด สมาชิกสภาผู้แทน (ส.ร.บุรี) :
 นโยบายของกระทรวงกลาโหม เท่าที่นายทหารชั้นผู้ใหญ่ได้พูดไปแล้วนั้น
 กระทบความรู้สึกว่าเป็นที่พอใจเป็นอย่างมาก และก็อยากจะเรียนชี้
 แจงถึงความรู้สึกของนายทหารชั้นผู้น้อยบ้าง แต่ก็เกรงว่าจะเป็นกา
 รล่วงเกินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็นทั้งอาจารย์ของกรม
 มาตั้งแต่เรียนวิชาทหาร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะได้ล่วงเกินประการหนึ่ง
 ประการใดหวังว่าจะได้รับประทานอภัยตามสมควร เกี่ยวกับของทหารได้
 ถูกเหยียบย่ำไปแล้วมานานแล้ว ฟังจะฟังพูดขึ้นสมัยนี้ กรมใครจะ
 กรายเรียนว่า ความรู้สึกของทหารที่เข้าสนามรบมาแล้วมีความรู้สึกบาง
 ประการที่การกดขี่ของคนเชิงรักชาติบ้านเมืองจนเกินไปนั้นมันจะเป็นโทษ
 ก็อยากจะกราบเรียนความในใจเหล่านี้ของพวกทหารที่ผ่านมาแล้ว เพื่อ
 เป็นการกราบเรียน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะได้กรุณาหา
 ทางใดอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ทหารเหล่านั้นมีความรู้สึกกันใหม่ใน
 อนาคตอันใกล้ ในสมัยสงครามที่แล้วสองคราวพวกเราพยายามชักจูง
 ทหารเข้าสู่สนามรบ ทหารก็อย่างนั้น ทหารก็อย่างนี้ รุกเข้าไปๆ โคน
 ยุกันว่าเอาเข้าปีใครจะไปอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิกันก่อนกัน เมื่อกลับมาแล้ว
 ก็ไปอย่างที่มีคนขบขระคิดว่ากรมก็ไป แต่จะเป็นเพื่อชาติหรืออะไร
 แน่ ๆ ธรรมดาเอง ซื่อ เหมือนกันที่ ปพย คุณอะไรกันแน่ ฉะนั้นขอสนับสนุน
 ท่านผู้แทนขอขอรทความเห็นอย่างนี้ นโยบายส่วนใหญ่ของกรมจะไม่พูด
 เพราะ หดด้วยใจดีแล้ว ยาวจะเรียนถามอย่างนี้ว่า สำหรับนายทหาร
 ประจำ ๖๖๕๗ พลทหารประจำ ๖๖๕๗ ๖๖๕๗ เมื่ ๕๕ แน่ว่าสงความในอนาคต
 อันใกล้จะมีแน่ ทุกคนจะต้องทำการรบแล้ว ท่านได้กรุณาที่จะให้หรือมี

นโยบายอย่างใดที่จะช่วยเหลือทหารประจำการ ทหารนายทหารและพลทหาร
 เท่าที่ขอมรมาในทุกคนรักชาติเกิดขอรวยเปอร์เซ็นต์ ขยากรักษาไว้ความ
 ททานนายพลทหารว่า ถูกแล้วทหารของขอมรถึงกระดูก เกียรติ
 สำคัญที่สุด เกียรติยศคงไม่มี ยังไม่ได้รับราชการรบจริงจากรัฐบาล
 ประการใดประการหนึ่งทุกสมัยมาในระหว่างสงคราม จะให้รับประทาน
 เกียรติหรือ ระหว่างทหารแทบทุกคนไม่มีที่อยู่ ที่กินไม่มี นโยบาย
 บอกว่าจะได้ช่วยให้ทหารมีที่อยู่กินกินดี กระผมยังสงสัย เพราะนาย
 ทหารกำลังลำบากลำบากตามๆกัน ท่านนโยบายช่วยเหลือสำหรับพลทหาร
 เมยเดือนหนึ่ง ๓ บาทหรือ ๓.๕๐ บาท ทว่าเมื่อกันฟังไม่ชัด แม้กระนั้น
 ไม่ค่อยจะพอขอมรับประทานเศษอาหาร เมื่อเราให้เศษอาหารแล้วเวลา
 ทำการรบจะไปใช้ได้อย่างไร เรื่องจิตใจเราจะหาวันยังกับจิตใจ
 ไม่ได้ จิตใจสูงกว่าอะไรทั้งหมด โดยเหตุนี้รัฐบาลนโยบายอย่างไร
 ที่จะแก้ไขความรู้สึกของเขาเหล่านั้น หรือที่อยู่กินเหล่านั้น ให้มันดีขึ้น
 กว่าเก่าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดซึ่งเป็นที่เชื่อได้ง่าย ประการต่อไปรัฐบาลมี
 นโยบายที่จะให้ทหารประจำการได้รับการบรรเทา ในเรื่องการบรรเทา
 เมื่อครั้งกระผมได้เคยเป็นผู้บังคับกองร้อยและเป็นหัวหน้ากอง ผู้บัญชาการ
 เหล่านี้ รู้สึกว่าในสมัยนั้นอดีตแม่ทัพของทหารนั้นเข้าเป็นทหารเกือบเต็ม
 คือว่าวันเรียงกัน กินสหาย นอนสหาย ในขณะที่ท่านยังอยู่ มีเงินขอมรมา
 ให้ มีเงินค่าใช้สอยให้ แต่ยกกันทหารไม่รู้ว่าจะบรรเทาอย่างไร นายทหาร
 ทำให้บรรเทา คดีกระผมเอง เงินค่าใช้สอยของกองพัน เงินค่ารับรอง
 แยกผู้บังคับกองพันต่างๆกองพันคั้งตนเอง ผู้บังคับกองร้อยจะไปซื้ออาหาร
 ของคนให้บรรเทาอย่างไรได้ แม้แต่ นายทหารที่จะให้ทหารบรรเทาถึงก็ไม่มี
 กระผมจึงมีความเห็นว่า นโยบายเมื่อครั้งท่านยังเป็นอดีตแม่ทัพอยู่นั้น

ท้าทางช่วยเหลือในการใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายยักยัด ค่ารับรองแขกกต ที่ทะเลิก
 ไปแล้วนั้น ท่านมีนโยบายในอันที่จะให้เขาอย่างเต็มที่หรือไม่ ในประการ
 คือไม่กระทรวงกลาโหมจะช่วยแต่เฉพาะทหารผ่านศึกเท่านั้น หรือว่ารวม
 ทหารกองหนุนด้วย เพราะทหารกองหนุนนั้นหาเหมือนกันไม่ ทหาร
 กองหนุนที่ทำการรบมาแล้วนั้น ยังขาดอาชีพอยู่เป็นจำนวนมาก แต่
 ในนี้ไม่ได้เปิดเผยเลย ในเรื่องทหารกองหนุนทั้งหมดทุกข้อ ไม่มีผู้เรื่อง
 ทหารกองหนุนเลย กระผมจึงขอลเรียนถามว่า สำหรับทหารกองหนุนนั้น
 กระทรวงกลาโหมมีนโยบายจะช่วยเหลืออย่างไรบ้าง สำหรับของค่าง
 ทหารผ่านศึกนั้น ทหารผ่านศึกที่ทำการรบมาแล้วนั้นก็เป็นความภรรณา
 อย่างยิ่งของกระทรวงกลาโหมในอันที่จะช่วยเหลือให้เขาได้มีกินมีใช้ตาม
 สมควร ตามที่ท่านได้กรุณาชี้แจงมาแล้วเมื่อช้านั้น แต่กระผมยังมีความ
 วิตกอยู่ว่าเงินจำนวน ๑ ล้านบาทนั้น จะพอแก่ปริมาณการช่วยทหาร ๒
 แสนคนแล้วหรือ ถ้าหากว่าไม่พอ ท่านมีนโยบายอย่างไรในอันจะช่วย
 เหลือเขาให้พอ งบประมาณที่เสนอมานี้แล้วนั้นเป็นการพอเพียงหรือไม่ เท่า
 ที่ทราบ ๓ ล้านบาทนั้น ท่านคิดหรือไม่ว่าจะแก้ไขเสียใหม่ให้เป็นการ
 พอเพียง สิ่งเหล่านี้เองกระผมรู้สึกครุ่นใจอยู่เป็นอันมาก ถ้าหากท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้พยายามเอาใจใส่ ค่อยงทวาร ใน
 ปัจจุบันทั้งประการกองหนุนและผ่านศึกแล้ว การสงครามซึ่งเป็นการ
 แ่นเหลือเกินที่จะต้องเกิดเร็วหรือช้าเท่านั้น เช่นระหว่างหนังสือพิมพ์
 และวิทยุต่างประเทศก็เสนอว่าเขากำลังเตรียมกันอยู่แล้ว โดยเหตุนี้ถ้า
 หากว่าผมขอทราบว่า กระทรวงกลาโหมได้มีนโยบายในอันที่จะช่วยเหลือ
 ทหารทั้งประการ กองหนุนและผ่านศึกตามกระผมได้ขอร้องใจแล้วหรือยัง
 ถ้าเป็นไปตามนั้นแล้วกระผมก็ไม่ขัดข้องในอันที่จะไว้วางใจ

๑๒.๐๑๓ น.

ร.ท. สมพันธ์ ขันระฆวนะ สมาชิกสภาผู้แทน (นครราชสีมา):
 การที่ข้าพเจ้ามาพูดถึงนโยบายกระทรวงกลาโหมในขณะนี้ ข้าพเจ้าต้อง
 พูดถึงอาการของข้าพเจ้าซึ่งเคยสอนให้ข้าพเจ้าทำการรบ ณ สระบุรี ใน
 ข้าพเจ้าสนใจในข้อที่หนึ่งถึงข้อ ๔ แล้วนโยบายนี้ถ้าข้าพเจ้าพูดแล้วก็รู้สึก
 ว่าเหมาะสมใจเป็นอย่างดี ในการที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีกล่าวซ้ำอีกครั้ง
 หนึ่ง ก็รู้สึกว่ามีความเพราะพร่ง แต่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบคำถามของบรรดา
 สมาชิกแต่ละข้อ ข้าพเจ้าว่ายังกำกวมอยู่ ยังไม่สามารถจะทำให้สมาชิก
 ทั้งหลายเข้าใจได้ เช่นข้อที่ ๑ว่าจะให้กำลังทหารทั้งหมดเป็นส่วนของ
 ประเทศชาติโดยแท้จริง ทั้งไม่ให้ทหารเข้าเล่นการเมือง และไม่ให้
 ทหารเป็นเครื่องมือของนักการเมืองคนหนึ่งคนใด ในข้อนี้เมื่อได้ฟังคำ
 ตอบแล้ว ท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วว่าห้ามมิได้ก็เมื่อห้ามไม่ได้ ข้าพเจ้า
 ก็เห็นว่าไม่ควรจะมาเขียนไว้ให้สับสน ๆ มาสู่กันฟัง เพราะเป็นเรื่องซึ่ง
 หนาและจะแก้ไขอย่างไรก็เป็นเรื่องของกระทรวงกลาโหม ไม่ควรจะมา
 เบียดประทุให้ฝ่ายตรงข้ามหยิบขึ้นมาเป็นข้อโจมตี ประการที่สำคัญที่สุด
 ที่ท่านรัฐมนตรีได้ ชี้แจงในเวลานี้หาได้ ชี้แจงให้ผู้แทนเข้าใจไม่ว่า ทหาร
 นั้นเป็นคนชาติไหน เป็นคนของใครทุกคนที่เป็นทหารก็กำเนิดเกิดมา
 จากพ่อแม่แม่ที่เป็นคนไทยทั้งสิ้น ซึ่งไม่น่าที่บรรดาพี่น้องชาวไทย จะ
 เป็นผู้แทนเข้ามาจำกัดมา จะฟังคำหนักใจแต่เพียงอย่างเดียวการทหารนั้นเป็น
 การสมควร เพราะว่าการบำรุงทหารก็เพื่อป้องกันประเทศชาติ ประเทศ
 ชาติก็คือพวกเราที่อยู่ด้วยกันทั้งสิ้น เราจะมาคัดค้านหรือ หรือเหมือนกับ
 ว่าไม่ยอมให้รำลึกถึงวิชาของพวกเราด้วยกันดีกว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหมชี้แจงมาอย่างนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้

ในประกาศที่ ๒ จะจัดทำสังฆทวารให้เหมาะสมที่จะเป็นกำลังซึ่งกัน
 ความเอกราชและอธิปไตยของชาติทั้งในเวลาปรกติและสงคราม ท่าน
 รัฐมนตรีชี้แจงว่า สงครามอนาคตคืออาตอมิกขอมย์ ผู้ทุกลัทธิสงคราม
 สร้างขึ้นมาแล้วซึ่งกันไม่ได้ ธรรมชาติสร้างคนสร้างสัตว์สร้างเครื่อง
 ยี่อย่างนี้ จำเป็นจะต้องมี แต่จะสู้ได้หรือไม่อยู่ที่สมรรถภาพของคนและ
 สัตว์เหล่านั้น ประเทศเรามีทหารไม่ได้เตรียมรบกับใคร แต่เตรียม
 ยี่อย่างนี้ แต่การเตรียมแล้วไม่นำพวกลูกคนอื่นรู้ว่ามีแล้วสู้เอาตมิก
 ขอมย์ไม่ได้

ในข้อที่ ๔ ท่านแม่ทัพ สมัย สงครามโลกครั้งกระโน้นชี้แจงว่า
 การรยะยะที่ฝึกทหารให้มีสมรรถภาพนั้นย่อมทำได้ยาก และในชั้น
 ทหารมีความสามารถก็ตามหน้าที่ จะให้ทหารมีความสามารถก็ตาม
 หน้าที่และใช้เวลาน้อยอย่างท่านรัฐมนตรีก็ สมรรถภาพก็ว่าน้อยไม่
 ได้ เพราะว่า ๒ ปีก็เห็นเรื่องทั่วเต็มที่อยู่แล้ว เพราะประเด็นข้อ
 การศึกษานับเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งท่านรัฐมนตรีก็รู้อยู่แล้ว ไม่ควรเขียนเช่นนี้
 เชื่อกันให้คนอื่นว่า เขียนแล้วทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเท่าที่ข้าพเจ้า
 ได้พูดอย่างนี้ บางครั้งท่านรัฐมนตรีอาจจะรู้สึกได้ว่า ข้าพเจ้าก้าวร้าว
 แต่ข้าพเจ้าขออภัยในฐานะที่ข้าพเจ้าไม่ได้พูดด้วยตัวข้าพเจ้าเอง พูด
 ด้วยความรู้สึกของคนทั้งชาติ

ในอันดับที่ ๕ จัดการปกครองทหารให้เหมาะสมกับการเป็นทหาร
 ของชาติ โดยให้ทหารอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ให้ทหาร
 ใฝ่อยู่กับกันนี้ ใฝ่รับการรักษายาบาลก็ในเวลาเจ็บไข้ทั้งให้ใฝ่รับการ
 บรรเทาเพื่อให้อยู่ในยามว่างด้วย ในชั้น ร.อ. ประเสริฐ สุกบรรตัท
 พุดมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนว่า ขณะนี้เงินเบียดบังทหาร ๓.๕๐

ชาติ จะปฏิวัติก็ตามไม่ได้ แต่ท่านรัฐมนตรีจะตอบปัญหาของ ร.อ.
 ประเสริฐ สุกขบรรพตได้เช่นเดียวกับข้าพเจ้า ในข้อสุดท้ายที่ได้ช่วยค
 ณะการสังเคราะห์หารผ่านศึก ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนให้ท่านรัฐมนตรี
 ทราบสักหน่อยว่าในควมรู้สึกของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ไปสู่สนามรบ
 ข้างโน้นมาพร้อมด้วยนายสิบ นายทหาร ผู้หมวดกองร้อย ท่านรัฐมนตรี
 เวลานั้นทำหน้าที่เสนาธิการกองทัพอายัพ ผลของการรบผ่านจากสมอง
 ผู้บังคับบัญชาผู้ใหญ่จริง แต่การฝ่าความลำบากด้วยความยากเข็ญเอา
 ทุกสิ่งทุกอย่างเข้าแลกนั้นก็คือพลทหาร นายสิบ ผู้บังคับหมวด ผู้บังคับ
 กองร้อย เขาเหล่านั้นได้รบผลอะไรตอบแทนบ้าง ข้าพเจ้าได้เคยนำ
 ทหารทัพพลภาพและทหารแก่ประมาณ ๒๐๐ คนมาส่งที่นครราชสีมา เขา
 เหล่านี้กลับมากับรถคู่สี่ตัว มาถึงนครราชสีมากลับมาถึงกรมทหาร
 แล้วก็หาได้รับการค้ำชูรับจากผู้บังคับกองพันไม่ ต้องนอนตามใต้ถุนโรง
 ทหารแทนทหารหนุ่ม ๆ ทนอนสยายอยู่ข้างบนนั้น พวกทหารเงินเดือน
 ที่ได้จากการปฏิวัติอยู่ในสนามรบสองมุกตกตึกเป็นค่า ของหาย ทั้งสิ้นเกือบ
 จะแก่กางเกงกลัดบ้าน เมื่อถึงบ้านแล้วแทนที่ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอก็เห็น
 ว่าทหารพวกนี้มาจากสนามรบเอาชีวิตเข้าแลกเพื่อให้พี่น้องอยู่เป็นสุขและ
 กลับมากับกายการทัพพลภาพและไข้เจ็บ พวกนี้ไม่สนใจปล่อยให้ไปบ้าน
 กันตามบุญตามกรรม แล้วก็เป็นโรคภัยไข้เจ็บกลับไปบ้าน ข้าพเจ้า
 กลับไปเยี่ยมทหารเหล่านั้น ผลที่เห็นก็คือทหารที่ข้าพเจ้าพามาบัดนี้ตาย
 ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว การที่ทหารตายในระยะหลังสงครามที่
 ผ่านมาแล้วนี้ ทางราชการและทางรัฐบาลไม่ถือว่าทำประโยชน์ให้แก่
 ประเทศชาติ หากได้สนใจไม่ สิ่งนี้ข้าพเจ้าใคร่ให้รัฐมนตรีกระทรวง
 กลาโหมได้จัดทำไว้อันเป็นมรดกที่เขาพลชีวิตมาแล้ว แต่มาตายที่บ้าน

เหมือนนกคายรัง เหมือนนกถอยงทอนแล้วมาตายที่รัง อย่างนั้นน่าจะ
 คิดสักหน่อย ข้าพเจ้าขออย่าคำของ ร.อ. ประเสริฐ สุขยวาทคิดว่าสงคราม
 ในอนาคตไกลจะเกิดขึ้นแล้วแต่ทหารที่ถูกปลุกปลอบยนั้น เขากำลังคำนึง
 ถึงว่าถ้ารบกันอีกเขาจะหนี เพราะพอสงครามปลุกปลอบให้เกินจากเขียง
 ตงก็มี เขียงรายลำปางก็มี เช่นเขาไม่มีศาล เขามีพ่อแม่พี่น้องทุกคนที่
 จะบอกว่าเขาได้รบทุกซั่มมานานเพียงใด สิ่งเหล่านี้เป็นการบั่นทอนใจคน
 รักชาติทั้งหลาย เพราะฉะนั้นก่อนที่ข้าพเจ้าจะรบก็ใคร่ขออภัยไทยท่าน
 รัฐมนตรีกล้าใหม่ที่ข้าพเจ้าพูดด้วยความรู้สึกอย่างจริงใจ หากได้คิด
 คำนึงโยบายประการใดไม่ ข้าพเจ้ามีเลือดทหาร ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ยิน
 คิสนับสนุนทหารทุกประการ ถ้อยว่าทหารต้องเอาชีวิต เอาความลำบาก
 ทุกอย่างตลอดจนสละลูกสละเมียเพื่อป้องกันประเทศชาติและป้องกันพี่น้อง
 ชาวไทยทั้งหลายที่ไม่ใช่ทหาร ข้าพเจ้าไม่ต้องการแยกทหารออกจาก
 พลเรือน จากพ่อค้าและอะไรทั้งสิ้น เพราะทหารก็เป็นส่วนหนึ่งของ
 ประเทศชาติ และจะเห็นประโยชน์แก่พวกเราในยามสงคราม

พลโท หลวงชาตินิกรบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :
 เมื่อรวมความแล้ว ข้าพเจ้าเองก็เป็นทหารเหมือนกัน และก็มีเล่น
 การเมืองเพียง ๔๐ วันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อพูดกันใช่พูดกันมา
 แล้วก็จะมากความไป บ้างที่จะกระทบกระเทือนถึงคนอื่นเขามากเกินไป
 ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากที่จะไปกระทบกระเทือนใคร เพราะเลือดทหารอย่าง
 ท่านพูดมานอยู่ในตัวข้าพเจ้า ๑๐๐% เพราะข้าพเจ้าเองก็เคยอภรมท่าน
 มา ข้าพเจ้ามีเลือดอยู่เหมือนกันในทางนี้ แต่นั่นแหละเกียรติยศของ
 ทหารที่ลดลงมาตามลำดับนี้ ขอให้ท่านพิจารณาว่าเป็นเพราะอะไรใน
 หมู่ทหารหรือที่เป็นคนทำให้เกียรติยศ หามีใครเลย คนเช่นข้าพเจ้าให้

เกียรติของทหารตกไป เราพยายามรักษาเกียรติของเราแต่ทั้งของเรา
 ไม่ช่วย เพราะอยู่ที่ทองเมื่อทองร้อนแล้วเกียรติจะอยู่อย่างไรได้ เมื่อ
 มีสงครามทหารก็เขินเจ้า เลิกสงครามแล้วทหารเขินอะไร เพราะฉะนั้น
 จะช่วยการกล่าวไปใยในเรื่องนี้ แต่ขอพูดเล็กน้อยแต่เพียงว่ามีคนท่่วม
 กันคิดจะทำลายเกียรติทหาร ทำให้ทหารเป็นกองโจรภายหลังสงคราม นี้
 แผลเขาทำจริง ๆ ทำจนเราเกือบเป็นกองโจร และเราก็สามารถคุมกัน
 มาได้ ถึงเพียงนี้ก็เป็นของดีสำหรับประเทศไทยอยู่แล้ว ไม่อย่างนั้นจะเป็น
 กองโจรจริง ๆ เพราะเขามีแผนการณอย่างนั้นใครก็ตาม เพราะฉะนั้น
 ในการที่บำรุงเกียรติของเรานั้น พวกเราขอฝากคำคิดว่าที่จะให้เป็นการ
 เสียเกียรติ เพราะฉะนั้นในการบำรุงเกียรติของทหารนี้ย่อมเป็นนโยบาย
 สำคัญของกระทรวงกลาโหม ที่เราจะ ต้อง พยายามทำทุกวิถีทางให้ทหาร
 ของเรามีเกียรติขึ้น จะช่วยไว้ไว้หนึ่งก็ตามแต่ต้องทว่าแน่แต่ว่าการ
 ที่จะให้ทหารมีเกียรติขึ้นได้นั้นพวกเราเองเราต้องทำตัวของเราก่อน
 เป็นเรื่องสำคัญ เราจะให้รักษาเกียรติของเราเราต้องมีเกียรติ ทนใน
 การที่ผู้อื่นจะช่วยบำรุงเกียรติเรา เกียรติของเราก็คืออยู่ที่เงิน เมื่อไม่มี
 เงินแล้วจะไปทำอะไรได้ พูกลมาแล้วว่า ๓.๕๐ บาทไม่พอ ๆ จริง ๆ ไม่ใช่
 ว่าจะมาเยาะโกนว่าไม่พอเพราะค่าข้าวสารก็หมดแล้ว ทหารเขินคน
 หนึ่งกินข้าววันละ ๑๐๐ เท่าไร ๑๐๐๐ กรัม พลเมืองเขาให้ ๕๐๐ ทหาร
 ขอสัก ๗๐๐ ได้ไหมไม่ได้ เมื่อไม่ได้ก็ตาย ทหารจะอยู่อย่างไร แต่
 ต้องช่วยตัวเองบำรุงเกียรติมาได้ ในการนี้กระทรวงกลาโหมก็ไม่ได้นิ่ง
 นอนใจ พยายามทุกวิถีทางเพื่อบำรุงเกียรติของทหารเพื่อประจำการและ
 นอกประจำการเป็นเรือนใหญ่ของกระทรวงกลาโหมและเป็นนโยบายสำคัญ
 ด้วย ทนปัญหาเรื่องงานวันเรึ่งที่คุณประเสริฐ ๆ ว่ามา ผมเองเขิน

คนทำเอง ตั้งแต่อายุเป็นแม่ทัพ ๒ เพราะผมถือว่า เป็นของสำคัญ เวลา
นี้ผมกำลังเร่งรัดที่กองทัพอากาศบรรเท็งนี้ เป็นของสำคัญ เป็นความหย่อน
ใจของคน คนเราทำงานหนักตั้งแต่เข้าจันค่ำ ๕ นาฬิกาถึง ๓ ทุ่มแล้ว
ไม่มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจอะไรกันบ้างก็แย่ ฉะนั้นในการที่จะให้ทหาร
มีความรื่นเริงเวลาในทักกองทัพอากาศแล้ว และพยายามทักวิถีทางที่จะ
ทำงานรื่นเริงขึ้น โดยซื้อเครื่องหนึ่งเพื่อนำมาคาบตามโรงทหารและมีการ
ละเล่นตามพื้นเมืองแล้วแต่เราจะหาได้ แต่ที่ว่าเรื่องเหล่านี้ก็ต้องใช้เงิน
แต่กระทรวงกลาโหมก็ได้พยายามเกลี้ยเกล็ดสมนอัย เมื่อเขาไม่ให้มาก็
พยายามทำเอง ก็ได้พยายามขอเขาทักวิถีทางไป ทนเรื่องทหารกองหนุน
ช่วยหรือไม่มีช่วย ทหารกองหนุนเป็นทหารผ่านศึก ทหารผ่านศึกคือ
ทหารกองหนุนที่พวกเดียวกันนั้นเองไม่มีขัญหาอะไรที่จะต้องช่วย แต่ว่า
ทหารกองหนุนนั้นที่ที่ไม่ได้ไปสงครามปลัดไปตามระเบียบการ เมื่อถึง
อายุเท่านั้นก็ต้องปลัดไป พวกนั้นเราช่วยเหมือนกัน แต่ช่วยเป็นคนที่
ทั้งสองของทหารกองหนุนทหารผ่านศึก

คราวนี้เรื่องงานขององค์การทหารผ่านศึก ท่านกล่าวด้วยเรื่อง
เงินมันแน่นอน เมื่อจะทำงานก็ต้องมีเงิน ขอเขาแล้วขอเขาเล่า อั้นวอน
แล้วอั้นวอนเล่าแล้ว เขาก็บอกว่าขอให้เห็นใจรัฐบาลมีเงินอยู่เท่านั้น ค่อยๆ
ทยอยๆ ไปอย่าเอาพรวกพรากเงินไม่มีให้ เพราะฉะนั้นในที่สุดแล้วมา
เราได้มา ๑ ล้านบาทขึ้นขอไป ๕ ล้านบาท รัฐบาลเก่าโน้นท่านคิดเสีย
ไม่ใช่รัฐบาล๘๐ วัน รัฐบาลก่อนโน้นได้ไปอั้นวอนขอเขาว่า ขอสัก ๕
ล้านบาทเถอะ เขายอกว่าคุณจะไปทำไมตั้ง ๕ ล้านบาทมากมาย
ถ้ากองเขาไปแต่เพียง ๓ ล้านบาทก่อนเถอะ ก็ยอนผมก็กลัวว่าจะขออีก
๕ ล้านเหมือนคุณ ท่านจะให้หรือไม่ก็ไม่ทราบ ต่อไปจะต้องขยายงานก็ต้อง

ใช้เงิน เพราะองค์การนี้เป็นสาธารณะขอ ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้านไม่ให้ก็
 ใจใ้ แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงกลาโหมก็จะพยายามทุกวิถีการที่จะ
 อื้อนชวนประชาชน ถึงจะไปกราบไหว้ก็เอาละ ขอให้เขาช่วยเพื่อถาวร
 กุศล นอกจากนั้นเรายังจะไปขอตามสถานที่ต่าง ๆ และถ้าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลายจะช่วยกรุณาด้วย เช่นองค์การต่าง ๆ เช่นสนามม้า
 ขอสักหนึ่งวัน ก็จะได้เงินทองมา และเราพยายามจะหาเงินรายได้
 ของเราเพิ่มขึ้นอีก จะให้ขยายงานของเราออกไปตามลำคัม ก็นี้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติก็อดผู้หนึ่งก็คือลูกศิษย์ของผมเองนั่นแหละ ได้พักเมื่อ
 หนึ่งว่าเล่นการเมืองนั้น เพื่อชี้แจงให้เห็นว่าเรื่องนี้นิตินัยและพฤตินัยเป็น
 อย่างไรนั้น เรื่องนี้ไม่ใช่ใช้โพรงให้กระรอก ความจริงเป็นเช่นนั้น คนที่เล่น
 การเมืองนั้นมันน้อยไม่ใช่มาก ถ้าเราทำความมั่นคงให้แก่ราชการทหาร
 ได้จริง ซึ่งไม่มีใครถามก็ไม่ทราบ เมื่อมีผู้มาถามข้าพเจ้าก็ตอบ
 การที่จะไม่ให้ทหารไปเล่นการเมือง นอกจากมีกฎหมายแล้วยังต้องทำ
 ความมั่นคงให้แก่ทหาร อย่าให้โยกเยก กล่าวคือประเคียวปลงค้ายัย
 ทำตามชอบใจ ใครเป็นอยู่ก็ไม่วี่ ใครจะย้ายก็ไม่ทราบ ด้วยเหตุนี้เรา
 จำเป็น จะต้อง มีพระราชบัญญัติ ข้าราชการฝ่ายทหารเป็นเครื่องคุ้มครอง
 ซึ่งในเรื่องนี้จะให้เสนาพระราชบัญญัติขึ้นขึ้นเพื่อให้ความแน่นอนขึ้นแก่ขั้
 ราชการทหารแล้ว การที่จะให้เล่นการเมืองก็จะต้องลดน้อยลงตามส่วน
 โดยไม่มีปัญหาอะไร

ในการเตรียมกำลังไว้ต่อสู้ที่ท่านว่า "อะตอมมิคซอมบ์" หรือ
 คอสมิคซอมบ์อะไรนั้น ข้าพเจ้าขออธิบายว่าลักษณะภัยสงครามคราว
 หน้านั้นจะเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะกลัวแล้วไม่ต้องทำอะไร ไม่ใช่
 หมายความว่ามานั้นมาอย่างนั้นแล้วจะไม่มีอีก ถ้าไม่มีอีกก็จะไม่ทหาร

ทำไม นี่ไม่มีปัญหาอะไร เรื่องลดเวลารับราชการที่เขียนไว้นั้นเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าวิธีการใหม่นี้ เราจะพยายามที่จะให้ทหารได้รับความรู้ ใ้ทำอะไรให้น้อยลง ใช้เวลาน้อยลง ไปฝึกทหทารหาความชำนาญให้มากขึ้น โดยที่เราได้พิจารณาถึงวิธีการของกองทัพสมัยใหม่ เราไม่กลัวความตายเขาเราจะดูแต่ประเทศไทยไม่ได้ ในการพิจารณาว่าให้ทหารมีความรู้ได้เร็ว แทนที่จะสอนกันนานๆ ให้เกิดความชำนาญเหล่านั้น จะทำและจะทำอย่างไรเป็นเรื่องของเทคนิคแต่ละกองทัพ ไม่ใช่ใช้วิธีমনตรี้ๆ กลาใหม่เป็นนักการเมืองเวลานี้ ซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวอีก กล่าวได้ก็นักทหารนั่นเอง และไม่จำเป็นต้องกล่าว แต่ไม่หมายความว่าจะไปลดเวลาทหารของเรากล่าวอาร์มี ลกไม่ได้ ทั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว แต่สำหรับหน่วยอื่นนั้น ถ้าจึกักก็ได้ เพราะฉะนั้นรวมความว่ากล่าวอย่างยืด ยาว และกล่าวด้วยความจริงใจกล่าวด้วยความจริงทั้งนั้น ข้าพเจ้าเป็นผู้มีลักษณะแม้จะมาเล่นการเมือง ก็ต้องกินนิสัยเป็นทหารอยู่เรื่อยๆ คือพูดแล้วพูดจริง พูดจริงไม่มีเล่ห์เหลี่ยม พูดแล้วต้องทำ ทำไม่ได้ใจไม่มเล่ห์เหลี่ยม

หยุดพักประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : พิจารณาการทหารต่อ

ร. อ. ประเสริฐ สุขบัณฑิต สมาชิกสภาผู้แทน (สรรบุรี) :

นโยบายสำหรับกระทรวงกลาโหมคิดว่าเราได้ศึกษามากมายแล้ว เพราะฉะนั้น ขอเสนอให้ผ่านไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอให้ผ่าน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอันว่าผ่าน

ต่อไปพิจารณาการเกษตร

นายวงศ์วีระชาติพลี สมาชิกสภาผู้แทน (จันทบุรี) : ในนโยบายการเกษตรสำหรับข้าพเจ้าเองก็ไม่อะไรมาก แต่ก็มีอยู่บ้างที่จะฝากข้อสังเกตข้อที่ ๑ ว่า จะเพิ่มการผลิตพืชผลต่างๆ โดยเฉพาะข้าวเปลือก หนึ่งเราจะพดกันถึงเรื่องข้าวเปลือก ในเรื่องของการขยายพันธ์ข้าวที่ดี และทดลองพันธ์ที่ดีและเพิ่มพันธ์ข้าว นอกจากการทำนาด้วยประเพณีแล้ว จะทดลองทำนาด้วยเครื่องจักร ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าจะขอเสนอแนะว่า ภาคตะวันออก ในเรื่องของการขยายพันธ์ข้าว สำหรับจังหวัดข้าพเจ้าก็เหมือนยังไม่เคยมีมาเลย แล้วยังคงเหมือนมีจังหวัดที่ติดต่อกับข้าพเจ้ายังไม่เคยมีการสนับสนุนเรื่องการส่งเสริมการพันธ์ข้าวเลย ถ้าหากว่าคณะรัฐบาลมีเจตนาคิด มีการส่งเสริมให้พันธ์ข้าวไปช่วยจังหวัดทางภาคตะวันออกบ้างก็จะเป็นการดีและเป็นความคิดมาก ในการที่จะทดลองการทำนาด้วยเครื่องจักรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าอาจจะเป็นไปได้ หรือจะเป็นไปได้ก็เที่ยว หรือจะเป็นไปได้ก็ส่วนน้อย สำหรับชาวนานั้นส่วนมากเท่าที่ทำการทำนาก็ยังทำตามกันตามแบบที่เคยทำกันมาแต่ไหนแต่ไรที่จะหาเครื่องจักรจะหาด้วยวิธีใด ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะทดลองหาเครื่องจักรเพื่อจะปลูกพันธ์ข้าวให้ได้ผลดี รวดเร็วกว่า การทำตามประเพณีที่แล้วมาสำหรับการทำนานั้น แต่ว่าถ้าไม่ราษฎรจึงจะได้เครื่องจักร ชาวนาที่จะได้เครื่องจักรอย่างไร จะต้องไปซื้อรัฐบาลที่ที่หาเครื่องจักรมาได้ ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าคงไม่ได้ผลจากการปลูกข้าวโดยเครื่องจักร ถ้าหากว่ารัฐบาลสามารถหาเครื่องจักรซึ่งเป็นถาวรส่งเสริมชาวนาหรือรวบรวม

รักศักดิ์ความเป็นเรื่องเวลาให้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้นทั้งปริมาณและเวลา แล้ว
รัฐบาลจะมีนโยบายที่ราษฎรชาวอเมริกันได้เรียกร้องก็จะใช้ปลูกข้าวทำนา
แล้ว รัฐบาลจะมีวิธีหรือจัดการให้ชาวนาที่เขาไม่มีไร่ด้วยวิธีใด

๒. ในการชลประทานนี้รู้ดีว่าชาวนาในภาคต่างๆ เช่นภาค
กลางอย่างนี้ ก็ได้รับการบำรุงในเรื่องการชลประทานเป็นอย่างมาก แต่
สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่เคยมีการชลประทานเลย ไม่ทราบว่าเขิน
เพราะเหตุใด หรือว่าภูมิประเทศคั่นออกนั้นจะทำให้การชลประทานไม่ได้
หรือว่าชาวนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสมควรจะได้รับการส่งเสริมในเรื่องการชล
ประทาน ถ้าจะให้ดีแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ารัฐบาลมีใจประสงค์จะขยาย
การชลประทานเพื่อจะช่วยเหลือในการทำนาแล้วก็ควรที่จะให้โอกาสให้
หาวิธีการช่วยเหลือชาวนาทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าไม่เหลือความ
สามารถ

ข้อ ๓. จะส่งเสริม และขยายพืชพันธุ์ปลา สำหรับเป็น อาหารของ
พลเมืองในภาคที่ขาดอาหาร เช่นภาคอีสานและภาคเหนือ ข้าพเจ้า
สงสัยว่าทำไมภาคตะวันออกเฉียงเหนือขาดหรืออย่างไร เทียบมันกับยงขาว
อยู่เหมือนกัน แต่ทำไมในนโยบายนี้ไม่มีการจะสนับสนุนคนชาวภาคตะวันออกเฉียง
เหนือเลย ถึงแม้ว่าจะไม่ขาด ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามันอยู่แล้วควรจะปรับปรุงส่งเสริม
ให้ดีขึ้น นั่นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นผลเสียหาย มันมีแต่ประโยชน์
แต่ทำไมในนโยบายนี้จึงไม่เห็นว่าจะมีการช่วยเหลือหรือส่งเสริม

ในการช่วยของภาคเหนือและภาคอีสานนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย
ไม่ใช่อัจฉา สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือถ้ามีทางที่จะช่วยเหลือได้แล้วก็ขอ
ให้กรมการช่วยอย่างเมื่อไม่มากนักด้วย ปัญหาการประมงนั้นจะช่วยเหลือด้วยการ
จัดตั้งสถานีทดลองการประมง ด้วยวิธีใหม่ เวชระกอบตั้ง สถานีทดลอง

อย่างนี้ ข้าพเจ้าเคยพบมาแล้ว เคยถูกมาแล้ว การที่ตั้งสถานทดลอง
 อย่างนี้ ในระยะที่ข้าพเจ้าเคยได้รับผิดชอบตั้งเป็นผู้อำนวยการเมื่อ ๘-๙ เดือน
 แล้วถอย คือการจัดตั้งสถานทดลองพริกไทย ข้าเถอทำใหม่ จังหวัด
 จันทบุรี ข้าพเจ้าเคยตั้งกระทุ้งตาม เกษวนพริกไทยเหล่านั้นได้คายไปหมด
 แล้ว รัฐบาลจะมีทางช่วยเหลือประการใด เขาบอกว่าได้ตั้งสถานทดลอง
 แล้วเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ข้าพเจ้าถามว่าการช่วยเหลือเมื่อไรถึงจะ
 ช่วยได้ เพราะปัญหาของโรคเกิดขึ้นมาแต่ช่วยเหลือไม่ทันกัน เกษวน
 พริกไทยได้คายไปหมดแล้ว แล้วการตั้งสถานทดลองในระยะต่อไป
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจจะไม่ได้ผลเหมือนอย่างที่แล้วมาอีก การตั้งสถาน
 ทดลองมันต้องใช้เวลาถึง ๑๐ ปีถึงช่วยอะไรไม่ได้ แต่เห็นว่าการตั้ง
 สถานทดลองการประมงน่าจะดีกว่าก็ได้ หรือเลวกว่ากัน ก็จะเห็นประโยชน์
 และยินดีด้วย แต่ขอฝากข้อสังเกตไว้ว่าสำหรับสถานทดลองที่มาแล้ว
 ทักกล่าวมาแล้วนั้น ที่ทำไม่ได้หรือคิดว่าหาเหตุผลไม่ได้ ข้าพเจ้าหวัง
 ว่าเป็นเพราะเราขาดผู้เชี่ยวชาญระดมนี้ เพราะเท่าที่สังเกตมาแล้วโดย
 มากเหมือนนักป็นพนักงาน ที่ไปทำการค้นคว้าทดลองไม่เห็นได้ อะไรมา
 มาก นอกจากจะไปทำงานในตอนเช้าแล้วกลับในตอนเย็น ไม่เห็นมี
 วิชาการเสนอเหตุผลมาให้ทางกระทรวงทราบหรือว่าควรจะทำอย่างไร เรื่องนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าการตั้งสถานทดลองเช่นนั้น เราควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญ
 พิเศษ แล้วอย่างนั้นถึงจะได้ประโยชน์ ถ้าหากว่าจะตั้งแล้วไม่มีผู้ชำนาญ
 เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเปลืองเงินโดยใช้เหตุแล้วไม่มีประโยชน์
 อะไรด้วย มีหน้าที่ยังเป็นการสื่อแสดงให้เห็นว่าทางรัฐบาลไม่สามารถ
 ก็ได้ เป็นแต่วิชาการที่หาทักกันครั้งหนึ่ง ๆ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
 ในเรื่องนี้ขอฝากข้อสังเกตไว้

๘. จะบำรุงและรักษาพันธุ์ไม้ซึ่งใช้สำหรับเป็นสินค้า สำหรับ
เป็นฟืนและสำหรับเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ทั้งนี้จะได้มีผลสำหรับอนาคต
อันไกลเป็นที่สุด

โดยเรื่องป่าไม้ นอกเหนือ เวลานั้นข้าพเจ้าเองยังได้ตั้งกระทู้ถาม
ไปแล้วในเรื่องป่าไม้ นี้ ถ้าหากว่าไม่เป็นจริงทั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้ว
ข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้ากลัวว่า
จะจริงหรือไม่ ว่าป่าไม้สำหรับป่าไม้จังหวัดรัตนบุรีก็เคยมีคนเสียผลประโยชน์
เหลือเกินแล้ว เราเห็นห่วงในอนาคต สำหรับตัวเราเองไม่เห็นว่าห่วงอะไร
เท่าไรหรอก ลูกหลานคนข้างหลังจะไม่มีไม้ใช้กิน เพราะอะไร ก็เคยมีคน
ป่าไม้มีการควบคุมกันอย่างประหลาด เท่าที่ประหลาดคนก็มีอยู่ว่า เวลา
นั้นป่าไม้ขายเลนและป่าไม้ยกเขาทำกันชอยกอลอยู่ไม่เห็นมีใครระควบคุม ป่า
ไม้เป็นของคนไทยทุก ๆ คน และเป็นของประเทศชาติ แต่ข้าพเจ้าการปลูก
ครองรักษาโดยปล่อยให้คนหมิ่นหมิ่นพวกหนึ่งไปแย่งอาชีวะ ไปหาประโยชน์
อยู่ยงคงคาเช่นนั้น อย่างป่าไม้ขายเลนเวลานี้เท่าที่ทราบข่าวว่าทางกรม
ป่าไม้ได้มีมติให้เขตที่ป่าไม้เป็นผู้ทำผู้รับช่วงไปจัดทำ แต่แล้วก็ไม่ได
ควบคุมอะไร การที่ไม่ได้ควบคุมนั้นขอเรียนให้ทราบว่ามันเห็นภัยอย่าง
มาก เวลานั้นไม่ไกลทางเรียกว่าป่าไม้ขายเลนนั้น สำหรับข้าพเจ้ากลัวว่า
ก่อนนั้นออกจากบ้านถึงคลองก็มีต้นใหญ่ ๆ เคยเห็นเท่านั้นไม่มีเห็นหมด
แล้ว หรือข้าพเจ้าว่าการบำรุงส่งเสริมป่าไม้ของรัฐบาลที่แล้วมา แล้ว
ก็เป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นโยยบายและมีวิธีการหรือมีความใส่ใจ
จะไปควบคุมให้ป่าไม้มั่นคงขึ้นเพื่อลูกหลานของเราแล้ว ข้าพเจ้าจะสนับสนุน
อย่างเต็มที่ และถ้าหากว่าจีนปล่อยให้จีนไปแล้ว ไม่ช้าก็ไม่มีไม้หุงข้าวกัน
เรื่องป่าไม้ภาคอื่นนอกเหนือ เราใช้วิธีการอยู่เวลานี้ เท่าที่กรม

ข้าไม่ทำจะมอบให้บริษัทยะไรก็แล้วแต่ บริษัทรบไปก็ทำการรบไปก็
 ทำ ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงใจว่า ในการที่พนักงานข้าไม่ที่จะไป
 ตรวจตรา หมายความว่าเวลาจะไปชักคร่าจะต้องมีเจ้าพนักงานที่ตรา
 เสียก่อน ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงใจว่าพนักงานของเราขณะนี้
 ควบคุมเป็นปกติแล้วหรือ ก่อนนี่ยังไม่มีการให้บริษัททำ เพราะว่าใคร
 สัมปทาน อันหลังราษฎรจะตกไม้จะต้องตัดให้ได้ขนาดมีระแนงจะ
 ต้องถูกจับตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติข้าไม่ แต่เดี๋ยวนี้ใคร
 สัมปทานบริษัทจะตกอย่างไรก็ตัดได้ โอ.เค. กัน ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าเป็นภัยมาก เป็นการที่อาศัยพระราชกรณีย จะทำอะไร ๆ ถูกควบคุม
 อะไร นี้ข้าพเจ้าสงสัยว่าถูกแย่ง ถูกกักกัน ถูกเขี่ยคนเขี่ยคนแล้ว
 เราไม่ทำราชการหรือไม่พยายามสอดส่องว่าจะช่วยเหลืออย่างไร ก็จำ
 เป็นจะขยายจำนวนสมาคมประเภทหาทุนให้มากขึ้น สหกรณ์ อนาคตของ
 แต่ละประเภทนั้นในเรื่องจะขยายการประเภทหาทุนให้มากขึ้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่า เพิ่มการสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ตามเกณฑ์ของแต่ละประเภท
 สหกรณ์ประเภทหาทุนเท่าที่อาศัยอยู่เวลานี้อยู่บ้าง ประเภทอื่น ๆ เป็นต้นว่า
 ประเภทการค้าเครื่องอุปโภคบริโภค สำหรับสมาชิกสหกรณ์ที่จัดทำ
 เวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่รัดกุมพอ คงแล้วก็จะเร่ง ที่แรกมาข้าวของ
 ขายเออะแอะ พอขายไม่ลงก็เหลือแต่คู่แข่ง ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 เช่นเพราะเหตุไร การซื้อ
 การขายก็ได้กำไรทั้งนั้น เมื่อเช่นเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งกว่า
 ขอฝากข้อสังเกตแก่ท่านรัฐมนตรีด้วยว่า ต่อไปควรจะทำ เป็นต้นว่าจัด
 การร้านค้า หรือผู้ควบคุมนั้นเข้ามาจัดการที่แล้วหรือไม่มี จึงเป็น
 อย่างนั้นข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าจะไม่เป็นดังที่ข้าพเจ้ากล่าว

๑๘.๒๕ น.

นายล้วน เวชชาลีกันนท์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้ามีความข้องใจ
 ปัญหาการเกษตรของรัฐบาลอยู่ข้างประการ การที่รัฐบาลจะเพิ่มผลิต
 ผลต่างๆ โดยฉะเพาะข้าว การที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายตามนั้นนี้ ใน
 การที่จะใช้เครื่องจักรที่ทดลองการทำนาภายในประเทศไทยนั้น การที่
 เราจะต้องใช้จ่ายเงินของชาติในจำนวนมากมาย่ำแย่ลง ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่สมควร โดยเหตุที่ว่า การที่จะใช้เครื่องจักรหรือเครื่องมือเช่น
 การทดลองเป็นเครื่องมือสำหรับทำการทดลองที่จะทำนา จะต้องพิจารณา
 เสียก่อนว่า ภูมิประเทศของประเทศไทยกับต่างประเทศคงจะไม่เหมือน
 กัน โดยเหตุที่ว่านเป็นประเทศไทย ไม่ใช่ต่างประเทศ เพราะฉะนั้น
 การที่จะนำเงินของชาติซื้อเครื่องจักรทดลอง ถ้าหากว่าไม่เป็นผลจะต้อง
 เสียเงินของชาติเป็นจำนวนนับล้านนับแสนเช่นนี้ มันเป็นการเสียหาย
 เช่นนี้ และยิ่งไปกว่านั้นถ้าเครื่องจักรเกิดเสียหายขึ้น เวลาเราถอย
 ไม่มีอะไร ไม่มีทางที่จะติดต่อกับต่างประเทศ ก็ย่อมจะไม่สะดวก แล้ว
 ก็ทรวางกันเหมือนกันว่าสงครามจะเกิดขึ้น เมื่อเช่นนั้นแล้วจะหาเครื่องอุปกรณ์
 ที่ไหนมาประกอบ ถ้าหากว่าเครื่องจักรส่วนหนึ่งส่วนใดชำรุดซึ่งจะทาคอย่างใด
 และเครื่องจักรเราอีกไม่ได้ ต้องอาศัยน้ำมันในกรณีว่าเครื่องจักรไป
 และการซื้อเครื่องจักรนั้นจะต้องให้ชาวนาซื้อ หรือว่าเป็นของราชการก็ตาม
 การซื้อเช่นนั้นแล้วจะเอาไปทดลองย่อมไม่เป็นการเหมาะสม ขอประทาน
 ไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างไร
 ก็ตาม ถ้าหากว่าเราจะต้องกระทำในกรณีแล้ว ขออย่าได้พยายามเอา
 เงินของชาติมาเป็นเครื่องทดลอง ขออย่าได้พยายามเอาสิ่งที่มีจำเป็นมา
 ทดลอง เพราะจะเป็นการเสียหาย เพราะฉะนั้นการทำอย่างนี้ข้าพเจ้า

ขอเรียนว่าควรจะได้คิดว่า ขอให้ท่านใช้ความรู้ของท่านจริงๆ อย่าไขว่
เครื่องจักรหรือในนั้นมาเป็นเครื่องตกลง เพราะเสียผลมากมาภัย
ของแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

การชลประทาน ในเรื่องการชลประทานนี้ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า
ระชอฝากข้อสังเกตท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการไว้ ขอท่าน
ได้กรุณาเชื่อว่าข้าพเจ้าประสงค์ในจังหวัดนั้นๆ ย่าง ถ้าหากว่าท่าน
เชื่อแต่เจ้าหน้าที่ในทางเทคนิคแล้ว ข้าพเจ้าก็เสียใจ โดยเหตุที่ว่าข้าพเจ้า
ขอเรียนให้ทราบว่า คือจำเป็นจะต้องชี้แจง ขอประทานโทษท่านประธาน
สภาด้วย เรื่องสภามหาวิทยาลัยกับจังหวัดราชบุรีติดต่อกัน เมื่อ
๑๘ ปีมาแล้วข้าพเจ้าได้ตรวจพินิจประเทศมาที่เกี่ยว ระยะทางก่อนที่
จะถึงประตูน้ำท่าเสา ได้มีการวางสภามชลประทานไว้ ที่ประตูน้ำท่าเสา
นั้นนั้นน้ำแคบขึ้นแล้ว ถิ่นออกไปอีก ๘ ช่วงเสาโทรเลข ซึ่งชาวจังหวัด
นครปฐม อำเภอกำแพงแสน และอำเภอบางเลน เคยได้ประโยชน์ไม่น้อย
กว่าแสนๆ ไร่ แต่มาบัดนี้กลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า แต่ว่าเรื่องการวาง
สภามชลประทานไปนั้น ข้าพเจ้าเสียใจเพราะควรจะทำให้ดีขึ้นกว่านี้
เพราะมากกว่า ๒ แสนไร่ทางประตูน้ำท่าเสา กว้างกว่า ๕ เมตรออกไป น้ำ
เกินได้ ๒ เมตรเศษเช่นนั้น น้ำก็ไม่พอ ก็เลยแห้งแล้งตลอดเวลาเช่นนั้น
เป็นการอาศัยหลักเทคนิคเช่นนั้น ใช้ไม่ได้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็กำลังติดต่อกับ
กรมชลประทานอยู่ แต่ทางกรมชลประทานก็พูดแล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึก
เสียใจ ขอให้ถามข้าหลวงประจำจังหวัด เพราะข้าพเจ้าสองคนก็
ข้าหลวงจังหวัดกันอยู่ไม่ได้ผลเช่นนั้น ประตูน้ำท่าเสาแล้วตั้งแต่สมัย
รัฐบาลก่อน ข้าพเจ้าก็อยากจะทำให้เสร็จด้วย แต่ว่าก็ไม่พยายามฟัง
เหตุผลเสียเลย ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตไว้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรี

ได้กรุณาและถ้ามีโอกาสจะได้ไปสวดส่งด้วยพระองค์เอง ข้าพเจ้าจะขอ
แสดงความขอบพระคุณอย่างสูง.

๑๔.๓๑ น.

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทน (ลำพูน) : ข้าพเจ้า
เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นจังหวัดภาคเหนือ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในนโยบาย ของกระทรวงเกษตรธิการ เป็นพิเศษ
เนื่องจากว่ามีประเทศในบางจังหวัดภาคเหนือ มีที่ดินซึ่งรกร้างว่างเปล่า
และเป็นที่ยาอยู่เป็นจำนวนมาก จำนวนเนื้อนาที่เพาะปลูกได้ ก็จำนวน
ราษฎรยังไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กัน โดยละเอียดอย่างยิ่งในจังหวัดซึ่งข้าพเจ้า
เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ มีอำเภอหนึ่งคืออำเภอเถล มีราษฎรอยู่ ๒ หมื่นเศษ
มีเนื้อนาที่จะทำได้ประมาณ ๑ หมื่นไร่เศษเท่านั้น เมื่อก็คิวไรแล้ว
จำนวนราษฎร ๒ คนมีเนื้อทำกินคนละ ๑ ไร่เท่านั้น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ
นโยบายของกระทรวงเกษตรธิการ มีทั้งการเกษตรและการบำรุงป่าไม้
เมื่ออ่านกฏนโยบายของทั้งสองกรมแล้ว จะเห็นว่านโยบายของทั้งสองกรม
ขัดกัน กล่าวคือนโยบายกรมเกษตรมุ่งหวังส่งเสริมการทำนา แต่นโยบาย
กรมป่าไม้มุ่งหวังจะบำรุงรักษาป่า เพราะฉะนั้นเมื่อมีเนื้อที่ดินเป็นที่ยา
ทางฝ่ายเกษตรเห็นว่า จะบุกเบิกเป็นนาได้เมื่อราษฎรได้ขึ้น ค้ำร้องขอจับ
จองแล้ว ทางกรมป่าไม้ก็ขัดข้องขึ้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้กรมสองกรมใน
กระทรวงเดียวกันก็ไม่เหมือนกัน ในที่นี้ข้าพเจ้าขอจะขอเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการว่า กระทรวงเกษตรธิการจะมี
ระเบียบวิธีการอย่างไรที่จะส่งผู้เช่าชาวานุเกษตร การชลประทาน การ
ป่าไม้ ไปตรวจสอย แล้วสำรวจที่ดิน แยกที่ดินออกจากที่ดินคอนไหนควร
ให้ราษฎรจับจองเป็นพื้นที่ทำกินได้ ที่ดินคอนไหนสงวนไว้เป็นที่บำรุงป่าได้

นโยบายข้อที่ ๒ เรื่องการชลประทาน ในเรื่องนโยบายชลประทาน ปรากฏว่ารัฐบาลก่อนรัฐบาลรัฐประหาร รัฐบาลเคยมีโครงการให้เงินอุดหนุนแก่ท้องถิ่นแก่จังหวัดหนึ่งเพื่อยำรงการชลประทาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยกจะรายงานว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะให้เงินอุดหนุนส่งเสริมการชลประทานท้องถิ่นอย่างที่เคยทำมาแล้วหรือไม่

อีกข้อหนึ่ง ในนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องชลประทาน หลวงไต้กล้าว่าไว้ว่า จะดำเนินการตามโครงการที่มีอยู่ แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าโครงการที่มีอยู่เป็นโครงการอะไร ทำอะไร ที่ไหนและทำอย่างไร เมื่อไร ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ท่านรัฐมนตรีจะดูแลโดยให้เห็นใดหรือไม่ว่า โครงการชลประทานหลวงมีอยู่อย่างไร และจะทำอย่างไรต่อไป เมื่อไรเหล่านี้

ส่วนนโยบายในการรักษาพันธุ์ไม้ซึ่งใช้สำหรับเป็นสินค้า ในนโยบายข้อนี้ปรากฏว่าเมื่อครั้งรัฐบาลก่อนรัฐประหารได้เคยเสนอพระราชบัญญัติแก้ไขหลักการพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๘ คือสภาครึ่งหนึ่ง ซึ่งมีบทบัญญัติแก้ไขหลักการสำคัญที่จะควบคุมไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์ของราษฎร ซึ่งปรากฏว่าในกรรมสิทธิ์นั้น รัฐบาลนั้นทำางตำแหน่งในฝ่ายค้านในสภา ได้ทำการคัดค้านสุดเหวี่ยง ได้แพ้คะแนนเสียงไป แต่เพราะเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นออกไม่ได้ เนื่องจากเกิดรัฐประหารเสียก่อน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลนี้จะเคารพสิทธิของราษฎรในการมีไม้ของราษฎรตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือจะออกพระราชบัญญัติควบคุมไม้ ในที่ดินของราษฎรต่อไป

นโยบายข้อสุดท้าย เรื่องการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ข้าพเจ้ายังเห็นห่วงอยู่ว่า กระจือเป็นสัตว์และเป็นเครื่องมือเพื่อใช้เป็นเครื่องมือของ

ราษฎรในการทำนา และเราจะทำนาได้เราต้องอาศัยกรรมมือเป็นเวลานาน
แต่ว่าเนื่องจากกรรมมือต้องตายด้วยโรคระยาศ ยังถูกตายด้วยกรรมฆ่า
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชกถามรัฐบาลว่า รัฐบาลนั้น โยบายที่จะห้าม
การฆ่ากรรมมือโดยเด็ดขาดหรือไม่.

๑๔.๓๗ น.

นายยกเสียง เหมะภุติ สมาชิกสภาผู้แทน (ระนอง) : ข้าพเจ้า
มีข้อข้องใจบางอย่างเรื่องนโยบายของเกษตรนิ ข้อข้องใจของข้าพเจ้า
ก็คือว่า ข้อหนึ่งที่แถลงว่าจะเพิ่มการผลิตพืชผลต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องข้าว
จะขยายพันธุ์ที่ปลูกประชาชน ในเรื่องนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกใจมากที่
รัฐบาลได้ช่วยในเรื่องข้าวที่กำหนดให้ประชาชนสำหรับทำพันธุ์ แต่ที่ยืน
มาแล้วข้าพเจ้าขอแนะนำข้อเท็จจริงมากรายเรียนให้ทราบว่าเรื่องการเกษตร
สำหรับภาคใต้ ไม่ได้มีการช่วยเหลืออย่างใดเลย โดยเฉพาะเรื่องข้าว
ที่ราษฎรทำนานั้น ทางกรมไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแต่อย่างหนึ่งอย่างใด
พันธุ์ข้าวที่สำหรับใช้ปลูกของชาวนาที่ใช้พันธุ์ข้าวกันมา สืบตามประเพณี
รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือในเรื่องนี้ เมื่อปี ๒๕๔๘ ข้าพเจ้าได้ติดต่อกับ
กรมเกษตรขอพันธุ์ข้าวแจกจ่ายให้ชาวนาโดยเฉพาะ จังหวัดชุมพร และ
ระนองแต่กรมเกษตรก็ไม่ได้ให้ความร่วมมือด้วยก็ ครั้งหลังที่สุดคือ
จดหมายข้าพเจ้าว่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พันธุ์ข้าวที่จะใช้ปลูกทั้งสอง
จังหวัดก็เป็นพันธุ์ข้าวที่เรียกว่า “นางผ่าย” แต่พันธุ์ข้าวที่มณฑลสถานทดลอง
คอหงส์ จังหวัดสงขลาราคาข้าวเหนียวละ ๑๐๐๐ กว่าบาท ถ้าข้าพเจ้า
ต้องการก็ให้ส่งเงินไป กรมเกษตรขออย่างนั้นซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่ามัน
เป็นการช่วยเหลือ ถ้ามันโยบายจะช่วยเหลือชาวนาแท้จริงแล้ว ชาวนา
สำหรับชกได้รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือเลยเรื่องพันธุ์ข้าว รัฐบาลควรจะ

ช่วยเหลืออย่างนั้นเพราะเราพูดกันว่าชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ
 นำจะช่วยเหลือกัน จึงอยู่รัฐบาลช่วยเหลือชาวนาบางแห่ง แต่ไม่
 ไล่ทั่วไป สำหรับภาคใต้ไม่ไ้โครงการช่วยเหลืออะไรเลย การช่วย
 เหลือของรัฐบาลที่แล้มาเป็นอย่างดีไม่ทั่วฟ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงอยากเรียนถามรัฐบาลว่าตามนโยบายที่จะขยายพันธ์ุข้าวแก่ชาวนา
 นั้นรัฐบาลจะกรุณาแจกพันธ์ุข้าวทุกที่ให้ชาวนาภาคใต้สำหรับปลูกทำพันธ์ุ
 จะได้หรือไม่

ข้อ ๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการขยายพันธ์ุปลาสำหรับในท้อง
 ถิ่นที่ขาดแคลนคือทางภาคอีสานและภาคเหนือเนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็น
 ร่วมกับเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายมาแล้วว่าในเรื่องนี้ ถ้าไม่รัฐบาลจึงมี
 นโยบายที่จะช่วยเหลือเฉพาะเจาะจงแต่ภาคเหนือและภาคอีสาน ภาค
 ใต้ซึ่งขึ้นทางหนึ่งอย่างสำคัญของประเทศ และภาคนี้ขาดแคลนเรื่องปลา
 เป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าจังหวัดภาคใต้หลายจังหวัดไม่มีพันธ์ุปลานานา
 ชนิดวิโคหลายชนิดที่มอยู่ปริมาณก็น้อย ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่ใจเป็นอย่างมาก
 แต่นโยบายที่จะช่วยเหลือเรื่องพันธ์ุปลานี้ไม่ได้พูดถึงภาคใต้ด้วย
 เพราะ คณะมนตรีความ ุกรณาธิบาลได้ ช่วยเหลือกันขยายพันธ์ุ ปลานานา
 จังหวัดภาคใต้ด้วยจะไ้หรือไม่ การช่วยเหลือเรื่องพันธ์ุปลาภาคใต้นั้น
 ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้วในปี ๒๕๕๗ ข้าพเจ้าได้ คัดค้อขอรับเอาพันธ์ุ
 ปลาแจกแก่ประชาชนชาวประมงในจังหวัดข้าพเจ้า กรมประมงได้ช่วย
 เหลือพอสมควร โดยข้าพเจ้าเสียเงินส่วนตัว และลำเลียงไปส่งโดยส่วน
 ทั่ว ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายเห็นด้วยว่าการทำอะไรโดยพละส่วนตัว
 แล้วได้รับความอุปสรรคขัดข้องด้วยประการทั้งปวง ข้าพเจ้านำปลาไป
 แจกประชาชนคราวหนึ่งต้องเสียเงินเสียทองส่วนตัวเป็นอันมาก และนอก

จากนั้นยังได้รับทราบการชดเชยชดชชหลายอย่างหลายประการ ซึ่งไม่ควรจะนำมา
กล่าวในที่นี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนโยบายที่รัฐบาลไม่ช่วยขยายพื้นที่ปลาน
น้ำจืด ข้าพเจ้าขอความกรุณาว่าในครั้งนั้นขอให้รัฐบาลได้ช่วยเหลือขยาย
พื้นที่ปลาน้ำจืดให้ถึงภาคใต้ด้วยหรือไม่

๑๘.๕๑ น.

นายกุหลาบ แก้ววิมล สมาชิกสภาผู้แทน (นนทบุรี) : ข้าพเจ้า
พวกรมา ๒ กระทรวงแล้ว ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรแห่งจังหวัด
นนทบุรี โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรกระทรวงมหาดไทยจะพูดมากสัก
หน่อย ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ทั้งที่ท่านได้แถลงนโยบายเป็นต้นว่าอีกขอรที่อยู่ในมือข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้า
รู้สึกว่าจะทำให้ความดีอีกขอรหรือไม่ โดยเฉพาะพี่น้องชาวนนนทบุรี
ของข้าพเจ้าก็มีเรื่องการทำนาเป็นหลักใหญ่ แล้วเรื่องการผลิต
เป็นสิ่งที่ปรารถนาจะทำนา เราทำนทั้งหลายย่อมทราบแล้วว่า การที่ข้าพเจ้า
ยื่นแปลงเสียงปราศัยกันกับข้าวจ้าจากชาวนาจังหวัดกันนนทบุรี และจังหวัด
อื่นๆ ไปของประเทศ ถ้าไม่ได้ชาวนาเราก็ไม่มีชีวิตอยู่ได้ ถือว่าชาวนา
เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ ข้าพเจ้าจะเรียนเหตุผลประกอบกันตั้งข้อ
ยื่นเท่าที่เรารู้เห็น อย่างที่ข้าพเจ้าใจๆ และขยายสัญญาและเป็นสมาชิก
ใหม่เราไปทั่วโดยทั่วๆ ไป เวลานชาวนาทั่วประเทศประมาณไร่ราว ๗
๕ ล้าน ๕ แสนคนของประชาชนทั้งหมด ที่ดินที่เป็นที่นาชาวนามี ๘.๑%
ของที่ดินทั้งหมด อีก ๘.๑% เป็นที่ว่างเปล่า นอกนั้นเป็นป่าไม้เข
ทะเล เป็นอาคาร เป็นพืช เป็นสวน ที่ข้าพเจ้าทราบมาอย่างใจๆ เมื่อ
เป็นเช่นนี้แล้วเราจำเป็นต้องส่งเสริมการทำนาและชาวนา การส่งเสริม
ชาวนาและการทำนาจะทำให้คือ ส่งเสริมให้ชาวนาได้มีโอกาสมีที่

ที่เมืองมาทรวัก มีเสื้อผาและมีการศึกษาโรคคักตามข้เจยสี่ทวางไว้ตาม
 ธรรมชาติของมนุษย์ ทันชาวนาเราสมมติว่าเช่นชาวต่างประเทศผู้มี
 ใจกศลระไค่ส่งวัตถุปรณการทากศลระคือการทำนามาให้พื้นข้งชาวนาที่
 เพื่อให้รัฐบาลแจกจ่ายให้ถึงมือให้ไต่ของมราคาคูก ทำไมรัฐบาลไม่
 สามารถหรือ ข่าหลวงกัมี ข่าเถอกัมี ผู้ใหญ่บ้านกำนันกัมี ทำไมต้อง
 ให้ผู้แทนผู้ทรงเกียรติไปแจกจ่ายไปแจกผ่า มีความจำเป็นอย่างไร ทำไม
 ต้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติฝ่ายบริหารแล้วส่งเหล่านี้หาไต่ถึงมือชาวนาโดย
 ทวงดงไม่ แล้วในหน้าหนังสือพิมพ์และขอเท็จจริงเช่นอย่างไร ในที่สุด
 ก็ไปตกอยู่ในมืออาเซียผลถ้าไรก็ตามไต่อยู่ที่ผู้ทรงเกียรติข้ไปมี ความ
 จริงเช่นอย่างนี้ ข่าพเจ้าอยากจะเรียนด้วยว่าเรื่องสัตว์พาหนะเป็นอุปกรณ
 สักคัญของชาวนาในประเทศไทย วัเป็นส่วนน้อยของภาคอีสานและภาค
 เหนือ ฉะนนเราจำเป็นจะต้องวิ่งวอนท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร และ
 เทาทัทรายว่าท่านเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิเทคินคในทางนี้ข้อยุ่ด้วย ก็ข้ฝากข้อ
 สักเกตไว้ด้วยเราจำเป็นต้องขยายพันธุ์ ข่ารุงพันธุ์ สัตว์พาหนะ เทาทั
 ข่าพเจ้าทราบมาอย่างงั้ๆ ไม่ไต่มีเทคินคอะไร ขววยควัหนึ่งข้ใช้จำนวน
 โถนาเพียง ๑๐ ไร่ จะเอาควายตัวเดียวไปไถนา ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ นั
 ว่าควยี่คี่ลขรรวม เป็นการทรมานสัตว์อย่างไม่มีคี่ลขรรวม ข่าพเจ้าเป็น
 บุตรชาวนาวัค ทันข้ญหาเรื่องควายไต่มีผู้แทนบอกข่า คววไม่ให้ออก
 ไปนอกประเทศ ข่าพเจ้าเห็นด้วย เราควรข้บำรุง ทันถาวรบำรุง
 ันจะทำอย่างไร กัมีตัวอย่างอยู่ลัักษณะหนึ่ง กัษเราข้ตั้งจักการ
 เพิ่มพวกแพทยสัตวไต่ให้มากขึ้น ทำการฝึกข่าวิทยาโรคระบาดที่ทาลาย
 ชีวิตของควาย อีกอย่างหนึ่งเราคองการเอาข้อเท็จจริงไม่ใช้เอาสถิติเก้ๆ
 มาหลอกลวงชาวนา เราคองการให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา

ได้ร่วมมือประสานงานกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อย่าง
 เก่งกาจและรวดเร็ว คือสมมติว่าทะเบียนสาม โคนครัวควายที่อำเภอใด
 ก็ตาม เขาบอกว่าบ้านนาย ก. มีควายอยู่ ๕ ตัว ตามสถิติทะเบียน
 ควายอำเภอหนึ่งอำเภอใด แต่ข้าพเจ้าไปสอบถามบอกว่ามีอยู่ ๒๒ ตัว
 เวลาลูกชายถูกระดมไปเป็นทหารถูกพวกห้าเขาไปกิน แต่สถิติที่มีอยู่ที่
 อำเภอเขียนไว้ ก็ ๕ ตัวแล้ว รายงานจากข้าหลวงหรืออธิบดี ปลัด
 กระทรวง ซึ่งมีถึงท่านรัฐมนตรีบอกว่าบ้านนี้มีควาย ๕ ตัว เช่นนั้น
 เรียกว่าสถิติก็ ท่านต้องเร่งประสานงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยเร่งบำรุงสัตว์ต่าง ๆ แล้วเร่งบำรุงพันธ์ควาย ไม่ใช่ไปเล่น
 โกงๆ เราต้องเอาแน่ต้องขยายให้จริงๆ ไม่ใช่ไปพูดอย่างพล่อยๆ เช่น
 วัตถุประสงค์ที่จะเป็นอุปกรณ์ของพี่น้องชาวนาในเรื่องควาย
 ท่านในเรื่องการที่ท่านบอกว่า ท่านจะขยายพันธ์ ข้าราชการแต่กำหนด
 พันธ์ ข้าราชการจริงๆ แล้วได้ผลจริงๆ นั้น ขอให้ท่านทำจริงๆ และได้ผล
 จริงๆ แล้ว อีกอย่างหนึ่งเรื่องเครื่องจักร ผู้แทนนครปฐมและรัฐบาล
 พுகมาก็นำพ่วงแต่ผลได้เสียมันไม่สมดุล ท่านว่าต้องคงข้อสังเกตเสีย
 ก่อน เพราะเงินของชาติข้าพเจ้าก็ไม่ต้องการพูด เพราะข้าพเจ้าเป็น
 ชาวนา เพราะเมืองของข้าพเจ้าเป็นนาเป็นสวน ชาวนาคนหนึ่งทำนา
 จริง ๆ ได้ข้าวเปลือกประมาณ ๘๐ ถึง ถ้าหักเสียเป็นข้าวสารประมาณ
 ๓๘ ถึง คือหนึ่งคน สมมติว่าบ้านนี้มีคนอยู่ ๕ คน จะต้องทำนา
 ให้ได้สี่ร้อยถึง ข้าวเปลือกบ้านทำไม่ได้เพราะอะไร เพราะมีแต่พ่อ
 แม่ บุตรอีก ๓ คนทำไม่ได้ แต่ผลเกี่ยวเกี่ยวต้องเอามาเฉลี่ยให้ ด้วย
 เห็นบ้านใดให้คนทำนามาเฉลี่ยแล้วไม่พอ แต่ความจำเป็น การ อัน
 รัฐบาลต้องหาวิธีที่จะส่งเสริมต่อไป ขอให้ทำเช่นนั้น เมื่อมีคนว่างงาน

เช่นนี้ต้องไปเยี่ยงการรื้อทำนา รัฐบาลควรจะทำทางแก้ไขเพราะแผ่นดิน
ทำนาคือครั้งแล้ว เราช่วยพลิกแผ่นดินปลูกพืชอย่างอื่นได้ และ
บุคคลที่ทำนาก็ไม่ควรจะให้ว่างเปล่าเขาเรียกว่า อุตสาหกรรมปฏิรูป
เครื่องอุปโภคแก่พี่น้องชาวนา เช่นจะให้ทำอะไร พวกขอพวกเคี้ยว
พวกคั้นไถพวกเย็บชกทอผ้าพวกหัตถ์หัตถ์อะไรพวกเขือกก็ยอมทำได้ เพราะ
ว่าทำนารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอยู่แล้ว ท่าน
คงมีน้ำใจและนำพระทัยกว้างขวางพล ฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ชาวนา
ซึ่งไม่ได้ไปทำนาเสียแรงเวลาว่างเปล่า ๆ ก็จะได้มาช่วยเหลือกันทำอุตสาหกรรม
เมื่อทำเช่นนี้แล้วก็เป็นการช่วยคนว่างงานและเป็นการกีดกัน
ชนต่างก้าวที่จะเข้ามาแย่งอาชีพของเราซึ่งมีบังคับจะให้ตกไปอยู่ในมือ
ของเขา

ประธานรัฐสภา : ขอรวบรัดหน่อย

นายกุหลาบ แก้ววิมล สมาชิกสภาผู้แทน (นนทบุรี) : ให้นำไป
ตามหลักวิชา ไปรุดกรณาให้เวลากระผมด้วย ๒ วันแล้วกระผมยังไม่
ได้พูดในเรื่องนี้ อีกอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าอยากจะขอฝากข้อสังเกตที่ว่า ใน
เรื่องวิกฤตอุปโภค เช่นเสื้อผ้านี้ไรก็ตาม ท่านคิดว่าจะให้ท่านรัฐมนตรีลง
ไปย่ำของกันอย่างข้าพเจ้า เคนยุดหัวหรือสัปดาห์ ท่านจะเห็นความเห็นที่
เห็นน้อยความจำเป็นของชาวนาอย่างไร ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความจำเป็น
จะต้องคิดให้มีบัตรขึ้นส่วน กันขึ้นในเรื่องช่วยเหลือ เกือบแก่ วิกฤตอุป โภค
บริโภคนะไรก็ตาม ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนวิงวอนด้วยความเคารพอย่าง
สูงว่า ถ้าหากจะมีบัตรขึ้นส่วนแล้วก็ควรกรณาให้ชาวนามีบัตรไปซื้อก่อน
ประชาชน ทั้งนี้เพราะอะไร ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะถือพวกเห็นพรรค วิธิการ
อย่างนี้เพราะว่าชาวนาอยู่ไกลเหลือเกิน ถ้าวางมาถึงอำเภอ เคนมากินเวลา

ที่ ๑ วัน แล้วยั้งต้องเข้าคิว ตึกเทียบอะไรอีก เพราะฉะนั้นในลักษณะ
อย่างนั้นท่านก็คิดว่า เวลาไม่อยู่บ้าน จะมียกย้ายปล้นควาย แล้ว
อันนี้ถ้าทำก็คงทำได้โดยแบ่งบัตรให้ชาวนาจะเป็นสี่เขี้ยวแดงอะไรเสียก็ได้
ถ้าหากว่า สนิบสนุน ซ่อนว่า ถึงเรื่องเครื่องอุปโภคบริโภคที่จะช่วยเหลือ
ชาวนาแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำเอกสารส่งกระทรวงไปเขียนดังนี้

ข้อ ๑ ไปในเรื่องยารักษาโรคอีก นั้นข้าพเจ้ายกมือแทบตาย ของ
กระทรวงสาธารณสุข พุกไม่ไ้ ทนเรื่องยารักษาโรคควรรจะให้ถึง....

ประธานรัฐสภา : ผ่านไปแล้ว การรักษาโรค ขอรวรบริบทน้อย
คนอื่นจะได้พิศข้าง

นายกฯ หลบ แก้ววิมล สมาชิกสภาผู้แทน (นนทบุรี) : นี่เขียน
ขี้จัญ ๘ ของชาวนาส่วนหนึ่ง ขอโทษ และอีกอย่างหนึ่ง ชาวนาขอให้
รัฐบาลไว้รักษาราคาข้าวให้อยู่ในระดับกลาง อย่าให้สูงขึ้นไป ชาวนา
ก็รวยแล้ว ประชาชนลักษณะอันนี้ยังต้องกินข้าวแพง ทนทำอย่างไรให้
ประชาชน ที่มีอยู่ว่ารัฐบาลจะต้องใช้นโยบายอย่างไร คือความสำคัญ
สมมุติว่าชาวนาขายข้าวได้ถึง ๒๐ บาท ประชาชนซื้อไป ๒๕ บาทแล้ว
ชาวนาบอกว่ามีเจตนาต้องการที่จะให้ประชาชนกินข้าวราคาถูก แต่
ชาวนากลับต้องกินแพง อันนี้เพราะอะไร เพราะคนกลางมันนโยบายคิด
เอาแต่กำไรเอาแต่ได้ ไม่ได้เห็นใจชาวนา อันนี้ขอให้รัฐบาลก็สัญญา
ว่าอย่าได้ไปให้หน้าใคร อย่าไปลูบหน้าประมุขทั้งสิน ต้องได้ประโยชน์
ของชาติเป็นทุกสิ่ง อันนี้เรื่องราคาข้าวชาวนาจะมีชีวิตอยู่ได้ก็เรื่องราคา
ข้าวที่เกี่ยวข้องจากท้องนา ชาวนาจะมีชีวิตอยู่ได้ก็ด้วยข้าวที่เกี่ยวข้อง
จากท้องนา นี่ข้าพเจ้าอยากจะทำเอกสารส่งกระทรวงไป ส่งอยู่กระทรวงสำคัญ

คือการชดเชยที่ทางรัฐบาลจะทำได้... นั่นก็พอจะทำได้... บางครั้ง
ควรจะชดเชยให้สัก... เพราะจะทำให้ การคมนาคมสะดวกไม่เฉพาะแก่ชาวนา
เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารก็จะไปได้อย่างสะดวก... เพราะฉะนั้นมันได้ประโยชน์
หลายทาง... เรื่องการชดเชยที่ท่านก็รู้แล้วว่ามีประโยชน์ของการ
เกษตรนั้นอยู่ที่นาเป็นหลัก... จะใช้ธรรมชาติไม่ได้ต้องอาศัยเครื่องมือนั้น
เป็นของวิทยาศาสตร์เข้าช่วยด้วย... เพราะฉะนั้นนโยบายที่เขียนไว้ก็
ท่านจะทำหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ... กลัวว่าท่านจะไม่ทำ... และข้าพเจ้า
อยากจะเรียนด้วยความเคารพว่า ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชน
นนทบุรีมากราบทูลฝ่าพระบาท

ประธานรัฐสภา : เกินเวลาแล้ว

นายกุหลาบ แก้ววิมล สมาชิกสภาผู้แทน (นนทบุรี) : ขอเวลา
อีกสัก ๕ นาที... ขอได้โปรดเห็นเป็นกันเองแก่ข้าพเจ้าเพื่อประโยชน์ของ
พี่น้องชาวนาคด้วย... เพราะฉะนั้น ก็อนที่ข้าพเจ้าจะสรุปอยากจะฝากข้อ
สังเกตไว้ว่าขอให้ท่านดำเนินการชดเชยที่ส่งเสริมชาวนาเป็นหลักใหญ่

๑๘.๕๕ น.

นายบุญช่วย อัครากร สมาชิกสภาผู้แทน (มหาสารคาม) :
กระผมมีข้อข้องใจซึ่งอยากจะขอประทานถามท่านรัฐมนตรีว่า ข้อข้องใจ
ของข้าพเจ้าเรื่องการเกษตรนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนก่อนว่าถ้าหากว่ารัฐบาล
ไม่สามารถจะแก้ข้อข้องใจของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าอาจจะไม่ให้ความไว
วางใจเป็นแน่นอนที่สุด... ประการแรกเกี่ยวกับเรื่องการขยายพื้นที่
เรื่องนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่า รัฐบาลคงจะปฏิบัติตามที่ใด แสดงนโยบายนั้น... แต่
ประการสำคัญที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการใส่เครื่องจักรทำนา... ข้าพเจ้าเข้าใจ
ว่ารัฐบาลคงจะเลิกเฉยเลย... นกถึงภาคอีสาน และภาคเหนือ ซึ่งเป็นภาค

สำคัญมาก โดยจะเพาะอย่างยิ่งภาคอีสานซึ่งมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งในสามของพลเมืองทั้งประเทศ แต่ได้รับการเพิกเฉย รัฐบาลเกือบ ๑๐ รัฐบาลแล้วข้าพเจ้าขอยื่นข้ออย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น จึงอยาก จะถาม รัฐมนตรีว่าท่านจะสามารถจัดให้มีเครื่องจักรการทอผ้าในภาคอีสานและภาคเหนือต่อไปหรือไม่

ข้อที่ ๒ เกี่ยวกับกิจการชลประทาน คือชลประทานท้องที่ ชลประทานราษฎร์ เรื่องนี้ที่ท่านทำมาแล้วก็ปรากฏผลพอสมควร แต่ข้าพเจ้าใคร่อยากจะขอความกรุณาทราบว่า ท่านจะมีนโยบายส่งเสริมการชลประทานท้องที่และชลประทานราษฎร์ในภาคอีสานและภาคเหนือให้ดีขึ้นกว่าเคียวนสัก ๒-๓ เท่าจะได้อีกหรือไม่

ประการที่ ๓ เกี่ยวกับกิจการชลประทานหลวง เรื่องนี้รัฐบาลได้แถลงนโยบายมาแล้วหลายรัฐบาลว่าจะจัดการชลประทานหลวง ในภาคอีสานหลายแห่ง เช่นจะเพาะอย่างยิ่งชลประทานท่ากุ่มซึ่งเป็นประโยชน์แก่ราษฎรเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ล้านคน โครงการนี้เดิมเป็นโครงการ ๕ ปี แต่ได้ล่วงเลยมาแล้ว ๑๒ ปี ก็ยังไม่เห็นทำ ข้าพเจ้าสงสัยว่ารัฐบาลนี้จะทำการชลประทานท่ากุ่มและแห่งอื่นๆ ให้เสร็จเรียบร้อยไปโดยด่วนหรือไม่

ข้อต่อไปเกี่ยวกับกาเพาะพันธุ์ปลาๆ ท่านมีนโยบายที่จะส่งเสริมทางภาคเหนือและภาคอีสานหรือไม่ แต่ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจว่า รัฐบาลนี้จะจัดการในเรื่องการเพาะพันธุ์ปลาทั้งสองภาคนี้ได้ผลเพียงใดหรือไม่ เพราะภาคอีสานเป็นภาคที่กินข้าว พอฝนแล้งก็พากันไปกินข้าวซึ่งข้าพเจ้ามั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า ถ้าหากว่า รัฐบาลไม่ส่งเสริม การชลประทานทั้งสองภาคนี้โดยทุ่มเทเงินทอง ลงอย่างมากมาย โดยเร็วที่สุดก็จะ

ท่าใดก็ตามที่เชื่อว่าการเพาะพันธุ์ปลา และการส่งเสริมการชลประทาน ทั้งสองภาคนี้จะไม่ได้ออกผลอย่างใดเลย ข้าพเจ้าขอทราบว่าท่านมีนโยบายที่จะให้มีการเพาะพันธุ์ปลาอะไรก็ส่งเสริมการชลประทานให้ดีกว่าเดิมจะดีหรือไม่

ประการต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการรักษาพันธุ์ไม้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจตั้งแต่รัฐบาลในสมัยก่อนรัฐประหารเกี่ยวกับการออกกฎหมายวิบริยเอาต้นไม้อของราษฎรที่อยู่ในที่ของเขา หรือที่เป็นมรดกตกทอดมาดั่งเขา หรือต้นที่ปลูกขึ้น จากการซื้อที่ดิน ในการนี้รัฐบาลก่อนรัฐประหารได้เสนอกฎหมายเช่นนั้นขึ้นมาได้มีการคัดค้านอย่างรุนแรง อยากทราบว่ารัฐบาลนี้จะมึนโยบายที่จะออกกฎหมายวิบริยต้นไม้อของราษฎรในที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของราษฎรหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลคอยมาว่าจะมีการออกกฎหมายเพื่อวิบริยต้นไม้อของราษฎรออกแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ไว้วางใจรัฐบาลนี้โดยเด็ดขาด ในมาตรา ๘ แห่งกฎหมายนี้มีข้อความว่า ต้นไม้ศักดิ์ และไม้ อื่นที่จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นราย ๆ ในการออกกฎหมายเช่นนั้นเป็นวิธีที่มิเหมาะสมและไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง

ประการต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ จะได้มีการปราบปรามโรคระบาดในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอประทานทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือภาคเหนือและภาคอีสานในเรื่องที่เกี่ยวกับการปราบปรามโรคระบาดทั้ง ๒ ภาคนี้ เช่นโรคสัตว์พาหนะและสัตว์จำพวกเขี้ยกไก่อซึ่งมีการระบาดต้องตายเป็นจำนวนมากที่สุด ๒ ภาคนี้มีการเลี้ยงม้า โค กระบือ เขี้ยก ไก่ เป็นจำนวนมากเป็นพิเศษ ท่านจะสามารถรับรองได้หรือไม่ ท่านจะหาทางปราบปรามโรคให้ดีกว่าเวลานี้ และพร้อมที่จะส่งยานี้เกี่ยวกับการป้องกันโรคต่าง ๆ เช่น เขี้ยก ไก่ นั้นให้แพร่หลายให้มากกว่า

ทันแล้วมา ท่านสามารถจะวิ่งงัดหรือไม่ว่าจะสั่ง ปึงยังสองภาชนะ โดยเร็ว
 ประการต่อไป ข้าพเจ้าขึงใจเกี่ยวกับกักรสทรรณ เท่าที่กระทำ
 มาแล้วนั้นปรากฏผลว่าไม่เป็นทงพอใจอย่างมาก เพราะกักรสทรรณ
 ชาวอน เกิดสทรรณอื่น ๆ กัก ประชาชนชาวอนารยเงินไปเพะเบะประโยชน์
 ในการสทรรณนั้น ๆ หากก็เอาเงินเหล่านั้นไปเป็นประโยชน์กับราษฎร
 ประสงค์ไม่ กลับเอาเอาเงินเหล่านั้นไปเล่นการพนันเสียหลายคนละมาก ๆ
 ในทางนี้ท่านจะมีวิธีการกักกันก็ยังไม่ค่อยดี ขอประธานทราวย นอกจาก
 ข้าพเจ้าใคร่ขอประธานทราวยอีก อีกประการหนึ่งก็คือว่า ในเรื่องเกี่ยวกับ
 การชลดประธานท่านมีนโยบายที่จะชลดด้วยตนเองเพิ่มขึ้นในภาคอีสาน
 เพียงใดหรือไม่ ขอประธานทราวยอีกด้วย

๑๕.๐๔ น.

เจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ สมาชิกผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า
 มีข้อข้องใจหลายอย่าง จะพยายามกล่าวเฉพาะสั้น ๆ เฉพาะใจความ
 จะไม่พูดอย่างนำท่วมทั้ง

ข้อ ๑. เรื่องจะเพิ่มพลพิชณิกต่าง ๆ นี้ ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีด้วยที่
 กรมเกษตรจะพยายามอย่างนั้น เพราะเรอนเกิดครอนแก่ราษฎรจริง ๆ
 ชาวนาเวอนเป็นคนที่ทำนาได้ข้าว ซึ่งเสียงประเทศไทยทั้งเพราะอะไร
 ก็ที่ชาวนาทำนาและส่งข้าวไปช่วยต่างประเทศ ขอท่านรัฐมนตรีเกษตร
 ชีการจงเคัพิจารณาช่วยเหลือในเรื่องนี้ให้เร็วที่สุด เฉพาะกรณีของกพรท
 จะใช้ โถนาเวอลานบ้านเมืองเราจึงอยู่ในภาวะคับขันอยู่ หมายความว่า
 การเงินที่จะใช้ช่วยยังมีมาก ข้าพเจ้าขอเสนอว่าควรวใช้ โครระมือนแทน
 ไปก่อน เวลานั้น โครระมือนออกจากคายุด้วยโรคระบาดแล้วยังถูกล่าถูก
 ลักอีก ขอทราวยว่าท่านมีวิธีการอย่างไรในเรื่องนี้ แล้วอยากจะ

ทรงพบว่าโคกระบือที่ถูกฆ่าตายนั้นจะสำรวจได้ทีละคณะกรมการ อำเภอบุค
 อภิเษก ไม่ใช่ที่สำมะโนครัวสอบสวนได้ทีละเขียนสัตว์พาหนะ ไม่ใช่
 ทะเบียนสัตว์พาหนะ เพราะไม่ใช่คนเขียนสัตว์พาหนะ ขอให้เร่งสอบ
 สอบ นข้าพเจ้าพอใจในข้อที่รัฐบาลจะส่งเสริมเพราะการทำนาพอถึงฤดู
 ทำนาทำทากย ใคกันน้อยลง ๆ อยากระทราญว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือเรื่องนา
 ให้เพียงขึ้นหรือไม่ เมื่อถึงคราวทำนาแล้วทางภาคเหนือเรียกว่าทำเหมือง
 หรือทำฝาย เมื่อถึงฤดูทำนาแล้วราษฎรทุกคนไปทำทากน้าทางใต้เรียก
 ว่าทำนบ ต้องทำทากยทุกเดือน การทำนบราษฎรเป็นผู้ทำทากนแม่แต่ทำ
 เหมืองฝายก็เกิดทกรอื่น ข้าพเจ้าจะแสดงความพอใจอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลจะ
 ส่งเสริมในเรื่องนี้ให้ดีขึ้น และมีอกข้อหนึ่งทข้าพเจ้าพอใจอย่างยิ่ง คือ
 ข้อ ๓ ที่จะส่งเสริมและขยายการเพาะพันธุ์ ปลาสำหรับเป็นอาหาร นี่เป็น
 การเกิดจริง ๆ อย่างภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีข้อปลาระเลียง
 ชาติปลามากเพราะเป็นเมืองคอย เมืองเขา เมืองป่า อย่างนี้ขอให้รัฐบาล
 ได้ส่งเสริมเพื่อจะได้เป็นอาหารและให้ราษฎรได้บริโภค ทั้งนี้ข้าพเจ้า
 รู้สึกพอใจและเห็นคุณอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลจะส่งเสริม ข้อ ๔ ในเรื่องการ
 บำรุงพันธุ์ไม้และรักษาไม้สำหรับเป็นสินค้าและสำหรับเป็นพื้น สำหรับ
 เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้อย่างนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจแทนพื้นคนชาว
 เชียงใหม่มาก จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองไม้สัก แต่ทั้งนี้ด้วยควม
 เกิดคร้อนในการตัดพื้น เจ้าหน้าที่ทักทักำร้องไม่ทำตามคำร้อง มักเก็บเอา
 ดินบนดิ่งจะตัดพื้น ปัญหาข้อนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรี
 เกษตรแก่ ไซเบ็คโอกาสให้ราษฎรคนจนปลูกบ้านพอสมควร ทำบ้าน
 ปลูกเรือนโดยยกเว้นค่าภาคหลวงจะชักข้อประการใดหรือไม่ ข้อ ๖ บำรุง
 ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ให้เร่งปราบโรคระบาดสัตว์โดยกวดขัน หาก

ทดลองพืช ใช้เป็นอาหารสัตว์ ข้างทางพันธุ์ สัตว์ทดลองที่ทานคืออากาศ
 ของประเทศไทย เรือนข้าวเจ้า ทดลองการเลี้ยงสัตว์มาเนิ่นเวลาช้านาน
 แล้วสัตว์ของประเทศเรายากกว่าต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะไม่มี
 กฎหมายควบคุมสัตว์เล็กให้โตขนาด รัฐบาลจะมีทางบังคับอย่างไร
 อย่าให้มีการผสมพันธุ์ ของสัตว์เล็ก ทดลองพันธุ์ ทด รัฐบาลควรถวาย
 ครอบครองไว้ด้วย สัตว์ที่มีโตขนาดอย่าให้มีการผสมพันธุ์ ออกข้อ
 บังคับควบคุมการเลี้ยงสัตว์ไว้

อีกประการหนึ่งเท่าที่รัฐบาลได้ส่งเสริมพันธุ์ สัตว์ ทั้งหัด
 เชิงใหม่เวลานี้ไม่พอ มีอยู่ที่แม่หยวกอย่างเคียว มีม้าและโคที่อยู่ทาง
 อำเภอร้อย ๆ อยู่ไกลหลายร้อยกิโล ต้องการผสมล้ายาก กว่าที่จะถึง
 กองผสมก็กินเวลานานกว่า แล้วก็ผสมไม่ได้ ระยะเวลาผสมสัตว์มี
 เพียง ๒๔ ชั่วโมง ขอทราบว่าจะมีทางช่วยเหลืออย่างไรให้ ได้ผสมค
 บังขึ้น ความต้องการอยากขอให้ท่านส่งสัตว์ไปไว้ คิวสำหรับไปไว้ค
 อำเภอต่าง ๆ เพื่อการผสมพันธุ์ คิวนี้ต่อไปจะใช้ในงานในความเจริญ
 บังขึ้น

๑๕.๑๑: น.

นายภักดี พันธภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าอ่านนโยบายของรัฐบาล
 ข้าราชการ รัฐบาลไทยเขียนนโยบายเป็นต้นว่า การผลิต พันธุ์ข้าว
 เช่น ข้าว พันธุ์ ข้าว สัตว์ทดลองที่ต้นผลิตจากอากาศ ในนโยบายมี
 การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและพาหนะ ข้าวเลี้ยง ข้าพเจ้าจึง
 ขอทราบว่าจะมีการส่งเสริมการผลิตข้าว ในประการแรกจะต้องมีที่ดิน
 ปลูก การปลูกข้าว ส่วที่ดินที่มอบแล้วในขณะนี้ ๒ ส่วน ซึ่งรัฐบาล
 ส่งมอบให้ ให้พร้อมที่ดินเลี้ยงสัตว์ ๓. ที่ซึ่งยังเป็นป่าเป็นพงอยู่ในประการ

แรก กระผมอยากจะทำรวมนโยบายของรัฐบาลว่าในทันทามomento ในปัจจุบัน
 นั้น รัฐบาลจะหาทางส่งเสริมโดยวิธีใดบ้าง เพื่อให้ทันเวลาเหล่านี้
 สมควรขึ้น และในประการที่ ๒ สำหรับที่กันซึ่งรัฐบาลได้เคยสงวนไว้
 สำหรับเลี้ยงสัตว์นั้น รัฐบาลนี้จะอนุญาตให้ราษฎรเข้าจับของเพื่อทำนา
 โคหรือไม้ในโอกาสต่อไป สำหรับที่หักรังวางพงซึ่งเป็นป่าอยู่นั้น รัฐบาล
 นั้นนโยบายจะส่งเสริมแค่ไรเพียงไหน และต้นข้าวที่ในนาท่านอาจจะล้ม
 ไปว่าข้าวมีศัตรูมีโรค ในนโยบายของท่านไม้ได้บอกกล่าวไว้เลยว่า
 ท่านจะแก้ไขเพื่อฆ่าขี้แก้ไข โรคภัยของข้าว หรือศัตรูของข้าวให้หมดไป
 ถ้าเช่นนั้นแล้วท่านจะเพิ่มปริมาณของข้าวได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงขอถาม
 ว่าท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการกำจัดศัตรูของข้าวเหล่านี้อย่างไร อนึ่ง
 ข้าพเจ้าอยากจะทำว่า ทานาในทางบกก็ได้โดยเพาะแล้วส่วนมาก
 เกี่ยวข้องกับที่หมองน้ำ ในที่เหล่านี้แร่ขี้มะเกลือผ่านท้องนา ทำให้
 ข้าวเสียผลเป็นเขนถอนได้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ
 มีนโยบายอย่างไรเกี่ยวกับน้ำเหล่านี้ เพื่อให้ข้าวในที่นาเหล่านี้ได้เพาะ
 ปลูกดีขึ้นในโอกาสต่อไป การทดลองเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าหวังว่า
 การที่เขียนนโยบายมานั้นเป็นการเขียนเป็นรูปสำเร็จ คืออยากทราบว่า
 การที่จะพยายามส่งเสริมการใช้ปุ๋ยนั้น รัฐบาลนี้ที่พยายามตรวจตราดู
 ที่ดินทุก ๆ ภาคของประเทศไทยแล้วหรือยังว่า ที่ดินส่วนไหนจำเป็นจะต้อง
 ใช้ปุ๋ยอย่างไร ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้ตรวจตราดูที่ดินให้ทั่วถึงกันแล้ว
 การใช้ปุ๋ยจะเพาะที่เขียนอย่างไรในนโยบายก็อาจจะไม่ได้ผล แต่ความจริง
 ผลที่จะได้รับจะมีประการใดท่านก็ย่อมทราบอยู่แล้ว อนึ่ง การที่จะใช้เครื่อง
 จักรในการทำงานนั้นเป็นการใช้เครื่องจักรเพื่อผลผลิตข้าวขึ้นมา หรือเพื่อเก็บ
 เกี่ยวหรือไถ นโยบายเขียนไว้แต่เพียงว่าจะทดลองการทำนาด้วยเครื่อง

จักร์ แต่ในบางครั้งก็ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเช่นเคยเกือบไม่ได้เช่นนี้
ท่านมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะยังให้ผลที่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เกือบจะ
ให้ได้ผลสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ในเรื่องการชลประทานก็ สำหรับภาคใต้ ข้าพเจ้าอาจจะกล่าว
ได้เต็มทีว่าโดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช ข้าพเจ้าในจังหวัดนครศรี
ธรรมราชนั้น ตลอดเวลาสงครามเป็นต้นมา ข้าพเจ้าในจังหวัดนครศรีธรรม
ราชได้ส่งช่วยเหลือประมาณปีละ ๕ แสนกระสอบ และมาบัดนี้ยังจะช่วย
เหลือส่งไปตามจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ อีกหลายจังหวัด แต่การชลประ-
ทานโดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว รัฐบาลไม่เคยเอาใจใส่
เหลือวแต่เลย ปล่อยให้ชาวนารอรับผลตามธรรมชาติ คือรอแต่น้ำฝน
เท่านั้น การที่รัฐบาลจะทำการชลประทานนั้น ข้าพเจ้ายังขังใจว่าจะ
ทำการชลประทานเป็นการใหญ่ หรือว่าจะทำการชลประทานเป็นการย่อย
ตามความรู้ สึกของข้าพเจ้าแล้วเห็นว่า การทำชลประทานเป็นการย่อย
นั้นได้ผลเร็วทันใจมากกว่าการที่จะทำการชลประทานเป็นการใหญ่ และ
โดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านอาจจะทำได้ หรือถ้ามีโครง
การอยู่แล้ว ขอให้รัฐบาลนำแสดงให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า มีโครงการณ
ไว้แล้วเพียงไหนแคโร

ส่วนการประมงทางทะเลจะตั้งสถานีทดลองวิธีใหม่นั้น ข้าพเจ้า
ยังขังใจในนโยบายอันนี้ เพราะเหตุว่าการทดลองการประมงด้วยวิธี
ใหม่ท่านเตรียมพร้อมแล้วหรือยัง และมีเครื่องมือเตรียมพร้อมไว้แล้ว
หรือไม่ การที่ท่านเขียนไว้ว่าจะเป็นเครื่องประคองเกือบตกได้ แต่เอา
ผลจริงจึงแล้วท่านเตรียมพร้อมแล้วหรือยัง เท่าที่ข้าพเจ้าถามขอให้ตอบ

ด้วย การบำรุงพันธ์ไม้สำหรับเป็นพันธุ์ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการบำรุงพันธ์ไม้
ไม้เข้มน้องก็ แต่ว่าการบำรุงพันธ์ไม้เพื่อให้เกิดผลอย่างคนปลูกข้าวก็ทำก่อน
เป็นนโยบายผิด เป็นนโยบายเพื่อพวกหรือบุคคลโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า
ให้ลูกสมิขทานข้าไม้ ก็ ไม้ไม่อนโตก็ทำให้เอาได้ การใช้ถ่านนี้
โดยมากใช้แต่บุคคลที่อยู่ในเขตเทศบาล ส่วนราษฎรที่อยู่ในท้องถิ่น
หาใช้ถ่านไม้ จำเป็นจะต้องเข้ายาคก็ไม้ทำฟัน แล้วเก็บไว้ใช้ตลอดปี
ในเวลาหน้าน้ำเท่านั้น เพราะฉะนั้น รัฐบาลจะเลิกลัมสมิขทานข้าไม้
สำหรับทำฟันหรือไม่ในโอกาสต่อไป

ส่วนประเภทสหกรณ์ทำฟันก็ทำตามความก้าวหน้าของแต่ละประเภท
ก็ ข้าพเจ้าสนใจในการสหกรณ์โดยเฉพาะ เพราะเหตุว่าทางบัญชีได้
ส่วนนี้แต่หน้า เมื่อไรรัฐบาลนี้จะขยายโครงการเช่นสำคัญนี้ลงไปด้วย
เพียงใดบ้าง ถ้าหากว่าจะขยายลงไปแล้วจะขยายไปยังทั่วไหนก่อน และ
เมื่อไร

นายเนิน เกษสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทน (กระบี่) : ข้าพเจ้า
ยกมือ ๑๐ กว่าครั้งไม่ได้พูดเลย ในฐานะผู้แทนบัญชีได้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอพูดเพียงสั้น ๆ ตามโครงการหรือนโยบายกระทรวงเกษตรรา
ชการ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการว่า
โดยเฉพาะจังหวัดกระบี่ทุกสมิขมาไม่ได้รับการช่วยเหลือเลย เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนบัญชีได้ และโดยเฉพาะจังหวัดกระบี่
ขอฝากรัฐบาลชคนให้เหลือวแลกทั้ง ๖ ข้อด้วยกัน

๑๕.๒๐ น.

นายชงยุทธ พึ่งภพ สมาชิกสภาผู้แทน (อบตราชนัน) :
ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านประธานพันครั้ง ในการที่ข้าพเจ้ายกมือพันครั้ง
แต่เพิ่งได้มีเกียรติวันนี้

ก่อนอื่นข้าพเจ้าขออภัยว่า กระทรวงเกษตรธิการเป็นกระทรวงที่สำคัญ เป็นกระทรวงที่กำชะตาของประเทศไว้ด้วย ๑๘ ล้าน เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แล้วกระทรวงเกษตรธิการเป็นกระทรวงเทคนิคนิ ไม่ใช้กระทรวงเทคนิค แล้วการจะดำเนินการตามนโยบาย ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงจะมีโครงการเกี่ยวกับจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลตามนโยบาย เพราะฉะนั้น ขอชักหัวข้อนโยบายดังต่อไปนี้ ข้อหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า ตามนโยบาย ทบอกล่าว จะเพิ่มพืชผล พืชพันธุ์ ต่าง ๆ นั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านรัฐมนตรีว่ามีโครงการส่งเสริมพืชอะไรบ้างที่เป็นพืชสำคัญ โดยเฉพาะที่จะยื่นพืชเงิน และในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่ข้าว ในการที่จะขยายพันธุ์ ข้าวทดกและทดกลองป้อยเพื่อเพิ่มปริมาณข้าวในเขตที่จะขยายพันธุ์ ข้าวทดกนั้น ข้าพเจ้าใคร่เรียนถามต่อท่านรัฐมนตรีว่า ท่านรัฐมนตรีมีโครงการที่จะขยายนาสำหรับทำนาทดกลองเพื่อขยายพันธุ์ ข้าวทดกแจกจ่ายให้แก่ชาวนาไปทั่วประเทศ ที่ไหนและเมื่อไร โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับขยายพันธุ์ สำหรับทดกลองข้าวใหม่พันธุ์ ข้าวทดกแจกจ่ายแก่ชาวนานาวิทยาลัยแล้วมาได้เคยปฏิบัติมาตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๖๔ ครั้งพระเจ้าพระยาพลเทพเป็นเสนาบดีกระทรวงเกษตรก็ได้เคยทดลองทำนาทดลองรังสีเป็นเวลาร่วม ๒๗ หรือ ๓๐ ปีมาแล้ว การทดลองสำหรับแยกนาขยายพันธุ์ เพื่อแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์ ข้าวทดกให้แก่ชาวนานาได้ทำเฉพาะภาคกลางเท่านั้น คือได้แจกจ่ายพันธุ์ ข้าวทดกไปในจังหวัดภาคกลางเพียง ๑๔ จังหวัดรวม ๑๓๐ อำเภอเท่านั้น และในประเทศไทยมี ๗๐ จังหวัด มีอำเภอราว ๔๐๐ อำเภอ ข้าพเจ้าจึงเรียนถามท่านรัฐมนตรีเกษตรว่า ท่านมีโครงการที่จะแยกนาขยายพันธุ์ สำหรับให้ชาวนาของประเทศไทยทั้งหมดคนได้ใช้พันธุ์ ข้าวทดกที่เห็นและเมื่อไร อีกข้อหนึ่งใน

การทดลองย่อยเพื่อเพิ่มปริมาณข้าว ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายนี้ไม่ควรที่จะทำการทดลองย่อยเพื่อเพิ่มปริมาณ การที่ข้าพเจ้าคัดค้านอย่างนั้นไม่ใช่หมายความว่าข้าพเจ้าจะให้จำนวนพืชพันธุ์ ข้าวที่ปลูกจำนวนน้อยลง ข้าพเจ้าต้องการอยาก จะให้จำนวน ข้าวเพิ่มจำนวนขึ้นเหมือนกัน เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าการทำนาของชาวนาไทยของเราเวลานี้ ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศที่ใกล้เคียงอย่างชวา พม่า หรืออินโดจีน ถ้าเปรียบเทียบผลที่ได้ระหว่างไร่คือไร่แล้ว ประเทศสยามเราได้ผลน้อยกว่าประเทศที่ใกล้เคียงมาก โดยจะเพาะประเทศชวาได้ผลสองเท่าของประเทศเรา ทำให้ข้าพเจ้าจึงคัดค้านนโยบายของรัฐบาลที่จะเพิ่มพืชผลของข้าวขึ้น ที่ค้านไม่ให้ทำการทดลองเนื่องจากการทดลองย่อยนี้ได้กระทำไปแล้วเห็นผลมาแล้ว เพราะฉะนั้น ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องทดลอง เพราะว่าการทดลองย่อยได้กระทำมาแล้วครั้ง ที่งานรัฐมนตรี ทรงเป็นอธิบดี กรมเกษตร แต่โดยใช้ อเมเจอร์ เป็นการทดลองและการทดลองได้ผลเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่าไม่จำเป็นจะต้องทดลองอีก อีกเรื่องหนึ่ง ในการที่จะมีการทดลอง ทำนาด้วยเครื่องจักรอนัน ข้าพเจ้าก็ ไม่เห็นด้วยในหลักการที่รัฐบาลกระทำ แต่ข้าพเจ้าไม่ค้านในหลักการวิชาการ คือตามธรรมชาติ การทำนาของประเทศไทยเราอย่างล้าสมัยอยู่ สมควรที่จะแนะนำส่งเสริมให้ชาวนาของเราได้ใช้เครื่องมือทันสมัย แต่การที่ข้าพเจ้ามาค้านว่าทำไมจึงไม่ควรที่จะทำนาทดลองด้วยเครื่องจักร อนันก็เข้าใจตามองเทียบกันกับการทดลองย่อย การทดลองทำนาด้วยเครื่องจักรทดลองมาเกือบ ๓๐ ปีแล้ว ที่นาทดลองทดลองรังสิตทำนาวิธีมนตรีก็ยอมทราบดีอยู่แล้วว่า ทำนาทดลองด้วยเครื่องจักรได้ทำการทดลองด้วยเครื่องจักร มาเป็น เวลานานแล้ว ข้าพเจ้าเองก็เคยไปควบคุมการทดลองทดลองรังสิต ๘-๕ ปี ได้รู้ผลของ

การทดลองทกลึงทกอย่าง ได้ด้วยเครื่องจักร เกยด้วยเครื่องจักร นวด
 ด้วยเครื่องจักร นลิตที่แน่นอนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องรัฐบาลจะตั้งเวม
 ทำการทกลึงทก การเขียนนโยบายแบบนั้น ผู้ที่ไม่รู้ก็จะเห็นชอบด้วย
 แต่เมื่อเรามาทำการทดลองซัอน ๆ กันอย่างนั้นเป็นการเปลืองเวลา เปลือง
 ประโยชน์เปล่า ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะมีการทดลองทำนาด้วย
 เครื่องจักรอีก ถ้าหากว่าอยากทราบผลของการทดลองเกี่ยวกับเรื่องเครื่อง
 จักรแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าท่านาทกลองคลองรังสิตทำอยู่เวลานี้พอที่จะให้
 สถิติทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากว่ารัฐบาลจะมีนโยบายแบบอย่างอื่น
 มากกว่านั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ขอคัดค้าน แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลจะทำนา
 ทกลองด้วยเครื่องจักรจริงแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า จะทำที่ไหน และ
 เมื่อไรในเรื่องการชลประทาน ท่านสมาชิกก็คัดถิปรายกันมานานแล้ว
 ข้าพเจ้าขอเรียนถามแต่เพียงว่า การชลประทานหลวงจะดำเนินการตาม
 โครงการนั้นอยู่ ถ้าไม่มีโครงการนั้นจะเริ่มวางโครงการนั้นไปหรือไม่
 ข้าพเจ้าเรียนถามรัฐบาลว่า โครงการนี้เขียน ซัอน ๆ อยู่ในโครงการ
 หรือเปล่า หากอยู่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการเขียนซัอนนาท
 จะต้องใช้เงิน ๖๐๐ ล้านบาท และใช้เวลีสัอน ๆ ถ้าเอาเงินมาทำสะพาน
 เขียนซัอนนาทนั้นควรที่รัฐบาลเอาเงินไปทำเหมือง ทำฝาย ลอดคลองจะได้
 ประโยชน์มากกว่า และจะได้เห็นผลทันตาด้วย ในการส่งเสริมขยาย
 พันธุ์ปลาต่าง ๆ นั้น ท่านสมาชิกก็คัดถิปรายมานานแล้วข้าพเจ้าขอผ่านไป
 ในการที่จะบำรุงและรักษาพันธุ์ไม้ซึ่งใช้เป็นสินค้าสำหรับเป็นพื้น สำหรับ
 เป็นเครื่องมือของใช้ทั้งนี้อันสำคัญสำหรับอนาคตอันกว้าง ดังนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าถ้าตามนโยบายแล้วก็ได้แก่เหลือเกิน ข้าพเจ้าเกรงว่ารัฐบาลน่าจะ
 ทำไม่ไหว ข้าพเจ้าขอเรียนระเียบของบ้านนี้แท้จริงในเวลาให้รัฐบาล

ทราบว่ามีความหนักของกรมข่าไม่ ทวางไว้ว่าให้ตกแต่มีทเลว ใต้เหลือ
 ไม่ตกไว้สำหรับเป็นพื่อไม่เพ็ดสยพันธุ์ต่อไป แต่ทางปฏิบัติคงกันข้าม
 ไม่ตกที่จะทำเป็นพื่อไม่เป็นไม้ที่เช่นโพรง เป็นไม้ที่เพาะไม้ที่คงการปลว
 อย่างนระรักษาประโยชน์ข่าไว้ก็อย่างไร โดยจะเพาะข่าของประเทศ
 ไทยมีจำนวนทั้งหมด ๓ แล่น ๗ หมื่นตำวรางกิโลเมตร เวลามีเจ้าพันก
 งานสำหรับช่วยคุมข่า ๑๐๘๘ คน เผลยแล้วเจ้าพันกงานคนหนึ่งควย
 คุมข่าถึง ๓๕๓ ตำวรางกิโลเมตร หรือสองแล่นสองหมื่นไร่ ข่าพเจ้า
 คิดว่าคือให้พนักงานเป็นทศกรฐมี ๑๐ เคียรและ ๒๐ กรก็ มีสามารถจะ
 กระทำก็ เพราะฉะนั้นข่าพเจ้าเป็นห่วงอยู่คล เกินว่า นโยบายอัน
 รัฐบาลนี้ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ แต่อย่างไรก็ เมื่อยเขียน มาแล้ว
 ข่าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลจะทำไปรอก ข่าพเจ้าจึงอยากขอพ้งนโยบายของ
 รัฐบาลว่าจะทำข่าไม้ นั้นโดยวิธีใดบ้างตามโครงการหรือวิธีที่ขณะนั้นคหมีอยู่
 ทุนในเรื่องสหกรณ์ ข่าพเจ้าขอผ่าน ในเรื่องการบำรุงส่งเสริมสัตว์
 อันข่าพเจ้าขอเรียนต่อรัฐบาลว่า รัฐบาลได้กระทำมาแล้วในสมัย
 ๘๐ วัน นี้ ยังไม่สามารถจะปราบโรคสัตว์ใดพอเลย ข้อเท็จจริงใน
 เวลานั้นคืออะไร คือที่คานไซชยาตาล เวลานั้นมีควยและวัวมาลูกกัก
 อยู่ประมาณ ๕ พันกว่าตัวแล้ว กันไว้ที่คานนั้นแล้วไม่มียาระดึก เวลานั้น
 วัวควยได้ตายไปวันละ ๒๐ ตัวบ้าง ๑๐ ตัวบ้าง แล้วอย่างนี้รัฐบาลจะ
 ปราบโรคสัตว์จะปราบไหวอย่างไรกัน เพียงเท่านั้นก็ยังแสดงว่าไม่ไหว
 อยู่แล้ว ข่าพเจ้าเป็นห่วงเหมือนกัน และเวลานี้โดยจะเพาะกรมปลสุสัตว์
 นั้นมีพนักงานแพทยสัตว์อยู่ที่จะรักษาโรคสัตว์อยู่ประมาณ ๓๘๘ คน
 แล้วใน ๗๐ จังหวัดรัฐบาลก็ไม่สามารถจะแจกจ่ายพนักงานแพทยสัตว์
 เหล่านี้ไปรักษาโรคสัตว์ได้ทั่วถึง เพราะฉะนั้นข่าพเจ้าใครที่จะขอเรียน

ว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มแพทย์สัตว์ชั้นอกให้พอเพียงแก่การที่จะ
ปราบโรคสัตว์หรือไม่

อีกอย่างหนึ่งตามโครงการของการเกษตร ฯ ยังขาดการสำคัญ
อีกอันหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนรัฐบาลว่า ไม่ควรเลยที่จะทิ้ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันเป็นขั้วเกิดแห่งวิชาการเกษตรอันเป็นกระ-
ตุกต้นหลังของชาติแล้วถ้า รัฐบาลสนใจ หมายชอบเสีย หรือมี
นโยบายจะยุบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เสีย เพราะมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์นั้นเป็นของ ธรรมดาและกลุ่ดมาให้ความรู้ได้เป็นอย่างดี
ทำไมจึงจะยุบมหาวิทยาลัยอันเสีย ข้าพเจ้ายังสงสัย

ค. มีนโยบายชดเชยทำมัตกั้น คือทางการจะจัดตั้งสภาการ
เกษตร อันมีเกียรติยกการสภาการเกษตร ข้าพเจ้าใคร่ที่จะแสดงความ
คิดเห็นสักเล็กน้อยว่า ในสมัยที่แล้ว ๆ มา การเกษตรของประเทศนั้น
ไม่ได้คำนึงตามทางเทคนิค ได้คิดไปตามทางเทคนิค การที่ข้าพเจ้า
ว่าน อาจจะไม่ต้องตั้งตามวิชาการ แต่ได้นำเนินไปตามบุคคล โดย
เฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งไม่
ได้คำนึงถึงว่ากิจการที่ดำเนินไปต่าง ๆ นั้นว่าเสียหายประการใด จะเอา
อะไร ๆ ซึ่งไม่น่าถ่วงฝ่ายเทคนิคเลย ทำให้ฝ่ายเทคนิคเสียหายหมด ถ้าหาก
ว่าสภาการเกษตรอันนี้จะตั้งขึ้นเพื่อเป็นขอรัดแล้ว สำหรับพวกนักเทคนิค
เข้ามาแล้ว ประสงค์เพื่อจะดำเนินงานของเกษตรในนโยบายต่าง ๆ เพื่อ
ให้เขียนปักแผ่นและเขียนกำลังของชาติแล้ว ข้าพเจ้าก็ยินดีสนับสนุนเต็มที่
แต่ข้าพเจ้ายังไม่รู้ความประสงค์ว่า ที่ทำนรัฐมนตรีว่าการเกษตรจะ
พิจารณาตั้งสภาการเกษตรขึ้นนั้น เพื่อประสงค์อันใด สวัสดิ์

๑๕.๓๓ น.

นายสาคร กลิ่นธนา สมาชิกสภาผู้แทน (พิจิตร) : ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณท่านมากที่สุดที่ได้กรุณาให้ข้าพเจ้ามาแถลงวันนี้ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในนโยบายการเกษตร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรตามนโยบายที่แถลงไว้ ๖ ข้อนั้น สละสลวยดี แต่ข้าพเจ้ายังมีข้อหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่ ในเรื่องการครองชีพเวลาการครองชีพของเราผิดเคียงเพียงใด แต่นโยบายของท่านยังไม่มี การช่วยเหลือในการเรื่องสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ ท่านยังมีนโยบายที่จะช่วยเหลือต่อไปอีกหรือไม่ ถ้ามีนโยบายที่จะช่วยเหลือแล้ว โปรดกรุณาช่วยเหลือโดยด่วน

๒. ท่านแถลงไว้ว่าจะเพิ่มการผลิตพืชต่างๆ นั้น สมมติว่าเราได้ผลิตผลผลิตมีจำนวนมาก อย่างเวลานเช่นกล้วยน้ำว้า หรือถั่วลิสงและอื่นๆ อีก มีจำนวนมากแล้ว ทางกระทรวงหรือท่านรัฐมนตรีกระทรวงมีตลาดรับช่วงหรือไม่ หรือจะปล่อยให้พ่อค้าคนกลางตัวกินกำไรอีกต่อหนึ่ง ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรจะระดมวิธีหาทางให้ผู้ผลิตคนใดทำการส่งมายังกระทรวงเกษตรโดยตรง หรือหาตลาดค้าให้ เรื่องการที่จะขายพันธุ์ข้าวคนในท้องที่จังหวัดพิจิตร ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ยังมีเคยรับความช่วยเหลืออย่างใด ๆ แม้แต่จังหวัดใกล้เคียงก็ไม่มี ถ้าได้กรุณาขายพันธุ์ต่างๆ ไปขายให้แก่พวกชาวนาให้ได้พันธุ์ข้าวที่ดีขง ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง เท่าที่มองเห็นเป็นชาวพินเมืองรสาชาติหรือคุณภาพก็ตามแข็งแรงโดยมาก อีกประการหนึ่งในเรื่องการชลประทานนี้ ข้าพเจ้าขอให้รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรนึกถึงท้องที่ในจังหวัดกตัญญูให้มากที่สุด ขอกราบเรียนในทันทีถึงจังหวัดพิจิตรหรือใกล้เคียงเช่นกระบี่หรือภูเก็ต ไม่มีการชลประทานท้องที่ช่วยเหลือ

ขอให้ท่านรัฐมนตรีจงอธิบายว่าในเรื่องที่ประชาชนมีเนอทนาเพียง ๓๕-๒๕-๑๐ วันเขาจะมีเนอททานาด้วยเครื่องจักร ใต้อย่างไรแน่ เมื่อมีข้าพเจ้าออกจากราชการไป ข้าพเจ้าก็มีเนอทนา ๗๕ ไร่ ข้าพเจ้าทำวันเดียวก็จบ ถ้ารัฐบาลจะมีเจตนาจะช่วยเหลือประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ถ้าหากว่าจะกระทำให้สิ่งตกไม่ในเรื่องการทำนาของประชาชน ให้มีการซื้อขายทุกจังหวัดแล้วนั้นแหละจะเป็นผลดีที่สุดสำหรับประชาชนเพราะว่าเวลาประชาชน หาไม้ที่จะทำนาก็ยากที่สุด เพราะไม่มีไม้ในของด้วยเอาไปทำฟันเสียบ้าง ทำไม้ถ่านเสียบ้าง ทำไม้เรือนเสียบ้างเหล่านั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องการทำไม้ทำนาก็หายากที่สุด และถ้าเครื่องจักรนั้นทำด้วยเครื่องไม้ให้ประชาชนได้ซื้อโดยสะดวกและจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ข้อ ๒ เรื่องการชลประทาน นั้นเหมือนกัน เมื่อข้าพเจ้าออกไปรัฐสภาสั่งให้ยึดทำนอแห่งหนึ่งข้างบ้านของ ข้าพเจ้า คำลเขาหรือหอยคล้าย ๆ ทำเล่นเสียเงินจำนวนมาก คือเอาหินไปแปะ ๆ ไว้แล้วต่อมาก็คงไม่ได้คิดถึงความสำเร็จว่ามีเมื่อนามาก ราษฎรไม่ต้องการน้ำจะทำอย่างไรก็ไม่เห็นทางแก้ไขเลย ในเรื่องทำนอที่ทำมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นงานเป็นการนั้นเป็นการได้ประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างมากแต่เสียผลอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน เช่นว่าข้างคราวที่ฝนตกครั้งแรกน้ำยามาถึงนาของประชาชน ประชาชนใดนาไม่ได้ตั้งเดือนหรือก่อนนั้น เพราะอะไร เพราะทำนอไม่มีประตูระบายน้ำ เพราะฉะนั้นน้ำถ้าเอไปไม่ได้ทำให้ข้าวในนาของประชาชนต้องเสียหาย หรือเวลาที่ประชาชนเขาเก็บเกี่ยวน้ำเข้ามาอยู่ในนามาก ประชาชนก็เสียหายเช่นเดียวกัน รัฐบาลก็หรือไม่ว่าทำนอที่จะทำต่อไป จะให้มีประตูเปิดปิดให้เข้าไปตามความ

ประสงค์ของประชาชนจะใคร่หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้า
ขอทราบนโยบายการเกษตรเพียง ๒ ข้อสำหรับที่ข้าพเจ้าสงสัย

๑๕.๔๘ น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ที่รัฐบาลได้นำนโยบาย
โครงการอันเนื่องกันข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ ข้าพเจ้าได้อ่านแล้วรู้สึกปลื้มใจ
พอใจเป็นพิเศษ แต่เท่าที่รู้มีเรื่องพันธุ์ข้าวตก ป่วยตก ไซโครเจนจรวตก
ถึง ๓ สิ่งนี้ แต่ขาดน้ำตกฝนก็ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัจจัยอันสำคัญ
อยู่ที่น้ำ แล้วที่ข้าวเม็ดหนึ่งเราทำไคคองพื้นเม็ดจะกลวระไรที่ข้าวไม่
เราบอกว่าข้าวเสีย ๆ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่ใช่คนปลูกแต่ข้าพ-
เจ้านักทำแต่ความจริงใจแล้วเท่าที่ท่านผู้เกี่ยวข้องได้พูด ๆ กันมาแล้วนั้น
มากมาย ข้าพเจ้าเคารพคำพูดของท่าน ความจริงนั้นเราควรจับแฉก
สำคัญคืออยู่ที่น้ำ ถ้าน้ำตกก็ ถ้าน้ำแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็หมดที่
เคี้ยว เมื่อน้ำเราไม่ได้ข้าวเราก็ไม่ได้เหมือนกัน เมื่อข้าพเจ้าลาออกจาก
ราชการไปแล้วก็ไปทำนาเหมือนกัน จึงใคร่เรียนในเรื่องน้ำนี้ เหมือน
ฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด รัฐบาลต้องไม่ลืมข้าพเจ้าได้อ่านนโยบายของ
รัฐบาลมาแล้วทุก ๆ รัฐบาลเห็นว่าดีด้วยกันทั้งหมดแล้วว่าข้าพเจ้าขอเรียน
ว่ารัฐบาลจะคอยนั้นไม่ได้ เมื่อท่านแถลงนโยบายนั้นไปแล้วปฏิบัติตาม
นโยบายนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจะรู้สึกดีใจ

ส่วนข้อ ๒ ในเรื่องทหน้าชลประทาน เรื่องทหน้าชลประทานนั้น
ถ้า ๆ ไปทำแล้ว ขอประทานโทษข้าพเจ้าสังเกตเห็นยกเมฆกัน อย่าง
ทำเพียง ๒-๓ พันบาท แล้วเบิก ๒ หมื่น ๓ พัน ๕ ร้อยบาท ๘๘๘ สดางค์
แล้วเอาเงินที่ใหม่มาทำผู้มีเกียรติทั้งหลาย บอกว่าบำรุงใช้นอนใช้น
ข้าพเจ้าก็เชื่อ อยากจะเชื่อสิ้นมีสนุน บำรุงทุกสิ่งสรรพ แพทย์สำหรับ

การช่วย นี้ก็จะเอากระทรวงมหาดไทยของประมาณมาให้ทั้งประมาณได้ แต่เงินนี้เก็บจากใคร จากค่าสี ค่าสา ค่ามา ค่ามี แล้วเราจึงว่ารัฐบาล เก็บภาษีแพง ข้าพเจ้าอดรัฐบาลเก็บทุกสตก ข้าพเจ้าไม่ได้อะไรเลย ไม่ได้อะไรเลย ถืออยู่ในมือ โดยความซื่อสัตย์ของข้าพเจ้า แต่ต่อไป ข้าพเจ้าคงแล้ว การงานไม่ทำ เอาแต่เงินเก็บคนอื่นแทนเท่านั้น ทนเรื่อง ชลประทานข้าพเจ้าขอความกรุณาฝากข้อสังเกตแก่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ต่างจังหวัดโศกครวญนักหนาในเรื่องชลประทาน ขอให้ทำทุก ๆ จังหวัด และให้งบประมาณให้ทันทีไปเช่นนี้ไปแล้ว คิดว่าความเดือดร้อนกะทบ กระเทือนนั้นจะไม่มี เรามักว่าทำ เกือบเงินงบประมาณข้าพเจ้าแล้วส่งข้าม แล้วไม่ทำตาม กลับมาของประมาณใหม่ก็เห็นอยู่เรื่อยเช่นนี้ แล้วอีก ประการหนึ่งเรื่องการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ การบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำนั้น ข้าพ- เจ้าขอขออนุญาต บ้านาคปลาดี ออกกลอกออกพันธุ์ เก็บบ้านเก็บเมืองไป ข้าพเจ้าขอเรียนว่าปลาตัวหนึ่งใช้หลายหมื่นหลายแสนตัว ถ้ากักน้ำรักษา พันธุ์สัตว์น้ำ สัตว์น้ำมีประโยชน์ประเสริฐเช่นปลาดุก ปลาน้ำจืด ปลาน้ำจืด ปลาหางสั้น ข้าพเจ้าเห็นที่ค้าขายปลาน้ำจืด เขาจับปลามาขายตัวท่านทรงคมี ๒๐ ตัวปลาช่อน ข้าพเจ้าถามว่า ไข่เขาปลาเช่นนี้มาขายซึ่งจะ ขายได้ตัวละ ๕ บาทก็ได้นัก ๒ กิโล เขาว่าน้ำไม่มีจึงจับขึ้นตังเขา มาขาย เมื่อครั้ง ร.ศ. ๑๑๘ ข้าพเจ้าใคร่จะเล่าว่า ข้าพเจ้าอยู่จังหวัด พิษณุ พอดีจังหวัดพิษณุเห็นปลาชุมเหลือเกิน ชุมทุกสิ่งสัตว์ ปลามากมาย แต่เก็บจนตรึงกันข้าม สัตว์พันธุ์สัตว์น้ำหมด แต่ตัวข้าพเจ้าเอง ถือว่าอยู่ใต้ ไม่เกินสองหมื่นแก้วอ้วนแตกคีย์ ข้าพเจ้าเขียนคำร้องส่ง เจ้าคุณพลเทพ กรมการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ รัฐสภาขอใจเจ้าคุณ พลเทพมีความเห็น จึงได้สร้างบึงประเพณีขึ้น ท่านกรุณาบอกให้ผม

มาทำงานกับฉัน ฉันจะให้เงินก้อนหนึ่งช่วยหลวงวราชทัณฑ์ ข้าพเจ้าจึง
 คอชว่าเรื่องงานนั้นเสียแล้ว เพราะเหตุว่ามาทำมาหากินตามธรรมเนียม
 เดิม เมื่อเห็นเช่นนั้นท่านก็คิดตั้งกรมการป่าไม้ขึ้น แต่ว่าตั้งแต่วันนั้นจน
 ถึงวันนั้นแต่เกาธิ ไม่มีคน คอยรับประชาชนให้ได้รับความสะดวกขึ้น
 ไม่ได้ย่ำรุ่งอะไรเลย ข้าพเจ้าได้ร้องทูลว่า รัฐมนตรีเกษมครเมื่อครั้งหนึ่งว่า
 นายข้าราชการคนหนึ่งประมูลหนองบึงหนึ่งให้ราคาหมื่นบาท แต่ทางการ
 อนุญาตฯ ให้ ๕๓๐ บาท ขอให้ตั้งกรมการป่าไม้ขึ้น เงินนั้นยังไม่ได้
 รัยเรื่องการป่าไม้เลย นี่เป็นเช่นนั้น ท่านจึงตอบว่า ข้าพเจ้าขอทราบ
 ใครเรียนว่าเช่นนั้นนั้น ถ้าเราให้โอกาสแก่ประชาชนราษฎรให้ทำ
 คนมีกรรมสิทธิ์ คือว่าให้ทุกๆ คนรู้จักประกอบอาชีพ ต่างคนต่างทำ
 อย่างเยี่ยงเยี่ยกัน เกือบจะทุกหย่อมหญ้าก็เกิดเรือนกระทงระเกะกระถังอย่าง
 แฉก ก็โดยเหตุที่ผู้เยี่ยงเยี่ยต่างๆ ก็ขึ้นได้ ไม่อยู่ในป่า ซึ่งเขาจะเอา
 มาทำคั้นโดยอกว่าผิดกฎหมาย แต่ปล่อยให้คนต่างทำแล้วไปมากมา
 ก่ายกอง คาสี คาสี คามา คาคิน ทักกล่าวมากก็ถูกจับ เมื่อจับแล้ววัน
 แล้ววันเล่า ประเทียวันนั้น ประเทียวันนั้น ผลก็เปลี่ยนกันอยู่เรื่อยๆ
 เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มิเกษมก็ทั้งหลาย ท่านไปรำลึกคิดที่หรือว่า
 เวลานอนอยู่ ในที่นั้นเคยอยู่เมื่อไร เวลานอนอยู่ทั้งรวมกันทุกคน ท่าน
 ทั้งหลายคงทราบตั้งแต่สมัยก่อน สมัยออก ทางกรมการป่าไม้เยี่ยง
 เยี่ยงประชาชนราษฎร ชาวนาชาวไร่ต่างๆ ก็เกิดเรือนมากที่สุก แต่ว่า
 มาเป็นรัฐมนตรีเกษมครนี้ข้าพเจ้าคิดว่า พระองค์วันที่ ๒๒ แล้ว คงหวัง
 จะเอาไว้หลายสำหรับกระทรวงเกษมครต่อไปในวันข้างหน้า ข้าพเจ้าขอฝาก
 ข้อสังเกตไว้เพียงเท่านี้

ม.จ. สิทธีพร กฤดากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษมครธิการ

ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะปล่อยให้สมาชิกที่กักตัวอยู่คนเดียวที่... แต่ข้างที่นั้น
 บอกว่าถ้าข้าพเจ้าไม่ลุกขึ้นเห็นจะ... ที่สำหรับตัวข้าพเจ้านั้น
 รู้สึกว่าอยู่ในฐานะลำบากมาก มีหลายท่านว่าข้าพเจ้าควรจะเข้ามาเป็น
 เถรวางจะดีกว่าข้าพเจ้าเหมือนพวกที่ระเนรมิตรอะไรพวกเดียวกันมันได้
 ในถาวรสถิตกรรมการเปลี่ยนแปลงต้องตัวอยู่เอง และที่ข้าพเจ้าลำบากใจ
 อยู่มากที่สุดคือ ส่วนมากที่สมาชิกพวกมานั้น หรือที่ หรือของใจนั้น เป็นการ
 ที่มาก่อนข้าพเจ้าทุกอย่าง เว้นแต่อย่างเดียวซึ่งข้าพเจ้าจะพวกต่อไป
 ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้า... ภายใต้วรรณกเทศาภิบาลมาช่วยปฏิบัติงาน ที่ของนั้นพวก
 ฉะนั้นเพราะฉะนั้น... ข้าพเจ้า... ๑๕ - ๑๖ นั้น... มี
 กติกาคล้ายไปหลายอย่างซึ่งจะต้องกลับมาปรับปรุงกัน แต่ก็เห็นข้อพิพาท
 กันอยู่บ้างในระหว่างฝ่ายที่เคยทำมาแล้วคือทำมา เรียกว่าฝ่ายเทคนิค
 กับฝ่ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ใช่เทคนิค ข้าพเจ้าเป็นผู้เคยทำมา ไม่ได้
 เรียนวิชาชั้นนักวิทยาศาสตร์ ก็ต้องปรับปรุงวิชาหาอีกนั้น และก็เห็น
 เคารวะที่ที่มีผู้เชี่ยวชาญจาก เอฟ. เอ. โอ. มาช่วยพิจารณาด้วย เขาจะ
 ได้ที่คิดเห็นว่าข้าพเจ้าถูกหรือฝ่ายเทคนิคถูก เพราะฉะนั้นก็จะตั้งสภา
 การเกษตรซึ่งมีจุดหมายที่จะให้ดำเนินการเกษตร หรือแนะนำการเกษตร
 ให้เข้าร่องเข้ารอยเสมอนั้น ก็ตั้งคอยให้ผู้เชี่ยวชาญของ เอฟ. เอ. โอ.
 แสดงความเห็น และเราได้พิจารณาว่า จะดำเนินการตามนั้นให้หรือไม่
 สำหรับขั้นนี้ ข้าพเจ้าที่สมาชิกสภาผู้แทน ขวางภาคว่าไม่ได้ทำเลยนั้น
 เป็นความจริง ที่ทำมาแล้วและที่สมาชิกท่านหนึ่งว่าได้แจกจ่ายพันธุ์ข้าว
 มาตั้งแต่ครั้งเจ้าพระยาพลเทพ ท่านนั้นก็ลาคเค็ดอนอยู่นิดหนึ่ง ในสมัย
 เจ้าพระยาพลเทพ ฯ แจกจ่ายพันธุ์ข้าวในทุ่งรังสิต เมื่อข้าพเจ้าเข้ามา
 เป็นอธิบดีกรมการสัตวกรรม จึงเริ่มทดลองขยายตามอำเภอต่าง ๆ และ

ในขณะนั้นข้าพเจ้าก็ตั้งใจจะให้เลิกเฟ้นพันธ์ุสำหรับภาคใต้ ภาคอีสาน
กับภาคเหนือ เพราะว่าพันธ์ุข้าวภาคกลางไปใช้ทางภาคอื่นไม่ได้ผล
และข้าพเจ้าก็ได้ศึกษากับ ไพรเฟสเซอร์ ลาเมียร์ ที่เป็นนักเชี่ยวชาญ
ควรวน เขาก็เห็นว่าที่จะให้พันธ์ุข้าวภาคหนึ่งไปใช้กับภาคอื่นนั้นเป็นไปได้
ไม่ได้ แต่การเลิกเฟ้นพันธ์ุ ภาคนี้ก็ได้ ภาคอีสาน และภาคอื่นที่จะไว้
นั้นก็ได้ทำ เพราะฉะนั้นในระยะนี้ได้แต่ขยายพันธ์ุที่ภาคกลาง ที่
เลิกเฟ้นพันธ์ุไว้ที่จะทำต่อไป ก็ต้องเริ่มตามสถานีทดลองใหม่ ซึ่งการ
ขยายพันธ์ุ นั้นก็จะทำให้สหกรณ์ ชาวนาต่าง ๆ เป็นหน่วยขยายพันธ์ุ
การที่จะให้รัฐบาลหรือหน่วยขยายพันธ์ุ ทำพันธ์ุเพื่อสำหรับถือ แม้แต่
ภาคกลางก็ไม่ไหว มันจำเป็นที่จะต้องให้ชาวนาได้เห็นผลเห็นจากสมาชิก
ของสหกรณ์ เห็นว่าข้าวที่ ชาวนาที่อยู่ใกล้เคียงก็เอาไปใช้ต่อ ๆ กันไป
นั่นเป็นวิธีขยายพันธ์ุ ที่เป็นอยู่ทั่วประเทศในโลกนี้ จะสนใจชาวนาไม่ได้
ที่จะบอกว่าย่างน้อยอย่างโน้นก็ เขาจะเชื่อทำไม เขาก็ต้องลองเสียก่อน
เมื่อเขาเห็นก็ขยายไป และแท้ที่จริงข้าวพันธ์ุ ของรัฐบาลก็ได้ขยายไป
มาก จนนำท่วมเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๕ พันธ์ุก็เสียหายไปมาก จึงจะต้อง
เริ่มกันใหม่ เกือบจะว่าเริ่มกันใหม่ก็ได้ แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทราบมาก่อน
เข้ามาก็นี่หลายแห่งที่ใช้ข้าวรัฐบาล โดยไม่รู้ว่าเป็นข้าวรัฐบาล นั้น
แสดงว่าได้โดยแพร่ออกไปจากชาวนาด้วยกัน และบางแห่งเข้าไปเปลี่ยน
ชื่อเสีย เพราะฉะนั้นก็ตามยากสักหน่อย เพราะฉะนั้นต่อไปการติดตาม
ดูแลพันธ์ุ ข้าวรัฐบาลจะแพร่ไปดังไหน

ทั้งเรื่องทำนาด้วยเครื่องจักรนั้น ก็เป็นความคิดที่รัฐบาลก่อน ก็จัก
สั่งเครื่องไถนามาแล้วก่อนที่ข้าพเจ้ามานี่ ๒๐ เครื่อง แต่ความประสงค์
นั้นไม่ใช่ว่าจะแทนควาย ความประสงค์มีความว่าควายขาดลงมาก ที่ว่าง

เปล่านั้นมากก็หวังว่าเขาได้เข้ามารัยจ้างไถนา เพราะชาวทมิฬนั้นเอง
 ตามสถิติ ของ กระทรวงมหาดไทยซึ่ง ท่านจะ เชื่อหรือไม่ เชื่อก็คงแล้วแต่
 แต่ปรากฏว่ามีนาร้างอยู่ ๒ ล้านไร่ซึ่งหญ้ามอนขึ้น ควบคู่กันโดยรอบแต่
 แทรกเคอร์ไลได้ ซึ่งแรกก็คิดว่าจะให้หน่วยราชการไปรัยจ้างไถ และ
 มีผู้ เชื้อไปรัยจ้างไถและได้แยกขายแล้ว และมีผู้มาซื้อแล้ว ๓ ครั้ง การ
 รัยจ้าง ไถมีมาแล้วที่เพื่อนชาวฝรั่งคนหนึ่งซื้อมีสเตอร์แบคเอนอร์ และ
 คนอื่นก็ได้ทำและซื้อไปรัยจ้างไถ ส่วนรัฐบาลซื้อไปทดลองนะ ความ
 ที่ท่าน ผู้หนึ่งบอก ว่าได้ทดลองมาแล้วที่สถานี คลองรังสิตเมื่อ ๓-๔ ปีมา
 แล้ว แต่ไม่ได้ลองเพื่อหากิน ในการทดลองซึ่งเป็นารทดลองตาม
 ธรรมดา เพราะไม่ได้ทำกำไรทดลองเช่นนี้ที่ทดลองที่ทางรังสิต ตรง
 ข้ามสถานีทดลองซึ่งมีเจ้าของให้ทำโดยคิดค่าเช่า แต่จะลองมาคิดว่า
 ทำนา แต่จะลองทำคั้นนาในคั้นนาในคั้นนาเพื่อหวังว่าถ้าวางจะ
 สิ้นเงินเท่าไร ใช้น้ำมากเท่าไร เมื่อมีคั้นนาใช้เป็นประโยชน์มาก
 หรือไม่ เพราะรักษาน้ำพักน้ำได้ดีกว่า ส่วนผู้ที่รับทำสมมติว่า
 เป็นชาวนามือหนึ่งจะกินพอซื้อได้ และต้องทำเอง ไม่ใช่ว่าขึ้นขึ้นนเรา
 ก็แยกให้ อย่างนั้นก็มีกำไรได้ สมมติว่าชาวนาใช้แรงงานตัวช่วย
 ใช้น้ำแรงของตัวเก็บเกี่ยวแล้วขายข้าว ก็เท่ากับขายแรงของตัวเอง เพราะ
 ฉะนั้นชาวนาที่มัทนา ๕๐ ไร่ อย่างนาหว่าน ๔๐ ถึง ๕๐ ไร่ ถ้า
 จ้างเขาไถก็กลับจะได้เงินน้อยกว่า เพราะค่าแรงที่ไปจ้างเขาก็ต้องเสีย
 ค่าน้ำมันอีก เพราะฉะนั้นสำหรับชาวนาส่วนมากนั้นเขาพวก ตัวไม่มี
 มีอะไรเลย แต่มีขางท่านเป็นเจ้าของขางแห่งที่มีนาร้างอยู่ และไม่มี
 คนมาเช่าก็อยากจะได้ลองดู ทั้งในเวลาผ่านไป เอฟ.เอ.ไอ. ฝ่ายที่เราคิดคัด

ด้วยเข้าขบขันขยอว่าเราควรจะทำนาด้วยเครื่องจักรดี แม่แต่ขึ้นเคียว
 ฆะลายเข้าทำทางในเมืองไทยก็มีหลายคนย่ำว่าควรทำ ก็ควรลองดู
 เสียว่าจะได้ผลอย่างไร ตามความเห็นของข้าพเจ้าในเวลานี้หากจะไถ่ผล
 เห็นว่าไถ่ผลเพราะราคาข้าวก็เป็นพิเศษในสมัยเก่านั้น ไม่มีผลจริง
 จงจะให้ผู้ทำโดยถือว่าเป็นเจ้าของ สมมติว่าเป็นเจ้าของเราจะให้ทำงาน
 เองทำอะไรเองเพื่อจะทดลองดูหลายอย่าง ว่าผลการกระทำด้วยตนเองจะได้
 รายได้สำหรับของตัวเองอย่างไร จะไถ่รู้กันว่าทำกันขึ้นเท่าไร จะ
 ไถ่รู้ว่าคนนายขยันไถ่ผลดีกว่าไถ่ผลขึ้นเพียงไร นี่เป็นการทดลองที่ยังไม่ได้เคย
 ทำกัน ส่วนที่ว่าถ่วงทดลองอยู่นั้น จริงเคยทำมานานแล้วแต่ครั้ง
 นายพันตรี ราเคล ข้าพเจ้าได้ตกลงกันว่าในสมัยนั้นจะใช้ ปุ๋ยแล้วแล้วจะ
 ได้ข้าวมากขึ้น ผลที่ได้มากขึ้นนี้ไม่มีค่า ปุ๋ย เวลาที่ราคาข้าวก็เป็นพิเศษ
 การทดลองที่ทำมาแล้วทำในแปลงเล็ก ๆ สำหรับขยันจะทำในแปลงใหญ่ ๆ
 และผู้ช่วยชาวนาของ เอฟ.เอ.โอ. คือไฮร์เพรสเซอร์ราเมย์ซึ่งแรงว่าไถ่ผลดี
 เพราะฉะนั้นขอให้ทดลองในที่ต่าง ๆ ในหน่วยต่าง ๆ ในภาคกลางอย่าง
 มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อให้ไถ่ผลรายละเอียดให้มากขึ้น ใน
 ๑๕ ปีที่แล้วมานี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกวิตกเช่นคลองรังสิต เมื่อก่อนนี้เคยไถ่ไร่ละ
 ๒๐ ถึงเคยวันกลีบเหลือ ๑๕ ถึง การทดลองนั้นก็เป็นที่อันตราย ถึง
 เวลาที่จะต้องใช้ ปุ๋ย โดยจะเพราะในเวลาต่อมาจะมีกำไรและเป็นการ
 ทดลองปุ๋ย

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าก็พยายามจะตอบข้อข้องใจต่าง ๆ ของท่านสมาชิก
 ที่ถาม แต่อาจจะตกบกพร่องบ้าง เพราะที่ ฟังก็จะอกระหิวหมอบอยู่
 หลายเรื่องหลายกระทง ซึ่งสำคัญที่จะพูดต่อไป ก็เรื่องสถานีทดลอง
 ซึ่งถามหลักของการบำรุงถั่วถั่วมันนี่ต้องทดลอง ก่อนเสมอ ตามสถานีที่

ก็ยังมีปลาทะเล ส่วนภาคอีสาน ภาคเหนือคนไม่ค่อยมากก็หวังว่าจะเพิ่ม
 ขึ้นเท่าที่จะทำได้ ส่วนการชลประทานที่ท่านผู้แทนนครปฐมว่าอย่าให้
 ข้าราชการฝ่ายเทคนิคคนเห็นคำแนะนำ ข้าราชการไม่ไป เพราะถ้าไม่
 เชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคแล้วจะมีไว้ทำไม สำหรับการชลประทาน
 ข้าราชการต้องขอเชื่อเขาเสมอเพราะเขาได้เรียนวิชานานมา ท่านจะไม่
 ให้ข้าราชการเชื่อแล้วท่านจะให้ข้าราชการเชื่อใคร นั่นต้องขอปฏิเสธ แต่ข้าพเจ้า
 พร้อมที่จะฟังทั้งสองฝ่ายเพื่อจะตัดสินใจปรึกษาหารือกัน ไม่ใช่จะยึด
 ประเด็นเดียวที่เดียว มีสมาชิกท่านหนึ่งถามว่าเคยวนมีโครงการอะไรอย่าง
 ไรไหนแต่ไหนที่ไหน ทุกที่ที่ท่านมาที่กระทรวงเกษตรได้พิมพ์ไว้เช่น
 เล่นว่ามีโครงการอะไร ไรที่ไหน จะขอทบทวนก็ยกยวและจำไม่ได้ทุกแห่ง
 ด้วย ส่วนโครงการชลประทานเกษตรการคือชลประทานท้องถิ่นนั้น
 ก็มีกันอยู่อย่างนั้น และฝ่ายทางเทคนิคเขาก็ว่าใช้เงินมากก็และทำไม่
 ถูกต้อง ฝ่ายทางท่านผู้แทนท่านก็ว่า และฝ่ายเจ้าพนักงานต้องที่เขา
 ก็ทำไว้ก็ออกจะเถียงกันอยู่มาก ข้าพเจ้าก็พยายามสนับสนุนเท่าที่จะทำ
 ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะมีเงินมากกว่าอีกหลายนอกเท่าหนึ่งสำหรับงานเช่น
 นี้และหวังว่า จะฝึกฝน เจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่อกุลแรงงาน และจะให้ทั่ว
 จังหวัดทุกแห่งไม่ได้เพราะเงินก้อนไม่พอคนก็ไม่พอ ส่วนชลประทานภาค
 อีสานว่าจะให้เร่งรีบนักก็ใจ คอว่าเครื่องมือเครื่องจักรที่จะใช้ขุด
 ใช้ชะโรนหาไม้ได้เวลานหาซื้อขังไม้ได้ เช่นรัฐบาลมีนโยบายจะขุด
 คลองทดน้ำเงินแล้ว ควรจะสั่งเรือขุด & เครื่องก็ไม่ไปก็ ไปซื้อไม่ได้
 ต้องคอยไปจนยี่หน่า เพราะฉะนั้นถึงจะมีเงินทองมากมายเท่าไรก็เร่งไม่
 ได้ เพราะเครื่องจักรเครื่องมือทั้งหลายนั้นหาซื้อไม่ได้มันแพง

ในเรื่องโรคระบาดควาย ในเวลานี้กำลังพยายามระดมทำอยู่

และที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่าควายमारอยู่ไม่มัวัดชันนนั้นก็เป็นความจริงและข้าพเจ้าขอรับว่าเหตุเพราะข้าพเจ้ามีวี่ไปยังหาเลี้ยง ก็ต้องวิ่งเต้นเกือบเย็นก็ต้องขอมรมข่าสีก แต่ก็มีคนหลายคนก็ควรวิ่งเต้นซึ่งน่าจะได้มาก่อนแล้ว เรื่องเร่กระยาตีสักอันเป็นของสำคัญก็หวังว่าการทดลองที่กล่าวถึงทำอยู่ใหม่นั้น ถ้าสำเร็จผลแล้วภายใน ๒ ปี จะหมดโรคโรคนี้โดยพลัน เพราะว่าวิธีใหม่ทำเงินเข้ามาอีก คือวิธีทาง เอฟ.ไอ.โอ. กำลังร่วมมืออยู่นั้น แทนที่จะใช้ควายสัก ๓ พันตัวก็ยังคงเหลือเงินเพียง ๓ ร้อยตัวแต่เรื่องนหวังว่าทั้งฝ่ายพระมาและอินโดจีนเขาก็มีโรคโรคนี้โดยพลันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเขาไม่ยอมทดลองทำด้วย ควายที่มีโรคก็จะเข้ามาเสมอ ๆ ควายที่เป็นโรคก็ไม่มีสักอันหนึ่งที่จะหมดเงินไว้แต่จะทำกันทุกประเทศในการประชุม เอฟ. ไอ.โอ. ที่มีผู้แทนของเราไป ฉะนั้น ก็พยายามทำความเข้าใจกันในการทำวัคซีนให้มาอยู่ที่ประเทศเราเป็นศูนย์กลางแล้ว ก็ร่วมมือกัน ที่จะปราบโรคทั้ง ๓ ประเทศไปประชุมกันให้พร้อมกันเช่นนี้แล้ว การบำรุงสัตว์จะเจริญมากขึ้น เพราะว่าก่อนอื่นจะต้องทำดีไม่ได้ก็ตาม ถ้าเรามีโรคอยู่เสมอ การปราบโรคก็ต้องมาก่อนอื่น

ข้าพเจ้าต้องรับว่าความรู้ของข้าพเจ้าส่วนมากก็อยู่ในเรื่องก้านเกษตร ส่วนงานอื่นเช่นข่าไม้หรือสัตว์ทรงรถก็การประมงก็เท่ากับมาเรียนใหม่ข้าพเจ้าขอรับว่าไม่ได้ว่า บำรุงข่าเรื่อง ข้าพเจ้าจะเรียนรู้อะไรไม่ได้ภายใน ๓ เดือน เพราะฉะนั้นถ้าที่รับงานก้านอื่น ข้าพเจ้าจะพยายามที่จะทำนั้นการตามที่ได้พัฒนาเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องขอเวลาสัก ๑ ปีเป็นอย่างเร็ว จึงจะสามารถกำหนดการให้เรียบร้อย ฉะนั้นการที่เขียนนโยบายงบประมาณนั้นยอมทำไปก็ทุกคน ทุก ๆ คนก็ยอมทำไป ข้อสำคัญมีอยู่ว่า

ท่านจะไว้วางใจข้าพเจ้าว่าจะทำไปได้อะไรหรือไม่ท่านเอง ถ้าท่านเห็นว่าจะ
 แก่ไป ไม่ว่องไวพอ ไม่มีความสามารถพอที่จะทำไปแล้ว ก็ไม่ควรที่จะ
 ไว้วางใจแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็มีความยินดีเพราะที่ข้าพเจ้าเข้ามา
 คราวนี้รู้สึกว่าจะจำใจต้องเข้ามา ด้วยเหตุที่มีหลายคนหลายท่านขอ
 ให้ข้าพเจ้าเข้ามา เมื่อเย็นเช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าก็จำใจเข้ามา แล้วก็ได้ไป
 สัมผัสเป็นผู้แทนอีกทีว่า ราษฎรจะยินดีให้ข้าพเจ้าเข้ามาหรือไม่ ซึ่ง
 เขายังเอิญเลือกข้าพเจ้าเข้ามาคนเดียว แต่ถ้าผู้แทนส่วนมากยังเห็นว่าข้าพเจ้า
 แก่เกินไป ไม่มีความสามารถหรืออะไร ไม่ไว้วางใจกับข้าพเจ้า
 โดยเหตุเพราะที่ระวางเป็นผู้แทนข้าพเจ้าก็ได้ ข้าพเจ้าไม่รังเกียจเลย ข้าพเจ้า
 ก็ได้แต่สงสัยว่าข้าพเจ้าจะพยายามช่วยชาติเท่าที่จะเป็นได้ ถ้าว่าผู้แทน
 ส่วนมากไว้วางใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะพยายามทำไปเท่าที่จะทำได้ แต่
 ถ้าไม่ไว้วางใจข้าพเจ้าก็ไม่รังเกียจเลยแม้แต่สักนิดเดียว

สมาชิกลงในที่ประชุมพร้อมมือ

๑๖.๒๓ น.

นายขวัญชัย ภมรพล สมาชิกสภาผู้แทน (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้า
 ไม่ได้ผู้มา ๒ วัน ยกมือหลายสิบคน ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน
 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นแหล่งเกิดแห่งชาวนา นอกจากนั้นคือข้าพเจ้า
 เองก็ตาม ข้าพเจ้าก็อยากจะได้ผู้กรวยทูลให้ท่านรัฐมนตรีเกษมศรราย
 ในเรื่องนโยบายการเกษมศรรายนั้น ข้าพเจ้าขอกรวยทูลว่านโยบายข้อ ๑ ใน
 เรื่องพันธู์ชาวนานี้ ส่วหรือภาคกลางจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น ทางจังหวัด
 สุพรรณบุรีได้มีการส่งเสริมอยู่แล้ว ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณแทน
 ราษฎรในจังหวัดสุพรรณบุรีแต่ว่าในเรื่องการทดลองทำนาด้วยเครื่องจักร

นั่น ท่านก็ทรงหวังว่าจะได้ผลเป็นบางท้องถิ่น ข้าพเจ้าก็มี
 อคติจะพูดในทันที เนื่องจากว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนก็เคยศึกษามาเป็นส่วน
 มากแล้ว และข้าพเจ้าก็ขออย่าว่าอรรถจะไม่ไคผลจริง เพราะเนื่องจากว่า
 การทำนาด้วยเครื่องจักรนั้น สำหรับบางท้องถิ่นแล้วอาจจะทำไม่ได้เพราะ
 เนื่องจากว่าเครื่องจักรที่จะทำนาต้องเกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่จะทำด้วย ว่าพื้นที่
 ใดจะมีความเหมาะสม แต่สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรีข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 จะทำนาด้วยเครื่องจักร ย่อมทำได้ เพราะเนื่องจากว่าเป็นที่ลุ่มต่ำ
 นอกจากนั้นจะใช้ดีเพราะเครื่องจักรทำนา ส่วนอย่างอื่นเขาใช้เครื่องจักร
 อื่นไม่ได้ ทั้งอาศัยความ ความเหมาะสมที่จะเป็นเครื่องทำนาได้คิดว่า
 เครื่องจักร สำหรับข้อ ๑ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะพูดให้มากไป

สำหรับข้อ ๒ ในเรื่องการผลิตประตวนั้น ที่จะส่งเสริมขยาย
 การผลิตประตวนท้องถิ่นและควบคุมงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้นนั้น ในเรื่องการผลิต
 ประตวนั้น สำหรับจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าโครงการ
 ของผลิตประตวนเท่าที่ได้ทำไว้นั้น ก็ ข้าพเจ้าไม่เถียง ข้าพเจ้าไม่พูดว่า
 เลว แต่ว่าข้อปฏิบัติของเจ้าหน้าที่นั้น ข้าพเจ้าใคร่อยากจะกราบทูล
 ให้ท่านรัฐมนตรีเกษตรทรงทราบไว้ว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยัง
 ปฏิบัติงานไม่ได้ให้ผลแก่ประชาชนเลย เช่นอย่างเมื่อคราวที่แล้วมานเอง
 ในเมื่อฤดูกาลทำนา ราษฎรต้องการน้ำ เพื่อประโยชน์ในการทำนา
 ราษฎรได้ไปร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขออนุญาตในเรื่องการทำนาแล้ว เจ้า
 หน้าที่ผู้รักษาคดองส่งน้ำ บอกว่าทำไม่ไหว หรือไม่มีความจะทำ แต่ว่า
 ความจริงนั้นข้าพเจ้าขออย่าว่าทำไมไม่มี เพราะเนื่องจากว่าในคลอง
 สายหนึ่งก็มีคนงานอยู่แล้ว สำหรับที่จะช่วยถาดกลางคลองให้น้ำเดินมาได้
 ทำไมจึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่ผู้รักษาคดอง บอกว่าไม่ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ทำ ถ้า

ชนใช้ให้ทำเขาจะท้าว อย่างนี้เป็นต้น นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าทำอย่างนี้ไม่ถูก เพราะเนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ผู้รักษาคล่องก็มีหน้าที่ที่จะดูแลคล่องตั้งหน้าก่อน ที่จะปล่อยน้ำไป เพื่อประโยชน์แก่การทำนายนั้นจะต้องใช้ให้คิงงานฉาด ฉาดคล่องเสียก่อน แต่เจ้าหน้าที่หาได้ปฏิบัติอย่างนั้นไม่ เมื่อปล่อยน้ำมา ก็มีคนหยุดน้ำออกอีกขวางทางน้ำไม่ให้น้ำเดินมา เช่นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้า ต้องไปร้องเรียนต่อทางอำเภอกระเดื่องที่กำลั้งจากประชาชนชาววนามาช่วย กันฉาดฉาด แต่ว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบดีทุกมานาน ไม่ใช่เขียนนโยบายเขียน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ข้าพเจ้าจะทราบดีให้ทรงทราบไว้ เพื่อจะ ได้มีทางแก้ไขต่อไปในภายหลัง ข้ออย่างหนึ่งถึงคราวที่เขาไม่ต้องการน้ำ เจ้าหน้าที่ชลประทานก็ปล่อยน้ำมาตามอำเภอใจ สมมุติว่าเวลาที่ประชาชนว่างจากการทำนาก็อาศัยริมน้ำเช่นที่ปลัดพิชิตสักสวนครัว แต่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ชอบใจจะปล่อยน้ำขึ้นมาปล่อยขึ้นมาท่วมหมด ราษฎรได้รับความเสียหาย ผลักหญ้าก็ไม่จะมีจะกินจะใช้ในตลาค ทำให้พิชิตสักแพงขึ้น นั้นอย่างนี้ ขอได้โปรดทรงทราบไว้ด้วย เพื่อจะได้มีทางแก้ไขต่อไป

ส่วนการชลประทานหลวงนั้นข้าพเจ้าขอผ่าน ๓ การส่งเสริมและการเพาะพันธุ์ ปลา สำหรับเป็นอาหารของพลเมืองในตำบลอาหารในภาคเหนือและภาคอีสานนั้น ข้าพเจ้าอยากทราบว่าสำหรับภาคกลางนั้นทางกระทรวงเกษตรธิการจะมีนโยบายที่จะสงวนพันธุ์ ปลาไว้หรือไม่ ถ้าไม่ส่งเสริมจะสงวนพันธุ์ ไว้ไหม นั้นเช่นข้อที่ข้าพเจ้าอยากทราบ ถ้าไม่มีนโยบายที่จะสงวนพันธุ์ ปลาไว้แล้ว ข้าพเจ้าเกรงว่ารัฐบาลนี้อาจจะให้มีผู้ผูกขาดทำกิจการคอลลองต่าง ๆ พันธุ์ ปลาที่ข้อมจะหมดไป เพราะพันธุ์ ปลาเหล่านี้ ข้อมเขียนประโยชน์แก่ประชาชนชาวไร่ ชาวนาผู้ยากจนจะได้อาศัยหากินบ้างตามลำน้ำลำคลองในเวลาที่ย่างงา ส่วนข้อ ๔ นั้นข้าพเจ้า

ขอผ่าน ข้อ ๕ ข้าพเจ้าก็ขอผ่าน ส่วนข้อ ๖ นั้นข้าพเจ้าสงสัยว่าการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ โดยการปราบปรามโรคระบาดสัตว์นั้น ข้าพเจ้าเป็นทุกข์อยู่มากเพราะข้าพเจ้าได้ โคนมาแล้วเมื่อปี ๒๔๙๐ นี้เอง วิถีข้าพเจ้าตายไป ๔๐ กว่าตัว คววย ๒๐ กว่าตัว เพราะเนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สัตว์แพทย์ที่นั้นไม่เคยได้เอาใจใส่ดูแลโรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่สัตว์ ข้าพเจ้าไปถามกับขอกว่าหมกษัตริย์หาไม่มียาที่จะรักษาเหล่านี้ ขอได้ โปรดทรงรับทราบไว้และหาทางแก้ไขว่าเราควรจะได้มียาไว้ก่อนที่โรคจะเกิดขึ้น หาทางป้องกันเสียก่อนที่จะมีการตาย ข้าพเจ้าแย้มมาแล้วคือเมื่อปี ๒๔๙๐ มาเอง เพราะเนื่องจากว่าไม่มียา และอีกประการหนึ่ง ตามนโยบายตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยลึกใจว่า เหตุใดท่านรัฐมนตรีเกษตรจึงได้ล้มล้างสัญญาเสียออกข้อหนึ่ง ขอณข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเนื่องจากว่าเราจะต้องทอนกำลังในการทำนาหรือว่าอาจจะเป็นภัยแก่พืชพันธุ์ ชาวต่าง ๆ ก็เพราะสิ่งนี้แหละ ออกอย่างหนึ่งก็คืออาจจะขัดขวางการคมนาคมของประชาชน สิ่งนี้ที่ข้าพเจ้าจะพูดก็คือเป็นผู้ร้ายสำคัญ ผู้ร้ายหนักคือผลกตขระวา ซึ่งแต่ก่อนนั้นก็เคยมีว่าการปราบปลิดกตขระวานั้นแหละเป็นของสำคัญ แต่ไม่มีอยู่ในโครงการนี้ ข้าพเจ้าอยากทราบว่าท่านรัฐมนตรีเกษตรมีนโยบายที่จะปราบปลิดกตขระวาคับหรือเปล่า กลัวว่า มะม่วง จะเสียหายก็เพราะปลิดกตขระวานั้นแหละ ข้างท่านที่เคยผ่านไปก็คงจะทราบ และที่ท่านจะบอกข้าพเจ้าก็เพราะปลิดกตขระวานั้นแหละ ปลัดหมูกำลังจะออกกอกออกผลก็จะถูกปลิดกตขระวานั้นแหละขัดขวาง

หม่อมเจ้าสิทธิพร กฤดากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ : เรื่องที่กตขระวาต่าง ๆ ในทางปฏิบัติการหรือเรื่องปลัดกตขระวาจังหวัด

ต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าผู้แทนทั้งหลายมีศักดิ์อะไรมาหาข้าพเจ้า
ก็กระทรวงแล้วปรึกษาหารือกันแล้วจะไต่ขระ โยชน์นั้นมากกว่าในที่นี้ ข้าพ-
เจ้าจึงขอแสดงให้ทราบว่า ข้าพเจ้าพยายามที่จะช่วยเหลือทุกวิถีที่จะปฏิบัติ
ได้ แต่ขอให้มาปรึกษาหารือกัน

เรื่องการสงวนพันธุ์ ปลาในน้ำจืดนั้นเป็นข้อถกเถียงกันมาก เรื่องผูก
ขาด เรื่องการผูกขาดนั้นบางทีผูกขาดคนทำให้พันธุ์ ปลาเสียหายหมด ถ้า
ปล่อยให้จับกันตามชอบใจพันธุ์ ปลาเสียหายหมด เรื่องนี้มีมานานแล้วตั้งแต่
สมัยพระยาอินมนตรกิจยังมีหมอสถิตถกเถียงกัน พระยาอินมนตรกิจเป็นคนที่มีความ
สามารถมาก ข้าพเจ้าเชื่อถ้อย ความคิดเห็น ของท่านมานาน

แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอดไม่คิดที่จะเชื่อและท่านในบางประการ ที่ท่าน
มีความเห็นไม่ตรงกับหมอสถิตก็ขงเป็นผู้ชำนาญในทางเรื่องปลา ฉะนั้น
ในประเทศไทยของเรา คือในอเมริกาพระยาอินมนตรกิจมีความเห็นว่า คน
ไทยเราไม่เหมือนคนอเมริกา ซึ่งเป็นความจริงที่ว่าชาวอเมริกันเขารู้สึก
ความสำคัญในการสงวนทรัพย์ธรรมชาติ เพราะฉะนั้นถ้าให้หน่วย
เขาประกาศว่าอันเป็นที่หวงห้ามไม่ให้จับปลา เขาก็ทำตาม แต่ราษฎร
ของเราไม่อย่างนั้นทั้งหมด ที่ไหนหวงห้ามเมื่อไม่มีใครเฝ้าก็ลงไปจับกัน
ราษฎรของเรายังไม่มีความรู้สึกพอในเรื่องการ สงวนทรัพย์สิ้นไว้สำหรับ
คราวหน้า ฉะนั้นพระยาอินมนตรกิจยังมีความเห็นว่าการผูกขาดยังดีกว่า
แต่ในที่สุครู้อยาสก็แล้วมากเลิกการผูกขาด แต่ที่เลิกก็เคยขงใจไม่ได้
เพราะคิดพินอยุ่กับผู้ที่ผูกขาดไว้ เรื่องนี้จึงโตคึกไปชั่วคราวว่าจะเลิกการ
ผูกขาดเสียส่วนมาก แต่สำหรับขงที่อยู่ไกล ๆ นั้นขงก็ผูกขาดต่อไป
เพื่อสงวนพันธุ์ ปลา ไทยเขตกก็เขาหน้าทีขงว่าผู้ที่ผูกขาดคนเดียนั้น
ควบคุมได้ง่ายกว่าราษฎรขงอยู่ ๆ ลงไปจับกันขงรอยสองร้อยคน รุ้อยาส

ไม่พอจึงขอไว้ แต่เรื่องนั้นมีความเห็นแตกต่างกันมาก ข้าพเจ้าใครจะ
เสนอให้ตั้งกรมการไฟฟ้าราวณากันสักครึ่งหนึ่ง ในระหว่างที่เคยผูก
ขาดราว ๕๐๐ แห่งจะลดลงไปเหลือ ๓๐๐ แห่ง เผื่อว่าถ้าจะพลาดไป
พันธุ๋ยี่ลากี้จะได้ไม่หมดไป

สำหรับโรคระบาดนั้นที่ถูกลูกมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นออกข้อ
ข้อของมาจนขิ้นนั้นนทาควยมาทำยาได้ไม่ทันการ และวิธีปฏิบัติข้าพเจ้า
ก็เคยเปลี่ยนแล้ว คือที่เคยให้ผู้ป่วยเหมาส่งคนเก็บขี้ปรากฏว่าคนนั้นต้อง
การกำโรมากทสัก็ขี้แปลกราคาชาวขียน นั้นข้าพเจ้าเห็นเอง เพราะ
ได้เกิดในท้องที่ที่ข้าพเจ้าอยู่ ข้าพเจ้ารู้ว่าควายซาบกันนั้นตัวละ ๓๐๐,
๓๕๐ บาท ส่วนผู้ป่วยเหมาถึง ๕๕๐ บาท แต่พยายามจะลดราคา
ให้ต่ำกว่า ๓๐๐ บาท ราษฎรก็ไม่ขาย ก็เสียไม่ได้ควายมาทำยา
ถึงได้ขาดไป บัดนี้ข้าพเจ้าจะเปลี่ยนเป็นเอาขี้หมูมาขี้ในตำบลเดียวต้อง
ส่งกันสองคนเพื่อจะได้แบ่งกันซื้อจะได้รีบส่งเข้ามา หวังใจว่าต่อไปเมื่อ
ลงรอยแล้วไม่ขาดควายสำหรับทำยาสำหรับโรคระบาด เรื่องผักกอกขยา
มีใน โขบายแต่ท้องที่กลางก่อน ก็ในสมัยนั้นหมอกก็มีผักกอกอย่าง
หนึ่งที่เรียกว่า ทูฟอร์ค (๒ for D) ในอเมริกาใต้ก็มีผักกอกขยาเหมือนกัน
เขาได้ใช้ดีให้ตายได้ แต่ของเราที่ซึ่งระวังดีกว่าถ้าแม้ว่าผักกอกขยา
มากมายเน่ามลงไปในน้ำหมกจะเป็นอันตรายแก่ปลาในน้ำได้ แต่ส่วน
มากเห็นว่าไม่เป็น แต่จะต้องขอตกลงก่อน ในชั้นจะลงในข้อก่อน
ถ้าปลาไม่ตายในข้อนี้หวังจะทำได้ เรื่องนี้ก็มีสิ่งหนึ่งคือพิมพ์ว่าจะ
ใช้เครื่องขี้นะโรนจริง ถ้าที่ที่สุดก็ใช้เครื่องขี้น แต่เราจะลงอย่าง
เคย ๆ ก่อน คือใช้เรือคยาลงบนผักกอกขยา ถ้าใกล้ก็ถือไปจะได้
เงินเข้ามาก

นายโสภณ สุทธิระ สมาชิกสภาผู้แทน (ขอนแก่น) : ความ
จริงส่วนนี้ ก็ได้ ขมิปลาย นโยบายของ กระทรวงเกษตรธิการมาเป็นเวลา
นานแล้ว และก็รู้สึกว่าคุณสมาชิกส่วนมากได้ซักถามและเป็นทีพอใจ
และปรากฏว่าที่ซักใช้ไล่เลียงต่อไปจะอีกหนาระอาใจเปล่าๆ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ผ่านนโยบายกระทรวงเกษตรธิการ ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายล้วน เวชชาติกันนท์ สมาชิกสภาผู้แทน (นครปฐม) :
นี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะผ่านแล้ว ถึงคนผูกกระทรวงคมนาคมใช้ใหม่ ถ้า
ใช้จะอภิปรายต่อไป

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ จะเบ็ดอภิปรายหรือ คือจะพิจารณา
การเกษตรต่อไปหรือไม่ เขาเสนอว่าให้ผ่านไปแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า
ขอเบ็ดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอให้ขยับการอภิปราย และมีผู้เสนอให้
มีการเบ็ดอภิปราย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรจะเบ็ดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๗๖ นาย

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเบ็ดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๑๙ นาย

ประธานรัฐสภา : เห็นอันว่าผ่านไป หยกพัก ๑๕ นาที

พักประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : พิจารณานโยบายการคมนาคมคือ

นายถวิล ทองทวี สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้า

ขอซักนโยบายของกระทรวงคมนาคมทั้งนี้ สำหรับกระทรวงคมนาคมนั้น
 เฉพาะกรมรถไฟซึ่งข้าพเจ้าขังใจและแม้บรรดาท่านสมาชิกทุกท่านหลาย
 ก็ได้เคยพาดพิงในเรื่องนี้มาแล้ว นโยบายข้อหนึ่งเกี่ยวกับกาารขนส่ง
 ทางบก ทางน้ำ และการไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท ซึ่งได้รับความ
 กระทบกระเทือนจากการสงคราม อันก่อให้เกิดความลำบากแก่ประชาชน
 ใช้นั้น รัฐบาลนั้นระดมเงินจ้กการบูรณะซ่อมแซม กล่าวโดยเฉพาะ
 คือ การรถไฟจะจัดกิจการให้เป็นผลเป็นความสะดวกแก่ประชาชนโดย
 เร็วขึ้น กล่าวโดยเฉพาะคือการรถไฟ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยาก
 วมมาให้ประเด็นใกล้ ๆ คือการรถไฟเหมือนกัน รถไฟที่ไม่ได้รับความ
 สะดวก แม้ผู้โดยสารก็กั การรับส่งสินค้าก็กั เฉพาะการรับส่งสินค้า
 เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าในท้องตลาดทั่วไปสูงขึ้น เนื่องจาก
 กรมรถไฟต้องกัการขนส่งไม่เป็นที่พอใจ ไม่เป็นที่ให้ความคุ้มครอง
 แก่ประชาชนทั่วไป คือของกัการขนส่ง ซึ่ง กรมรถไฟได้ให้เอกชน
 ประมูลและรับส่งมีวิธีต่าง ๆ ซึ่งมีชื่อเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาจีน
 ข้าพเจ้าเองก็ไม่สามารถจะจำได้เป็นผู้ขายและผู้ซื้อของให้เอกชนไปติดต่อกั
 กับริษัทเหล่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่กรมรถไฟจะขอให้กระทำเช่น
 นี้เป็นการเสียหายแก่รายได้ของกรมรถไฟคือรายได้ของแผ่นดิน และ
 เป็นการเสียมหาญแก่สวัสดิภาพของประชาชน และการครองชีพ ของประชา
 ชน คือว่าการขนส่งกัให้เอกชนเป็นผู้รับผิดชอบไปจัดทำแล้วเมื่อพอ
 ค่าประชาชนจะส่งของทางรถไฟจะต้องไปติดต่อกัเอกชน และเสียค่าขน

ส่งด้วยน้ำหนักอันสูงกว่ากรรมรถไฟซึ่งเดิมจัดทำอยู่ขึ้น ก็เป็นเหตุหนึ่ง
 ชึ่งทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น เพราะเหตุที่ว่าองค์การขนส่งซึ่งเอกชนทำ
 นั้นอาจจะต้องเสียค่านำรถม้าเข้าให้แก่เจ้าพนักงานซึ่งไม่มีสุจริต เมื่อ
 เสียเท่าใดแล้วก็นำมาบวกกับราคาซึ่งพ่อค้าจัดส่งซื้อ แล้วยัดคิดราคา
 เพิ่มขึ้นผู้บริโภคคือประชาชน ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุนี้เหตุหนึ่งชึ่งทำให้
 ราคาสินค้าไม่ลดลงได้ กรรมรถไฟเป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพะ เมื่อก่อน
 นี้ข้าพเจ้าเคยได้เห็นว่าการส่งของทางรถไฟนั้น มีเจ้าหน้าที่ของรถไฟ
 จัดรับสินค้าแล้วส่งโดยองค์การของรัฐบาลก็เกิดความปละคลย และ
 ราษฎรหรือพ่อค้าไม่เสียค่าขนส่งโดยอุบายนี้และทำให้ราคาสินค้าไม่สูงขึ้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าที่กรรมรถไฟปล่อยให้เอกชนมีส่วนได้เข้าร่วมควบคุมองค์การ
 ขนส่งของรัฐบาลเช่นถึงราชการเช่นนี้ เป็นการเสียหายแก่การครองชีพ
 ของประชาชน โดยสามัญสำนึก ท่านทั้งหลายก็ย่อมมองเห็นแล้วว่า
 ราคาสินค้าที่สูงขึ้นอยู่นี้ ในขณะนั้นเป็นเหตุเนื่อง จากอนันชนหนึ่ง
 ข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่า ถ้านโยบายของกรรมรถไฟโดยเฉพะของ กระทรวง
 คมนาคมยังคงอยู่ด้วยวิธีแล้ว สินค้าที่เรามีหวังอยากได้ลดลงนั้นก็ไม่มี
 มีทางจะได้ลดลงอย่างเด็ดขาด และนอกจากนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการ
 ทำลายประโยชน์ของรัฐโดยทางอ้อม และอีกประการหนึ่งก็คือทำให้
 กรรมรถไฟได้รัความครหานินทา เพราะเหตุที่ว่าวิธีการปล่อยให้เอกชน
 มีส่วนได้เข้าควบคุมกิจการของรัฐโดยวิธีนี้นั้น คล้าย ๆ กันก็ข้ว่าเป็นวิ
 หากินทางอ้อม คือว่าเอกชนที่ไปติดต่อกับมีส่วนจัดส่งสินค้าร่วมกับ
 รัฐบาล คล้าย ๆ กันข้ว่าวิธีที่ส่งนั้นจะต้องให้เงินรางวัลหรือเงิน
 อะไรค่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ไปด้วย ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นสิ่งเสียหายแก่
 รายได้และแก่ชื่อเสียงของรัฐบาลอยู่มาก เพราะฉะนั้นคำครหานินทา

ด้ที่ประชาชนทั้งหลายกำลังมองและกำลังนั้นทำอยู่แก่พนักงานของกรม
 ผลิตไฟฟ้าจากเหตุนี้เหตุหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าโดยที่รัฐบาลท่านเป็น
 รัฐบาลที่พระบารมีของราษฎรในด้านการครองชีพแล้ว ก็ควรจะไ้
 คำนึงถึงและคิดแก้ไขในนโยบายง่าย ๆ เช่นนี้ ควรจะเอาตัวคนมาเป็น
 ของรัฐเสีย ให้รัฐบาลได้เพิ่มพลขึ้น ถ้ารัฐบาลควบคุมวิธีนี้แล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าราคาสินค้าในท้องที่ระลอกได้ สำหรับข้าพเจ้าซึ่งใจ
 เรืององค์การขนส่ง ซึ่งบริษัทเอกชนหรือเอกชนต่าง ๆ เข้าเกี่ยวข้องเช่น
 นี้ นโยบายกระทรวงคมนาคมจะเลิกหรือทำใหม่ คือโอนการขนส่ง
 เป็นของรัฐบาลไม่ใช่กิจการแล้ว การเป็นถึงราชการคงที่นั้นอยู่
 เวลานี้เป็นการก่อความเสียหาย ถึงราชการระคนข้าราชการที่เข้ามา
 กระทำการเกี่ยวกับรัฐพาณิชย์ของชาติ ย่อมจะนำความเสื่อมเสียมาสู่
 ด้วย ถ้าหากว่าให้ราชการไปทำเสียแล้ว ความเสื่อมเสียอาจจะน้อย
 ไป แล้วจะวิธีอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับและชื่อเสียงของกรมผลิตไฟฟ้า

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้ามีความห่วงใยถึงใคร่จะเรียนถามว่า
 นโยบายเกี่ยวกับการขนส่งของรถไฟจะแก้ไขใหม่หรือไม่ หรือจะให้คงอยู่
 และสำหรับปัญหาข้อต่อไป ซึ่งเราได้ วัชระทยกระเถิบ อยู่ทีในเรื่อง ที่ว่า
 ทางรัฐบาลแสดงว่าจะได้จัดการพระบารมีให้ความสะดวกแก่ประชาชนโดยเร็ว
 ความจริงนโยบายนั้นเราเขียน และได้รู้กันมาหลายชั่วรัฐบาลแล้ว แต่
 ว่าผลแห่งการกระทำคือผลปฏิบัติที่เราปฏิบัติไม่ได้จริงจริง ข้าพเจ้าคิดว่า
 เนื่องจากว่าโรคแรงใจ โรคแรงใจกันทำให้เป็นโรคที่ลุกลามปะจุมก
 ถ้าหากว่าท่านปราบโรคคอรัปชั่นได้ โดยไม่ต้องคิดว่ารัฐบาลมีเพื่อนเป็น
 อธิปไตยหรือหัวหน้ากอง ถ้าเป็นอย่างนี้โรคนี้ทางทะเลหรือคอรัปชั่นต่าง ๆ
 ก็จะหายไป ข้าพเจ้ามีเจตนา ก็จึงอยากจะเรียนให้ท่านทำอย่างนี้

ซึ่งสามารถทำให้ราคาสินค้าลดลงได้ ถ้าหากว่าท่านจัดการเรื่องนี้สำเร็จ รุดลงไปได้แล้ว สามารถที่จะทำให้ราคาสินค้าลดลงได้ด้วยวิธีการไม่ยอมให้พ่อค้าคนกลางยอกค่าขนส่งแพงอย่างนี้ได้ ข้าพเจ้าคนหนึ่งจะสนับสนุนและมีความนิยมชมชอบรัฐบาลใหม่นี้อย่างยิ่ง สำหรับข้าพเจ้าก็มีความห่วงใยอยู่เท่านี้ ขอเรียนไว้

นายสวัสดิ์ สารสาธิต สมาชิกสภาผู้แทน (กาญจนบุรี) :
ข้าพเจ้าไม่ต้องการพูดอะไรมาก เพราะขี้เกียจ ชุ่มมือมา หลายนานแล้ว ข้าพเจ้าต้องการถามอย่างเกี่ยวว่า ในการที่จะบูรณะ ทางรถไฟสายเกี่ยวกันที่อยู่ในเมืองของข้าพเจ้าจะบูรณะหรือไม่ จะทำไปแค่ไหน อีกข้อหนึ่งท่านไม่ได้บอกว่าจะทำอะไร ข้าพเจ้าอยากทราบ ขอให้บอก และประการที่สามการขนส่งทางรถไฟ คือการที่บุคคลส่งของบรรทุกตู้เกวลาโน ถ้าหากว่าให้ส่งไปตามทางรถไฟ รู้สึกว่าของสูญ แต่มีพ่อค้าเงินต่างตัวเรียกเอาเงินแปะเจี๊ยะอีกส่วนหนึ่งของขนส่งจะแพงที่ใดสักดวงและไม่มีสูญ ข้อนั้นท่านแก้ยังไงจึงจะหมด อีกข้อหนึ่ง ตู้รถไฟข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคนไทยไปเอาตู้ดีกว่าคนต่างตัวเป็นความจริง ถ้าหากว่าท่านต้องการ หลักฐานพระยาน ข้าพเจ้ายินที่จะนำมา ท่านจะแก้ไขให้หรือไม่โปรดตอบ ข้าพเจ้าไม่ต้องการพูดมาก

ขุนคลังอุทิศศึกษากร สมาชิกสภาผู้แทน (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตามข้อข้องใจท่านเล็กน้อย คือเกี่ยวกับนโยบายของคมนาคม ข้าพเจ้าขอเรียนท่านในสิ่งที่เห็นปัญหาปากคอก คือได้สังเกตเห็นการไปรษณีย์โทรเลขเท่าที่เห็นมาแล้ว คือว่าการส่งไปรษณีย์โทรเลขมีเป็นปี คยรวกเร็วตามเวลาอันสมควร เป็นต้น การส่งโทรเลข จากกรุงเทพฯ ถึงมณฑลพระนครเพื่อให้ดำเนินกิจการบางอย่าง หรือในกิจการที่เป็นการช่วยกัน

ปรากฏว่าโทรเลขนั้นได้ส่งมาล่าช้าเกินกว่ากำหนด โดยบางครั้งก็ผู้รับ หรือตัวผู้ที่จะดำเนินการนั้นมาถึงกรุงเทพฯ โทรเลขมาถึงภายหลังเย็นต้น หรือจดหมายไปรษณีย์ไม่ค่อยจะเห็นไปในเวลาอันรวดเร็วสมกับวิริยะฐานะ นอกจากนั้นเกี่ยวกับเรื่องการส่งทางอื่น การบูรณะทางตามที่มีไว้ใน โฆษณาก็รู้สึกว่าย่ำแย่ที่ขึ้นมาแล้วนั้นรัฐบาลทุก ๆ สมัยมา ได้มีการสร้าง ทางกันเรื่อย ๆ แต่ว่าในเรื่องการบำรุงนั้นไม่ได้มีนโยบายไว้ และ ปรากฏว่างบประมาณในการที่จะให้บำรุงนั้นน้อยมาก ถึงแก่กิจการที่เค สร้างไปนั้นได้ชำรุดทรุดโทรมและใช้การไม่ได้ ซึ่งทรงนถ้ำหากว่าจะมี นโยบายสร้างต่อไปแล้ว ถ้าไม่มีการที่จะบำรุงให้สัมพันธ์กัน หรือ บำรุงให้มากแล้ว ก็หวังว่ากิจการที่เกี่ยวกับการช่างเรื่อย ๆ ไปจะทำให้เสีย หายไป ข้างเจ้าขอชดถามเพียงสองประการนี้ คือว่าในเรื่องการไปรษณีย์ โทรเลขที่ไม่ถึงมือ หรือที่ไม่ถึงโดยเวลาอันเร็ว และล่าช้ากว่าของบริษั ทอย่างเช่นหลัเชียง เกาหง เลียงฮิวทเขาทำกัน ตลอดจนบูรณะสร้างทาง ที่ไม่มีนโยบายบำรุงไว้ให้สัมพันธ์กันกับนโยบายที่สร้างไว้ รัฐบาลจะ มีการแก้ไขซึ่งที่ว่านั้นให้เป็นผลดีหรือประการใด

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) : ในเรื่องการรถไฟในนโยบายนั้น จะให้เป็นผลสะดวกแก่ผู้โดยสารนั้น เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้คือสายโคราซ และสายอุดรจากโคราซมากรุงเทพฯ ๑ รถไฟสามเล่มที่นั่งต้องขึ้นกัน ตลอดทางอย่างนี้ เมื่อเปลี่ยนรถไฟขึ้นสามมาขึ้นชั้นสองเช่นนี้คือขึ้นไปนั้น จะปรียปรองให้ได้อย่างเท่าหรือไม่ ชั้นสองก็ขึ้นชั้นสอง ชั้นหนึ่งก็ขึ้น ชั้นหนึ่ง และชั้นสามก็ขึ้นชั้นสาม และอยากถามว่ารถด่วนสายภาคอีสาน กระทบวงคมนาคมจะใช้ได้เมื่อไร ขอความกรุณาด้วย

นายโสภณ สุภวัระ สมาชิกสภาผู้แทน (ขอนแก่น): ความจริงนโยบายของกระทรวงคมนาคมมีสำคัญอยู่ ๒ ประการ คือ เกี่ยวกับการรถไฟอย่างหนึ่ง การคลังอย่างหนึ่ง สำหรับการรถไฟนั้นเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าที่ถามละเอียดแล้ว สำหรับข้าพเจ้าเองมีความข้องใจเกี่ยวกับทางหลวงเท่านั้นเอง แล้วสำหรับทางหลวงนั้นขอเรียนว่านโยบายเท่าที่แล้วมานั้นแบ่งออกเป็นสองประการด้วยกัน เป็นทางหลวงของแผ่นดินอย่างหนึ่ง เป็นทางหลวงของจังหวัดอย่างหนึ่ง ทางหลวงของแผ่นดินนั้นคือทางหลวง ซึ่งได้ รัฐบาลประมาณ ขำรุงทาง จากเงินงบประมาณ กรมทาง ส่วนทางหลวงจังหวัดทางรัฐบาลให้เงินก้อนหนึ่งก้อนโตไปอุดหนุนสนับสนุน และให้จัดทำทางหลวงของจังหวัดนั้น แม้ว่ารัฐบาลให้เงินไปอุดหนุน และสนับสนุนประการใดก็ตามเงินนั้นก็มักจะไม่นำไปจัดทำตามนโยบายที่รัฐบาลหมายจากรัฐบาล ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าถ้าเราถือค่านโยบายอย่างเต็มที่หมายความว่า ทางหลวงจังหวัดนั้นซึ่งเรามอบให้จังหวัดรับไปจัดทำก็น่าจะไม่สำเร็จ เพราะฉะนั้น จึงอยากที่จะทราบว่านโยบายของรัฐบาลนั้นมันนโยบายที่จะรับทำ รับช่วงทางหลวงของจังหวัดทุก ๆ จังหวัดนั้นมาเป็นทางหลวงของแผ่นดินหรือไม่ อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าข้องใจก็คือว่า เนื่องจากสถานีได้ผ่านนโยบายการคลังมาแล้ว จะเห็นแล้วว่า รัฐบาลได้พยายามแสดงว่า งบประมาณแผ่นดินนั้นรัฐบาลพยายามจะให้เข้าสู่ตลาดภาพ คือพยายามให้รายรับรายจ่ายเท่ากัน ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าทางหลวงของแผ่นดินนั้น เพื่อนสมาชิกได้กล่าวแล้วว่า ขำรุงทุก ๆ โทรมมากแล้วจะจัดทำ และจะเอาเงินที่ไหนมาบำรุงทางหนึ่ง และทางหลวงแผ่นดินบางสายรัฐบาลสมัยก่อน ๆ มีโครงการ ๑๕ ปีบ้าง ๑๐ ปีบ้าง ข้าพเจ้าอยากที่จะขอออกตัวอย่างทางหลวงแผ่นดินขอนแก่นถึงเลย ขอนแก่น

ถึงกาฬสินธุ์ กาฬสินธุ์ ถึงสกลนครเป็นต้น ทางหลวงแผ่นดินเหล่านี้
ปรากฏว่าทุกรัฐบาลมาได้พยายามทำเพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ เช่นเป็นต้นว่า
อย่างทางหลวงขอนแก่น-เลย นั้น ทำแค่อำเภอชุมแพแล้วจากชุมแพถึง
เมืองเลย ไม่ได้เอาใจใส่แล้ว ส่วนสายกาฬสินธุ์-เลย ก็ไม่ได้ทำ และ
ข้าพเจ้าได้พยายามชี้แจงในเรื่องที่เราจะพยายาม ที่จะให้การ ครองชีพ
ตลอดจนสินค้าถูก แต่สัมมติว่ารัฐบาลปล่อยปละละเลยในเรื่องบำรุง
ทางหลวงของแผ่นดิน คือทางรถยนต์ ปัญหาที่จะแก้เรื่องของรถและ
ปัญหาเศรษฐกิจนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะเป็นไปด้วยความยากยิ่ง คงจะเห็น
ได้แล้วว่าสงครามที่แล้วมานี้ การคมนาคมได้ถูกตัดทอนไปมากที่สุด ที่
มากที่สุดก็คือรถไฟ และทางที่อาศัยมากที่สุดก็คือทางหลวงของแผ่นดิน
เพราะฉะนั้น จึงขอเรียนว่านโยบายในการสร้างทางหลวงว่าจะสร้างจาก
จังหวัดหนึ่งไปยังอีกจังหวัดหนึ่งนั้น รัฐบาลนี้ได้ทำและจะสร้างต่อไปให้
สำเร็จเรียบร้อยพอใช้ต่อไปหรือไม่ และถ้าทำไปแล้วจะให้เงินที่ไหนมา
จัดทำ

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : เมืองของผมเป็นเมืองริมทะเล
ถนนหนทางยังไม่ดี แล้วรัฐบาลจะไม่ช่วยแล้วจะช่วยเมื่อไร สินค้าอะไร
มีพร้อมทั้งนั้น ขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่าเมื่อไร
จะช่วยเหลือบ้าง

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ในเรื่องการคมนาคมที่
รัฐบาลได้เสนอนโยบายนี้ ส่วนมากข้าพเจ้ามีความเห็นสอดคล้องต้องกับ
ท่านผู้แทนกาฬสินธุ์ คือคุณถ่วง ทองทวี คือในฐานะที่กรมรถไฟเป็น
รถไฟของรัฐบาลไทย แต่ว่าบางกรณีนั้นเราให้ชั้นต่างตัวเขาเข้ามาแทรก
แซง ในบางกรณีเราก็รู้แล้วว่าค่าว่าพ่อค้านั้น พ่อค้าทุก ๆ คนต่างก็ตั้ง

การแต่หากำไร มิได้คำนึงถึงประโยชน์ถึงชาติว่าใครจะเป็นอย่างไร
คือธรรมนั้นไม่ต้องพูดถึงนะ ให้ฉันได้กำไรก็แล้วกัน ด้วยเหตุนี้เราผู้เป็น
ชาวไทยและเป็นเจ้าของประเทศไทย จะปล่อยให้เงินไปอยู่อย่างงั้นหรือ
จริงอยู่ เรายังรักความเสรี แต่จะเสรีทุกอย่างนั้นเราไม่นึกถึงชาติของเรา
พวกเราจะต้องลงทะเลกันเป็นแน่ ด้วยเหตุนี้พวกเราได้ทราบมาว่า ได้มี
องค์การของชนต่างศาตร์อยู่ ๒ วิทยุ ได้ทำการผูกขารับขืนสิ่งสิ้นค้า
โดยฉะเพาะอย่างยั้งนั้นคือ ๑. ยี่ห้อกิ่งวัน ๒. ยี่ห้อเสียงซิว ซิง.....

ประธานรัฐสภา : อ้อออกชื้อบุคคลภายนอก

นายกหลาม แก้ววิมล (นนทบุรี) : ขอโทษ ข้าพเจ้าจะไม่
ออกชื้อออก คือเวลานี้มีประชาชนจะไปซื้อสิ่งสิ้นค้าไปยังต่างถิ่นหรือต่าง
จังหวัด เจ้าพนักงานรถไฟมักจะโยกโยกสิ่งทุกประการ แล้วก็
ให้ไปหาท่านผู้ทรงอำนาจทั้งสองยี่ห้อแล้ว เพิ่มค่าขนส่งบ้างก็ไล่
หนึ่งบาทหรือหกสลึงก็ได้ความสะดวก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงเห็น
ว่าข้าราชการของกรมรถไฟหมดความสามารถเสียแล้วหรือ ที่จะทำ
ความสะดวกให้แก่ประชาชน ในการที่เอาเงินของประชาชนไปหาซื้อ
ทุก ๆ วันนี้ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกขงใจและอีกข้อหนึ่งในเรื่องคนขายตั๋วรถไฟ
ชั้นที่ ๑ อย่างพวกประชาชนจะไปซื้อชื้อตั๋ว บอกว่าไม่ได้ ไม่มีแล้ว
ทางเจ้าหน้าที่โดยบอกว่าเมื่อจะไป จะต้องการ ตั๋วชั้นหนึ่ง หรือ ยุกตั๋วบน
ให้มายุกล่วงหน้า คือ ๓ โมงเช้าก่อน ๒ วัน พอมาแต่เช้ากลับบอกว่า
ไม่มีหมดเสียแล้ว แต่บอกว่าถ้าต้องการอยากจะได้จริงๆ ต้องไปที่
โรงแรมบางโรงแรม ซึ่งท่านไม่ให้กล่าวขี้ก็ไม่ใช่กล่าว คือไป
หาผู้ทรงอำนาจ ๒ อันนั้น ก็ยุกตั๋วได้ ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะ
เจ้าหน้าที่ของเราเช่นท่านำเงิน บุคคลบางจำพวกเป็นอย่างนี้ ซึ่ง

เรียกว่าจอร์จี่ขึ้น จึงเกิดขึ้น โดยอิทธิพลของท่านบางคนผู้ทรงอำนาจ
 ในทางการเงิน ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเรียนเคารพท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคมว่า โรคอันนี้ขึ้น ปล่อยให้มันเป็นโรคเรื้อรังและ
 เย็นพาหะนำมาซึ่งทำให้สินค้าข้าวของแพง สมมติว่าประชาชนบอกว่า
 จะขอเอาสินค้า ปัญหาที่เกิดขึ้นว่าเขาเอวียนหรือข้าวสารสักกระสอบ
 ไปได้หรือไม่ นอกจากจะได้คิดเทียบสัก ๒๐ บาทหรืออย่างน้อย ๕ บาท
 ก็บรรพตกลงไปได้ทันที ส่วนพวกชนต่าง้าวหรืออาเย็บเขามักเพียร
 ใ้รับความช่วยเหลือ จึงอยากจะฝากข้อสังเกตต่อรัฐบาลไว้ด้วยความ
 เคารพอย่างสุจริตใจในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เป็นประชาชนคนไทยผู้หนึ่งว่า ถ้า
 เราขึ้นปล่อยให้มีการกระทำอย่างเสรีนิยมทั่วๆ ไปแล้ว พวกเราจะแย
 ยางอย่างต้องนึกถึงชาติเป็นส่วนใหญ่ และข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า
 รัฐบาลนั้นจะห่วงใยและคำนึงถึงชาติเหมือนกัน ข้าพเจ้าอยากจะยก
 ตัวอย่างสั้นๆ ย่อๆ เพื่อเรียกโอกาสให้ท่านผู้แทนที่ความจริงขึ้นบ้าง
 ข้าพเจ้าขอโอกาสแจ้งว่า ถ้าท่านรัฐมนตรี หากไม่เชื่อในถ้อยคำของ
 ข้าพเจ้าที่กล่าวมานี้แล้ว ขอได้โปรดพบกับข้าพเจ้าเป็นส่วนตัว ซึ่ง
 ข้าพเจ้าจะให้หลักฐานและข้อเท็จจริงแก่ท่านได้เสมอ

ม.ล. อุดม สนิทวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 กระทรวงคมนาคมขอตอบข้อชี้แจงใจของสมาชิกดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ก็เกี่ยวกับเรื่ององค์การขนส่งและพัสดุภัณฑ์ซึ่งมีท่านผู้แทน
 หลายคนชี้แจง โดยท่านได้กล่าวว่าองค์การทางรถไฟได้ให้คืนค่าตัว
 หรือว่าพ้อค่าภายนอกผลขาดไปนั้น เรื่องนี้ข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าทราบ
 ไม่เป็นดังที่ท่านว่า แต่ว่าอาจจะได้รับค่าชดเชยไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าขอ
 ชื่นแจงถึง องค์การขนส่งเป็นองค์การพระราชกรณียกิจซึ่งมีมาก่อนตั้งหลาย

ข้าพเจ้าจะต้องไปสอยสวนคู่อีกที่หนึ่งว่ามีเงินจริงอยู่แค่ ไหมและเขามา
 เร่งรักหรือชุกเลือกชุกเนื้อเพียงใด แต่ความเจตนาของรัฐบาลนี้โดย
 ฉะเพาะของกระทรวงคมนาคมก็อยากจะ สงวน องค์การ ขนส่ง นี้ไว้สำหรับ
 ประชาชนชาวไทยเราเอง แต่ไม่ใช่องค์การอิสระเพราะ อยู่ภายใต้ความ
 ควบคุมของกรมรถไฟนั่นเอง และพยายามที่จะทำการ ให้มีสมรรถภาพและ
 ให้ความสะดวกและปลอดภัยทุกอย่าง แต่ขณะนี้ ไรคครยี่ชั้นมีอยู่ทั่วไป
 ท่านก็ทราบอยู่แล้วไม่ใช่ที่กรมรถไฟแห่งเดียว ท่อนกมทั่ว ๆ ไป นี้ก็เช่น
 นโยบายของรัฐบาลนี้เหมือนกันที่จะปราบปรามไรคครยี่ชั้นนี้
 ข้าพเจ้าก็จะไปฝึกในคราวหลังต่อไป แต่ในคราวนี้รัฐบาลก็ขอเวียนเสีย
 ด้วยว่าการขนส่งนี้แหละจะเป็นอาชีพที่มั่นคง เพราะเป็นอาชีพของราษฎร
 ชาวไทยมาแต่เดิมแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะไปทอดทิ้งเสียหรือปล่อยให้
 ภายนอกมาครอบครองแล้วด้วยความคิดอื่นก็ก็จะหมกไปและจะเป็น
 ที่น่าเสียหาย และมั่นคงท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่าคนไทยโดยมากไม่
 สนับสนุนกัน ข้อยกพร้อมนี้ขอรับรองว่า มี เพราะปรากฏว่ามีอยู่ทั่ว ๆ
 ไป แต่ข้าพเจ้าขอเวลาเพื่อขอร้องด้วยบุคคล

อีกข้อหนึ่งที่น่าสนใจกว่ารัฐบาลยังไม่ให้ความสะดวกแก่ประ-
 ชาชนโดยรวดเร็ว และที่รัฐบาลมักได้ให้คำมั่นสัญญาอยู่แล้วแต่ยัง
 ที่ไม่มีสำเร็จ แต่ที่หนึ่งก็อ้างว่าเป็นการดูหน้าปะจุมกเช่นว่าหัวหน้ากอง
 เช่นเพ็ญก็จะชี้ว่า รัฐบาลนี้ได้ตกลงแล้วว่า จะทำเรื่องนี้ ดยเด็ดขาด แต่
 ในการที่จะไล่คนออกจะมีอะไรหรือจะลงโทษโดยไม่ได้อภัยสวนข้อเท็จจริง
 หรือกรณีแวดล้อมว่าเป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ขอให้ท่านนึกดูว่าจะ
 เป็นการกระทำที่สมควรหรือไม่ เพราะบางทีคนหนึ่งเขาอาจจะไม่ถูกกัน
 ในทางส่วนตัวแล้วมาใส่ร้ายกันก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องจริงจำเป็นต้อง
 คุยให้รอบคอบ จึงเป็นหน้าที่ของคึกคักต้องทำ

อีกอย่างหนึ่ง ขอเรียนว่าพยายามที่จะปราบคอร์รัปชันหรืออะไร
 คนออกนินทาให้คิดว่าเมืองไทยมีคนขยันทำงานได้เท่าไร โดยเฉพาะ
 กรมรถไฟแล้วเราต้องการคนที่ชำนาญงานมาแล้ว บางทีเราก็คงหาคนที่
 ชำนาญงานไม่ได้เราก็คงอาศัยเขา เพราะฉะนั้นเรื่องการปราบปราม
 คนทุจริตก็เป็นเรื่องที่ผมจะขอเรียนต่อหลังอีกทีหนึ่ง การดูหน้าประชุม
 นั้นไม่มีแน่

ข้อต่อไปที่ท่านผู้แทนกาญจนบุรีถามว่ารถไฟสายพม่านั้นรัฐบาล
 จะเงิน โบนัสหรืออะไรหรือไม่และทำไปแค่ไหน ขอนรัฐบาลขอเรียนว่า
 จะพยายามทำให้เป็นสายรถไฟที่ถาวรต่อไปจนถึงเมืองกาญจนบุรี และจะ
 ให้มีขบวนรถเดินโดยสม่ำเสมอเท่าที่จะทำได้ เพราะขณะนี้เราขาดเครื่อง
 อุปกรณ์หลายอย่าง และต่อไปในรัฐบาลก็กำลังคิดอยู่ เพราะว่า
 นโยบายหรือความคิดที่รัฐบาลเดิมทำไว้ยังไม่ค่อยตรงกับที่เกี่ยว สำหรับ
 ขณะนี้ข้าพเจ้าขอพูดเท่านี้

อีกข้อหนึ่งการบูรณะทางน้ำคืออะไร การบูรณะทางน้ำก็หมายถึง
 ความว่าเราจะจัดการให้เรือเดินในน้ำในแม่น้ำภายในแม่น้ำของเราเอง โดย
 เฉพาะนี้ไปถึงบริษัทเรือไทยที่เราจะปรัปรองกิจการขึ้น คือให้มีเรือ
 เดินได้เพราะพวกเรือเหล่านี้ได้รับความกระทบกระเทือนในระหว่างสงคราม
 มามากแล้ว ฐานะของบริษัทก็ไม่สู้จะดีนัก แต่รัฐบาลเห็นว่าการคมนาคม
 ทางน้ำเหล่านี้ก็มีความสำคัญเหมือนกัน ควรจะได้รับการเหลียวแล อีก
 ข้อหนึ่งเมื่อแรกเรียกแป๊ะเจ๊ หรือคน ขอ คู้รถไฟใต้เรียก ก็มีคนต่างตัวนัก
 เข้าในข้อความเหลวไหลอย่างผู้แทนคนหลังที่ว่าเราเป็นทาสของเงิน ข้อ
 นี้ก็จะไปพยายามปรัปรองให้ดีขึ้น การปรัปรองจะทำให้หลายทาง แต่
 ทางที่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะปรัปรองมากที่สุดข้างบนลงมาคือสำหรับข้าราชการ

การผู้หนึ่งหรือผู้ที่มีรายได้น้อยเขาจะยอมอาจะมีค่าเงินมากกว่าคนที่
มีรายไ้มาก เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ในการปรับปรุงเรื่องเขาจะต้อง
คุยกับผู้ซึ่งมีฐานะสูงขึ้นไปเสียก่อน เวลาถึงโทษหรือทำความเข้าใจกัน
ให้ถี่แล้วเลิกสิ่งที่ไม่ควรกระทำหรือที่ปฏิบัติมากก่อนหรือได้บุคคล
ที่ไม่ใช่ แล้วเราก็จะไม่มีคนทำงาน เราจะทำชั้นสูงที่ชนิดของเขาเป็นตัว
อย่าง แล้วผู้หนึ่งก็ควรจะลดลงไปก็ แต่ว่าในการที่จะทำนั้นไม่ใช่เวลา
อันรวดเร็วต้องค่อยทำค่อยไปแต่ว่าเรามีเจตนาที่จะทำ

เรื่องไปรษณีย์โทรเลข ข้าพเจ้าที่เคยประสพมาเมื่ออยู่นอกราชอาณาจักร
และได้สืบถามไปหมดก็ได้ความว่าเกี่ยวกับโรคคอขี้ชัน อีกส่วน
หนึ่งก็เกี่ยวกับสายเสีย มีใจผู้ร้ายมาลักคัทสายไป เพราะฉะนั้นใน
การตรวจสายหรือรักษาสายอาจจะขาดคอกยกพร้อมไปข้าง เวลานี้เร่งรัด
การควขันส่วนในคานคนทลีสายนนี้เวลานี้เขาขางลงไปแล้ว การควบคุม
การขายสายขนาดสายที่ใช้สำหรับสายโทรเลขก็ได้ทำ แต่ว่าในเรื่อง
เหล่านี้เราจะได้กวดขันกันต่อไป แต่ตอนหลังนักขันข้างแล้ว

ส่วนผู้แทนอีกท่านหนึ่งมีความเห็นว่าการสร้างทางของเรานั้น
เราสร้างกันตะขັນไป ถ้าเราไม่มีเงินที่จะบำรุงแล้วก็อย่าสร้างกันต่อไป
เลย ขอนขอเรียนว่าความเห็นของท่านนั้นตรงกับข้าพเจ้าเหมือนกัน
อย่าว่าจะสร้างเลยแม้แต่สถานีราชการในเวลานี้เมื่อสร้างมาแล้วก็ไม่
มีการบูรณะกันเลย ท่านก็ทราบอยู่แล้วในต่างจังหวัดเป็นอย่างไร เพราะ
ฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลนี้ตามที่ได้แสดงมาแล้วจึงได้มาแต่เพียงว่าจะ
หนักไปในทางบูรณะ เพราะว่าประเทศเราโดยเฉพาะในการคมนาคมจะ
เป็นไปรษณีย์โทรเลข หรือรถไฟ กรมกองก็ตาม ได้รับความกระทบ

เกือบมาก เพราะฉะนั้นเราเองก็ไม่ใช้มีเงินเพิ่มเพื่อย เพราะฉะนั้นจึง
 คิดคิดว่าเวลาต่อไปนี้เราจะมุ่งในทางที่จะบูรณะ ส่วนเสียหายเหล่านั้นให้ได้
 กลับคืนสู่สภาพก่อนสงครามได้ก็นับว่าเป็นอย่างดีแล้ว ซึ่งจะต้องกินเวลา
 ถึง ๔ หรือ ๕ ปี แล้วในการที่จะบูรณะการคมนาคมเช่นนี้ ทางรัฐบาล
 แลเห็นแล้วว่า จะใช้งบประมาณประจำจะไปไม่รอด เพราะเท่าที่รัฐมนตรี
 คลังแถลงแล้ว งบประมาณของเรามี้นจำกัดอยู่มาก เพราะฉะนั้นจะใช้
 ในส่วนข้าราชการ สำหรับส่วนที่ไม่ได้ชำระเสียหายมากเท่านั้น ส่วน
 การบูรณะจะใช้จากเงินซึ่งรัฐบาลนึกว่าจะกู้เอาได้ เพราะฉะนั้นการที่
 จะพิจารณาสร้างทางต่อไปใหม่ ขอเรียนว่าเรายังไม่คิดว่าที่จะสร้าง แต่
 ว่าทางเดิมทางกรมทางเองก็มีโครงการ ๕ ปีแรก ๕ ปีที่สอง ก็จะได้ทำ
 ๕ ปีที่สอง เท่าที่กำลังเงินจะอำนวยและเห็นว่าจำเป็นจริง ๆ มีท่านผู้แทน
 อีกผู้หนึ่งกล่าวถึงเรื่องความสะดวกของผู้โดยสารจากอยุธยาโคราชมาถึง
 กรุงเทพฯ ท่านแจ้งว่าทางกรมรถไฟใช้รถชนิดที่ ๓ ชั้นที่ ๒ เมื่ออะไร
 เปลี่ยนเป็นชั้นที่ ๒ สักต้นนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการเปลี่ยนเช่นนี้เห็นจะ
 ยังไม่มีในสองสมัย ทั้งนี้เพราะว่าจำนวนรถโดยสารรถชั้นทุกหรือรถ
 จักรก็ไม่ได้เสียหายเป็นอันมากในระหว่างสงคราม เสียหายจากการ
 สงครามหรือว่าเสียหายจากการที่เราไม่มีเครื่องอาหุติจะนำไปซ่อมได้ จึง
 อยู่เราได้รับรถใหม่มาข้างรถจักรรถชั้นทุกอะไร แต่ตัวรถเหล่านั้นก็
 ได้ถูกใช้มาแล้วเป็นเวลานาน เพราะฉะนั้นเราก็ใช้ไม่ได้เต็มจำนวน
 สำหรับมีรถโดยสารนั้น ข้าพเจ้าจะขอเรียนไว้คงเพื่อประกอบการพิจารณา
 รถโดยสาร โดย ก่อนสงครามเรามีอยู่ ๒๖๕ คัน เคยวิ่งครั้งเคยวิ่ง
 ๑๓๕ คัน โดยเฉพาะรถโดยสารชั้น ๓ ก่อนนั้นมี ๖๖ คัน เคยวิ่งเลข
 ๖-๗ คัน เท่านั้นในการที่จะบูรณะซ่อมแซมเครื่องกลึงเดินเหล่านั้นเราต้อง

การโรงงาน เครื่องจักร เครื่องใช้เหล่านี้ขาดแคลนทั้งนั้น จากประเทศ
 อื่นส่งมายากแม้จะมีเงินก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน ที่ท่านถามว่ารถควรถวายภาค
 อีสานเมื่อไรข้าพเจ้าเสียใจ และเข้าใจว่ายังไม่มียกหลายยี่ห้อ
 กัน ในข้อต่อไปก็บอกว่าทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดไม่มีการ
 บำรุงรักษาและการดูแลควยที่ทางจังหวัดเป็นผู้รับเงินไปนั้น ขอนข้าพ-
 เจ้าขอเรียนว่ากรมทางเองกระทรวงคมนาคมเห็นมาแล้ว และเห็นมา
 หลายรัฐบาลแล้ว ทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยขอให้กระทรวง
 มหาดไทยคัดเลือกแต่ละเพาะทางหลวงจังหวัดที่เห็นว่าจำเป็นต่าง ๆ เกี่ยวกับ
 การปกครอง และในทางสิ่งใดก็ตาม กระทรวงมหาดไทยก็ชี้แจงว่ามี
 ๑๘ สายและ ๑๘ สายทางกระทรวงคมนาคมได้งบประมาณมาแล้วเป็น
 ผู้จัดทำเอง ไม่ใช่จังหวัดจัดทำ เพราะฉะนั้นในการที่จะสร้างในมาตรฐาน
 หรือคุณภาพให้ ก็เป็นอันว่ารับรองได้ว่าดีกว่าที่เป็นอยู่แต่เดิมจะสร้าง
 เท่าไรสุดแล้วแต่ทางงบประมาณจะอำนวย ไม่ใช่เงินลงทุน สำหรับข้อ
 ถามที่ว่าถ้าเมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะทางงบประมาณให้เข้าสู่กลยภาพจะเอา
 เงินที่ไหนมาสร้าง มาบำรุงรักษา หรือว่ามาบรรณที่คอบแล้ว เงินเหล่านี้
 เราคิดว่าจะได้มาจากการกู้จากต่างประเทศ เรื่องการขายตัวก็เช่นเดียวกัน
 เงินนี้เกี่ยวกับคน จะรับไว้พิจารณาต่อไปและพยายามที่สุดเท่าที่
 สามารถจะทำให้

๑๗.๕๘ น.

นายเพ็ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ในนโยบายของกระทรวง
 คมนาคมนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับเรื่องรถไฟมีข้อที่จำกัดอยู่หลาย
 ประการ ประการสำคัญที่สุดคือเรื่องของกำลังคนส่ง เท่าที่ได้พูดมาแล้ว
 เกี่ยวกับกำลังคนส่งแต่ปัญหาที่งานมาไม่ได้รับผล และทำประโยชน์ให้แก่

การขนส่งไม่ไค้เลย นอกจากว่ากระทำให้เปลืองค่าใช้จ่ายและค่าขนส่ง
 ยิ่งขึ้น ตามที่ท่านรัฐมนตรีคมนาคมแดงว่าการขนส่งมีประโยชน์นั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีคมนาคมไค้ปฏิบัติงาน และเห็นกิจ
 การขององค์การขนส่งนั้นมากขึ้นแล้ว พระสัจว่ากิจการของขนส่งนั้นเป็น
 องค์การที่เหลวแหลกที่สุด สำหรับในท่านอื่น ๆ เกี่ยวกับการขนส่ง เช่น
 การขนส่งทางรถไฟ ก็ชนมีการไฟใหม่ และเกิดทรัพย์สินของผู้ที่โดยสาร
 เสียไปบ่อย ๆ เช่นเมื่อเร็ว ๆ นี้เกิดไฟไหม้ที่จังหวัดศรีสะเกษ ทำให้ทรัพย์สิน
 สินของผู้ที่ขนส่งทางรถไฟสูญเสียมหลายหมื่นบาท ข้าพเจ้าจะเรียนถาม
 ท่านรัฐมนตรีว่ามีทางแก้ไขอย่างไรบ้าง ส่วนในท่านการไปรษณีย์นั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่ามีการไปรษณีย์ที่ปฏิบัติเวลานเป็นการล่าช้าจริงอย่างที่ท่าน
 สมาชิกไค้กล่าวมาแล้ว แต่ว่าอันนี้อยู่ในเรื่องของการปฏิบัติ ข้าพเจ้า
 ไค้ขอขยักตัวอย่างของการไปรษณีย์ของเราและการไปรษณีย์เอกชน ซึ่ง
 ทางบริษัทขนส่งต่าง ๆ ไค้กระทำอยู่ สมมติว่าการส่งทางไปรษณีย์สำหรับ
 ให้บริษัทที่รับขนส่ง เช่นเรอวิคแอสตีบ้เท่าราคาของไปรษณีย์ และเรา
 เสียค่าธรรมเนียมในการทั้งรถหมายระยะบ้ละ ๑ บาท หมายของเรา
 จะถึงเร็วกว่าของไปรษณีย์ เร็วกว่านั้นมาก ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอฝากให้
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนำไปพิจารณา เพื่อให้กิจการ
 ไปรษณีย์ของเราดีขึ้นด้วย ส่วนในการคมนาคมนั้น สำหรับมีถนนหนทาง
 ที่เชยอยู่ ในเวลานี้ทรูคโตรมลงมาก น่าจะได้มีการปฏิบัติแก้ไขให้ดีขึ้น
 กว่านี้ จะไค้ทำความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น.

๑๘.๐๐ น.

นายฉ่ำ จิตรสเนตร สมาชิกสภาผู้แทน (นครศรีธรรมราช) :
 นโยบายของรัฐบาลโดยเฉพะเรื่องการคมนาคม ข้าพเจ้าไค้ฟังท่าน

สมาชิกแต่ละท่านอภิปรายมาแล้ว ตลอดจนถึงคำที่รัฐบาลได้แถลง
 กล่าวแก่ เป็นมูลเหตุให้ข้าพเจ้าอัครมนตรีไม่ได้ตั้งหลักอันอภิปราย และ
 ได้ใช้ความพยายามยกมือ และท่านประธานก็ได้ให้โอกาสข้าพเจ้า ก็
 รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง ความจริงนโยบายหลายกระทรวงของรัฐบาลที่
 แถลงมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคม หรือกระทรวง
 เกษตรธิการ ไม่มีความเป็นธรรมอยู่เลยในนโยบายแต่ละข้อ ในนโยบาย
 แต่ละข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคม บัญชากระทรวงหน้าเรื่อง
 นโยบายของกระทรวงคมนาคม ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อกันไม่สมควรด้วย
 เหตุและผล ขอให้ท่านปวงปราชญ์ซึ่งเป็นผู้แทนของชาติแห่งพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพึงพิจารณา แล้วท่านจงใช้หลัก นิสุตมม กรณ
 เสียโย ทรวจตุถ้อยแถลงของรัฐบาลแต่ละกระทรวงนั้นหาสมควรเหตุผล
 ไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคม การคมนาคมในข้อหนึ่ง
 เกี่ยวกับทางขนส่งทางบก รัฐบาลคณะ ๕๐ วันหาได้แก้ไขประการใดไม่
 เช่นของจากกรุงเทพฯศูนย์กลางพระนครคือ นครและกรุงเทพฯ จะส่งไปสู่ภาค
 เหนือก็ตาม ภาคใต้ก็ตาม ภาคอีสานก็ตาม รัฐบาลเอาอินชัวร์ไม่น้อย
 กว่า ชันหนึ่งเท่าไรท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมต้องรู้ ในกรมขนส่ง
 รัฐบาลซึ่งตั้งเองหาได้แก้ไขประการใดไม่ในขณะที่เป็นรัฐบาลอยู่ ๕๐
 วัน ยืนยันมาแถลงนโยบายว่าจะแก้ไข โดยเฉพาะกระทรวงคมนาคม
 เกี่ยวกับทางขนส่งนั้น ท่านผู้แทนหลายท่านได้อภิปรายในภาคปฏิบัติ
 ท่านบอกว่ายังไม่รู้ไม่ตั้งข้อสงสัยก่อน เช่นการแย่งเจ้าของบริษัทอะไร
 วิทยแยก ท่านบอกว่าคุณยังไม่รู้และรู้แล้วก็ยังไม่ถึง เพราะยังไม่ได้ข้อ
 เท็จจริงพอ ก็จะได้ข้อสงสัยให้รู้ข้อเท็จจริง ขอโทษ คุณไม่ควรเป็น
 รัฐบาล ขอโทษ คุณควรลาออก คณะรัฐบาลนี้กำลังทำลายชาติ คณะ
 รัฐบาลนี้.....

ประธานรัฐสภา : ขอให้ทำตามข้อบังคับ ก็แล้ว ขอให้พักโดย
สภาพ ไม่ต้องขึ้นเสียง ไมโครโฟนคงพอแล้ว.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร สมาชิกสภาผู้แทน (นครศรีธรรมราช) :
รู้สึกเป็นเกียรติยศมากที่ท่านที่เมตตาเกล้าฯ จะพยายามปฏิบัติเพื่อประ-
โยชน์แก่คน ๑๘ ล้านคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนครศรีธรรมราชที่ส่งมา
ใหม่ ส่งมาเพราะรัฐบาลทำงาน ๙๐ วัน เราไม่ได้รับประโยชน์เลย
อย่างนายเซมชาติอภิปรายมาแล้ว หรือคุณพระมนูฯ วุฒิสภาอภิปรายมา
แล้ว และผู้แทนแต่ละท่าน บัดนี้ท่านจะเป็นรัฐบาลอีก ๑ ปี ความเคียด
ร้อนทั้งหลาย โศก กระทบที่ระบวรทุกรถไฟไปมาจากภาคอีสานเพื่อไปทำ
พันธกิจ นครศรีธรรมราชหรือพิบูลง หรือส่งไปขายป่าดงเขาคาร ได้ถูก
กรมรถไฟกินเบี้ยเจี๊ยบอย่างร้ายแรง แต่กรมรถไฟไม่รู้ นัหรือจะมาเป็น
รัฐบาล ซึ่งใช้ถ้อยคำไม่ควรใช้ อย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
จะตั้งกองโจร ทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้นกองโจรไม่ได้ ท่านควร
ลาออก.....

ประธานรัฐสภา : ท่านต้องพักกับประธาน จะไปขึ้นโน้นคนนี้
ไม่ได้ ท่านไม่ต้องข่มมือ ท่านต้องพักกับข้าพเจ้า

นายฉ่ำ จรรย์เนตร สมาชิกสภาผู้แทน (นครศรีธรรมราช) :
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแถลงนโยบายว่าทหารต้องเป็น
กองโจร.....

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่เรื่องกระทรวงกลาโหม นี่เรื่องคมนาคม

นายฉ่ำ จรรย์เนตร สมาชิกสภาผู้แทน (นครศรีธรรมราช) :
เราจะเอาตัวไปจากภาคอีสานบรรทุกรถไฟ หรือเราจะเอาผ้าไปจากภาค
อีสานบรรทุกรถไฟ หรือจะเอาหัวกระเทียมจากลำพูนลำปางเชียงใหม่ไป

ภาคใต้ จะต้องได้ถูกรับค่าเบี้ยเจี๊ยะกรมรถไฟผสมคณกับใคร ๆ ท่านคงรู้ดี
 แต่รัฐบาลหาแก้ไม่ แต่รัฐบาล ๙๐ วันมีว่ส่งพวกเข้าสมัคร ทาปฏิบัติ
 ให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรไม่ ยางท่านกล่าวอ้างว่าฉันทำอะไรไม่ทัน
 เพราะชาวต่างประเทศ เรียกว่าทูตต่างประเทศไม่มีรับรอง จะมีรับรอง
 อะไร แล้วท่านส่งพวกเข้าสมัคร แล้วตัวเองก็สมัครผู้แทน ดังนั้นท่าน
 จะมาขอความไว้วางใจจากสภาผู้แทนและวุฒิสภาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 และผู้แทนอีก ๑๐๐ คนที่มาคราวนี้ไม่ใช่การร้าย เป็นผู้ที่ราษฎร ๒๐๐,
 ๐๐๐ คนเลือกเข้ามา และเข้ามาคราวนี้การขนส่งของทางกรมรถไฟต้อง
 ห้อยโหนดตามหน้าค่างประจวบประจวบค่างค่าง อาทิตยหนึ่งต้องตกตาย
 กันเท่าไรท่านรู้หรือไม่ว่ รถไฟสายใต้ไปปางเขยฮาร์ สายจากกรุงเทพฯ
 ไปทางภาคอีสาน จากกรุงเทพฯ ไปอยุธยาประเทศ ราษฎรที่ยากจน
 เชิญใจแต่ต้องนั่งพันชอย่าง :-

นายฉ่ำ จิวรัสเนตร ไต่ล้งนั่งพันเพื่อแสดงตัวอย่าง

ประธานรัฐสภา : ท่านไม่ใช่ที่เล่่นลคร ข้าพเจ้าให้ท่านพูดแล้ว
 ท่านต้องพูดโดยสุภาพ นี่ข้าพเจ้าเตือนเป็นครั้งที่ ๒

นายฉ่ำ จิวรัสเนตร สมาชิกสภาผู้แทน (นครศรีธรรมราช) :
 รวมความว่านโยบายของรัฐบาลที่จะบริหารเกี่ยวกับกรมรถไฟนั้น จะมา
 ขอรบความไว้วางใจจากพวกข้าพเจ้า แต่ภาคปฏิบัติไม่ปรากฏผลอะไรเลย
 มีแต่ถ้อยคำว่ “ ค่ำร ” ทั้งนี้ คือผ่าน ๙๐ วันและผ่านวันนี้ ในขณะที่
 ท่านขอความไว้วางใจท่านหาได้ทำอะไรไม่ นอกจากมาโต้ค้อยในเรื่อง
 ตัวเขาไม่ไว้วางใจ ท่านหาได้สั่งปล้กกระทรวงในเรื่องการคมนาคมว่
 ให้รีบเร่งปฏิบัติตามนโยบายนี้ ท่านหาได้สั่งเสี่ยประภาวไตไม่ ท่าน
 ประธานที่เคารพเกล้าฯแจงพอเป็นสังเจยให้รู้ว่าไม่ใช่การร้าย ให้รู้ว่า

สองแสนคนส่งมาเลือก ใครทำดี ข้าพเจ้าจะรับรอง ไม่จำเป็นต้องส่ง
 พวกสมัคร เมื่อทำดีแล้วเราเป็นผู้แทนมา ข้าพเจ้ามาจากภาคใต้ในการ
 ไทยสารพัดเปล้ายากหัวเข่าขาคนขาคน และต้องนั่งพื้นกึ่งตัวอย่างประ
 กอบยเหตุผล ไม่ใช่แสดงละคร เมื่อเขียนคณาท่านผู้แทนที่มีเกียรติและท่าน
 วุฒิสภาของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะไว้วางใจรัฐบาลอย่างไรได้
 จริงท่านสิทธิพร นายอมรย์ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี เราก็ยอมรับในคำ
 แถลงนโยบาย ท่านควงฯ และเสนีย์ฯ เป็นอย่างไร เป็นมาแล้ว ๑ ปี
 ๕๐ วัน คุณให้ท่านทำอะไรสมควรจะไว้วางใจได้ไหม ขอท่านผู้แทน
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๑๐๐ คนและผู้แทนปวงชนชาวไทยที่ส่งมานั้น
 โปรดพิจารณาโดยรอบคอบในปัญหาที่เราจะไว้วางใจรัฐบาลคณะนี้ ข้า-
 พเจ้าจะไว้วางใจด้วย แต่จะอย่างไรและนโยบายที่แถลงมาแล้วแล้วแต่
 ไม่มีความเป็นธรรมเลย ขอท่านประธานได้โปรดทราบว่า ถ้อยคำที่
 ข้าพเจ้าอธิบายเป็นเรื่องจริง ที่ชนชาวไทยในนครศรีธรรมราชซึ่งเรา
 ต้องช่วยเซด ไม่ใช่ช่วยเอาแต่ภาษี ช่วยให้เราพ้นจากภาษีให้สะดวก
 เช่นขีรถโดยสาร แม้เป็นรถตู้ก็ขออย่าให้หนึ่งโหล่นกันเลย หลักการมีเพียง
 เท่านั้น วันพรุ่งนี้มรณนยังจะมีมาก มีเรื่องสำคัญให้ท่านเห็นว่าท่านผูก
 ขาคเรื่องหัวหอมหัวกระเทียมไว้จนกระทั่งมาเป็นรัฐบาลอีก

๑๙.๑๑.๒๕.

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ): เป็น
 โอดาสอนัก ที่ระโคกผู้กั้น บกั้นข้าพเจ้าข้องใจอยู่เรื่องทางที่มีสมาชิก
 คนหนึ่งพดด้งเรื่องทาง ทางนั้นคือทางรถยนต์ ข้าพเจ้าไม่ได้พดด้งทาง
 รถไฟ ทางรถยนต์ ในทั้นโดยสะพานภาคอีสานบางจังหวัดข้างสาย
 สะพานอย่างยิงศรีสะเกษที่ข้าพเจ้าสังกัด จังหวัดนั้นไม่มีรถยนต์เลย แต่

พดถึงสินค้าแล้ว อำเภอกันชารักษ์ ชุขันธ์ มีสินค้าของป่าเป็นต้น เช่น
 เสือหวาย พริกอะไรต่างๆ เหล่านี้ ไก่ส่งมาขายในภาคกลางคือพระนคร
 เหล่านี้เห็นต้นที่เกิดมีราคาข่มเขี้ยว การขนส่งไม่มีทางขนส่งสะดวก
 ก็ใช้ยานพาหนะเกวียน เกวียนนี้คิดราคาอย่างน้อยก็เกินทาง ๕-๘ วัน
 จึงจะถึงสถานีรถไฟศรีสะเกษ ดังนั้นเขาคิดว่าวันหนึ่งหรือเหมือนกันหมก
 ๒๐๐-๓๐๐ บาทอย่างนั้นเห็นต้น สินค้าแทนที่จะถูกก็เลยแพงขึ้นโดยเอา
 ค่าขนส่งเหล่านี้มาบวกวราคาซื้อแต่เดิม เหตุผลอย่างนั้นข้าพเจ้าใคร่จะ
 เรียนต่อท่านประธาน สโมสรแล้วที่จะได้ขยับปรุ้งหรือบำรุง จังหวัดของ
 ข้าพเจ้าที่ปกเกล้าวันใหม่ทางรถยนต์สักเส้นหนึ่ง แต่ก็มีทางที่รัฐบาลได้
 ให้เงินทางส่วนจังหวัดซึ่งได้จัดทำไปโดยยถากรรม ให้ขยับประมาณปีละ
 หมื่นข้างสองหมื่นข้าง และทำได้ประมาณ ๑๐ วา ๒๐ วา ครั้นต่อมา
 หมกเงินแล้วก็ซึ่งก็หลังก็ขอได้อีกทีละเล็กน้อย ข้าพเจ้าใคร่เห็น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมขอโอนทางเส้นนี้ขึ้นทางหลวงแผ่นดิน
 ทางเส้นนี้สำคัญมาก ทางศรีสะเกษเป็นจังหวัดอันเป็นที่อยู่ชั้นนี้สถาน
 อันงดงามมีใช้น้อย จังหวัดนี้ถ้าปลูกสิ่งสำคัญแล้ววันนอกจากขนส่ง
 สินค้ายังเป็นจังหวัดที่ติดต่อกับชายแดน ติดต่อกับจังหวัดพิบูลอย่าง
 เป็นต้น เมื่อเกิดอะไรขึ้นเห็นต้นว่าสงครามจะได้ลำบากยิ่งสะดวก ข้าพเจ้า
 เห็นสมควรที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สร้างทางเส้นนี้ให้เห็นผล
 สำเร็จลุล่วงไป ข้าพเจ้าขอฝากไว้ให้ท่านระลึกและขยับปรุ้งอย่างทข้าพเจ้า
 กล่าวมานั้น และนอกจากนั้นเมื่อออกไปทางศรีสะเกษไปชูขันก็เห็นแหล่งที่
 ส่งสินค้าจากสถานีรถไฟ และส่งไปทั่วทุกแห่ง ควรสร้างให้เห็นเป็นหู
 เป็นตาเหมือนเพื่อนบ้านเขา ถ้าไม่มีอะไรให้รัฐบาล รัฐบาลจึงไม่ออกทุน

ในที่ซึ่งข้าพเจ้าขอวิงวอนรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมสร้างให้ข้าพเจ้าอีก
๑ เส้นเท่านั้น

นายทัศน กลีบโถม (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิก
หลายท่านอภิปรายมาแล้วหลายคนที่รู้สึกว่ามีข้อข้องใจในเรื่ององค์การ
ขนส่งของรถไฟ โดยท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมคอยข้อข้องใจของ
ท่านสมาชิกยังไม่เข้ากระจำพอส ข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับ
กับท่านสมาชิกที่ตามมาแล้วนั้น คืออยากถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมว่า เหตุการณ์ที่เป็นโรคเรื้อรังเกี่ยวกับองค์การขนส่ง
กรมรถไฟนั้นยังเกิดขึ้น และเป็นโรคเรื้อรังมาแต่รัฐบาลใด และสมมติ
ผู้ใดเป็นรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมใน
รัฐบาลนั้น จะมัน โขบายอย่างไร ที่จะแก้ไขให้โรคเรื้อรังนี้หายสูญไป
ออกประการหนึ่งเมื่อพูดถึงองค์การขนส่งก็ยังมีองค์การขนส่งอีกอันหนึ่งที่ได้
เกิดขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าทราบว่า มีองค์การขนส่งนอกเขตรถไฟ องค์การ
ขนส่งนี้ก็ได้ยังเกิดขึ้นในสมัยไหน ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ คือว่าองค์การขนส่ง
ซึ่งเป็นองค์การขนส่งจากรถไฟไปยังร้านค้า องค์การนี้ข้าพเจ้าอยาก
จะเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเหมือนกันว่า องค์การนี้เกิด
ขึ้นในสมัยรัฐบาลใด ใครเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และ
มีความประสงค์อย่างไรที่ตั้งองค์การนี้ขึ้น และรัฐบาลนั้นจะมัน โขบายส่งเสริม
มีองค์การนี้ต่อไป หรือจะเลิก องค์การนี้ ขอท่านรัฐมนตรีได้คอยให้
ข้าพเจ้าได้ทราบ

หม่อมหลวงอุดม สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
ข้าพเจ้าขอตอบคำถามของท่านผู้แทนฯ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ขอตอบท่านผู้แทนนครศรีธรรมราช ที่ได้ทำหนังสือเรียน

รัฐบาลหรือตัวข้าพเจ้าเองเป็นอันมาก ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอชี้แจงให้สภาน
ทราบว่า ในเรื่องโรคคอหอยชันหรือว่าโรคอะไร ๆ นั้น มันเกิดมาในสมัย
รัฐบาล ๘๐ วันหรือ นั่นก็โตขึ้นมาแล้วจึงโตเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
ในเรื่องที่รัฐบาล ๘๐ วันมานี้ จะโตขึ้นเข้าให้ เข้าไปโดยรวดเร็วโตขึ้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าคงไม่ใช่เป็นบุคคลธรรมดา ต้องเป็นมนุษย์พิเศษ แต่ว่า
การแก้ไขสิ่งบกพร่องนั้นเราต้องดูเสียก่อนว่า สิ่งนั้นมาจากอะไรแน่ การ
ที่จะทำอะไร โดยไม่คิดขงสคินัน เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้

และอีกข้อหนึ่ง ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนักการเมือง
และที่มานั่งอยู่ในที่นั้นก็ไม่ได้คิดว่าเป็นผู้วิเศษอย่างใด ข้าพเจ้าเอง
ก็มีความเห็นเช่นนั้น แต่ทว่าเข้ามาเพื่อรับใช้ประเทศชาติ เมื่อท่านเห็น
ว่าข้าพเจ้าไม่สมควร หรือไม่มีประโยชน์ หรือไม่สามารรถ หรือไม่ทำอะไร
ก็ตาม ท่านก็ไม่จำเป็นต้องให้ความไว้วางใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่โกรธ
เคืองอะไร นี่ขอให้ท่านรีบทราบไว้ด้วย การเสียหายเหลวแหลก การกิน
การโกงไม่ได้เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลนี้เข้ามาเป็นรัฐบาล ได้เข้ามาเป็น
เวลานานถึงเข้ากระดูกดำ เพราะฉะนั้น การแก้ไขก็ต้องใช้เวลาเหมือนกัน
และข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลจะมาเชิงล ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามาเชิงล
อะไร แต่ข้าพเจ้าไม่คิดใจเพราะข้าพเจ้าไม่ได้เชิงล

ท่านผู้แทนศรีษะเกษ ได้ถามในเรื่องทางของจังหวัดศรีษะเกษ
นั้นว่าตงจังหวัดกักกั ไม่มีทางคึกคักค่อเป็นทางคมนาคม ท่านขอชี้แจงว่า
ทางจังหวัดของท่านมีสินค้มาก อาจจะทำประโยชน์ให้แก่จังหวัดอื่น ๆ
ได้ เรื่องนี้จะตกลงในทันยังไม่ได้ จะตงนำไปหาวิธีกับกระทรวง
มหาดไทย แต่อย่างไรกั ข้าพเจ้าจะรีบไว้พิจารณาต่อไป

ท่านในเรื่อง ส.ส. หม่อมเสียงมาถนุน ข้าพเจ้าเองก็รับว่าไม่ได้รู้

เห็นอะไรมากในเรื่องนี้ แต่ว่าได้พิจารณาในหลักการ และได้เชื่อ
 เชิญเจ้าหน้าที่มาซักถามแล้ว ก็ยังมีความเห็นว่า ในกรณีเราควร
 จะผกเขาไว้ เมื่อมันไม่ดีกว่าถ้าจะต้องแก้ไข แต่ว่าในเวลานี้ก็ยังไม่ได้
 ลงมือแก้ไขโดยจริงจัง เพราะยังไม่รู้เหตุผล เมื่อได้รู้อะไรมากมา
 เสียก่อนแล้ว จึงจะจัดการแก้ไขอย่างจริงจัง แต่ถ้าเห็นว่าไม่ก็แล้ว
 รัฐบาลก็จะไม่ถือกันทำต่อไป แต่ว่าเรารู้แล้วว่าระหว่างประชาชนกับ
 พ่อค้า และข้าราชการก็ นี่เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเราก็อย่ามา
 ค่วนคตสึนเสียเวลานะเลย บางทีเราจะเสียค่ายที่หลังแล้วที่นั่นก็หวังแล้ว
 ว่าคนไทยไม่มีอาชีพ เสรีนิยม รัฐบาลก็ไม่ใช่เสรีนิยมอย่างที่ท่าน
 เข้าใจ เราก็คือคนไทย รักเมืองไทยอยากจะให้เดินไปในทางที่ดี
 แต่ว่าในทางที่คงตั้งหรือรุนแรงอะไรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าประเทศเล็ก ๆ
 อย่างเรา ๆ ที่เป็นอยู่นั้น ไม่ควรจะทำ เราควรจะเป็นปริมรรตสภาพ
 ของตัวเองที่จะต่อสู้ต่อไป เราจะต้องช่วยกันเอง ไม่ใช่ใครจะมา
 ช่วยเราได้วันหนึ่งคงสูญไป เราเองก็ต้องซมกัเขมันตัวเราเอง ต้องทำ
 ไม่ใช่ชวนังพกกันอย่างเขยวนแล้วจะสำเร็จอย่างไร เพราะฉะนั้น
 นที่นั่นผู้แทนผู้ใดมีหลักฐานที่จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบได้ ข้าพเจ้าก็พร้อม
 อยู่เสมอที่จะรับปรึกษาหารือกันเพื่อให้เกิดประโยชน์อยู่ที่มีการปฏิบัติ ก็
 ต้องแก้ไขต่อไป องค์การขนส่งรถไฟนี่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าท่าน หมาย
 ความว่าอย่างไร คือขณะนี้องค์การขนส่งกำลังพยายามขยายกิจการ
 จะไม่ได้ทั่วแต่เพียงเขตรถไฟ สิ่งใดที่เราสามารถจะทำได้ มีกรรมกร
 หรือมีเจ้าหน้าที่พอ ก็อยากจะขยายออกไปให้ความสะดวก คือรับการ
 ขนส่งสินค้าจากนอกหลังที่จ่ายของ ซึ่งยังไม่ได้ทำทุกแห่ง บางแห่งก็ยัง
 ทำไม่ได้ อาจจะมีผู้แทน แต่ว่าการขนส่งนี้รถไฟไม่ได้มีการบังคับ

๒๔๕

อะไร ใครจะทำหรือไม่ทำก็ได้ ไม่มีการขังขี้อะไร ข้าพเจ้าขอ
ขังนางทั้งนี้

ประธานรัฐสภา : คำมากแล้ว ข้าพเจ้าขอเลื่อนไปประชุมวัน
พรุ่งนี้ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

กรรมการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเมธาธิบดี	สุชินธ์ จิตรถถึก	ผู้ตรวจรายงาน
น.อ. พรบุรีชา กมลาศน์ ว.น.	พิพัฒน์ เอกะโรหิต	„
พระนิคินัยประสาน	ศิริ มนต์ไทรเวศย์	„
พระยาประชาศรียศรสเทศ	โชค คุปตะวาทิน	„
พระยาพิไชยสงคราม	อุดม พลอยสังวาลย์	„
อรรถกรมมุนต์		

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการรัฐสภา

ศรีธรรมมาธิเบศร์
ประธานวุฒิสภา

ต้องทำกันเองอย่าง ข้าวที่จะผลิตขึ้นก็ไม่ให้ผลเต็มที่ ทั้งจังหวัดพลังงานอยู่
ไกลห่างต่อการขนส่ง ครึ่งที่แล้ว ๆ มาการขนส่งล่าช้าหลังไม่ทันถึง และ
ขาดตอน ราษฎรที่จังหวัดพลังงานนี้ขออยากมากเกินกว่าที่งานรัฐมนตรี
เช่น ข้าวไม่พอรับประทานแล้วไม่มีอะไรจะเจอบ้างกินหัวมันหลายขน้าว
คือหัวมันจิว รับประทานโทษ คือมันเทศ มันจิวก็มันสำปะหลัง นอก
จากนั้นหัวกลอย กล้วยแก่ขน้าวรับประทาน กระผมเองผู้แทนแล้ว
สหายใจ และผู้ที่ขออยากมากยังมีอีกเช่นกินกล้วยสดต่างข้าว กินหัว
กลอยเปล่า ๆ ต่างข้าว กินมะพร้าวแก่หรือมะพร้าวหัวต่างข้าวกินมะระกือ
ต้มต่างข้าว เหล่านี้เพราะอะไรเพราะขาดการช่วยเหลือทางเกษตรและ
ชลประทาน ถ้ากรุณาในขั้นไปรทกรุณาให้การชลประทานท้องถิ่นให้มี
ก้วยและขยายให้เร็วก่อนที่จะถึงฤดูออก ในโอกาสต่อไปนี้ หวังว่าจะจะได้
รับความกรุณาจากท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง เพื่อยบรรเทาทุกข์ชาวจังหวัด
พลังงานนี้และกระบี่ด้วย ๓. เรื่องที่จะบำรุงรักษาพันธุ์ไม้ นั้น ท่าน
รัฐมนตรีได้เขียนโครงการไว้สวยงามที่จะสงวนพันธุ์ไม้ แต่ท่านไปเยี่ยม
ชาวยักษ์ใต้หรือไม่ว่าพันธุ์ไม้ชายแดนนั้นไม่มีอยู่ก็มากนักเลย ปลดปล่อยให้
บริษัทผูกขาดไปหรือพ่อค้าประชาชนผูกขาดก็พันธุ์ไม้เองหรือ การจับ
ทำก็พันธุ์ไม้ได้ขนาดก็เสียหายบ้างแล้วผู้ที่ผูกขาดไปนั้นได้ เอาลูกจาก
นั้นไปปลูกไว้หน้าบ้านแล้วบ้านนั้นตอน ภายในนั้นแต่กันจาก ส่วน
ริมข้างชายเลนตาม ชายทะเลหรือริมคลองนั้น จะมีบ้านเกิดขึ้นงามเพื่อขย
คาเจ้าหน้าที่ เมื่อมองดูไปข้างหลังภายในแล้วบ้านนั้นจะกลายเป็นบ้านจาก
นั้นท่านสงวนบ้านไม้หรือบ้าน จากเขาไว้ข้อได้พิจารณาช่วยกันจัดทำด้วยความ
จริงใจและมีใจแก่พ่อค้าคหบดีท่านนั้นกลอยบ้านนั้นเป็นส่วนจาก ข้าวราช-
การก็มีทำเช่นนั้นไปรทกรุณาเห็นแก่ส่วนรวมและประเทศชาติอย่างยิ่ง

นอกจากนี้กระผมขอวิงวอนให้ท่านรัฐมนตรีให้จัดการตามกระทรวง-
ผมได้กราบเรียนมาแล้วหวังว่าชาวพม่า กระทบ และถูกเก็บ ที่อยู่ใกล้ ๆ
ก็นคงจะไ้รับความร่มเย็นเพราะท่านรัฐมนตรีนั้นแหละ สวัสดิ์

๑๕.๔๒ น.

พ.ต.ต. หลวงเจริญตำรวจการ สมาชิกสภาผู้แทน (อุทัยธานี) :
ความที่ไ้ฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาลทั้งหมดกับท่านผู้เ้เกียรติทั้งหลาย
ก็ไ้ฟังมาแล้วเห็นที่แจ่มแจ้งแต่ทว่าในข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้นเองเห็นที่เคลือบ
คลุม กว้างขวางก็ผิดไปค้วยต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามว่าการ
ทดลองการทำนาด้วยเครื่องจักรทำที่ไหน และเครื่องมืทดลองของ
กระทรวงเกษตรวชิการมีอยู่แล้วหรือยังและจะทดลองไปตั้งแค้ไหนกัน และ
การทดลองจะลงมือทำนาด้วยเครื่องจักรที่ท่านคิดแล้วหรือยังว่าจะทำไ้ทั่ว
ทั้งประเทศหรือไม่ หรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด ข้าพเจ้าไ้เคยเห็นมา
แล้วว่าการทำนาด้วยเครื่องจักรทั้งหวัคืออุทัยธานีมีอยู่แห่งหนึ่งตอนเหนือ
ลงมา ผลที่สุกคล้ายกันหมก เมื่อลบคั้นนา ๒ ชักปลัดขุ่นไ้หมกไม่
สำรับ ขอไ้ให้ท่านรัฐมนตรีจงระลึกถึงไ้มากกว่าการทำนาด้วยเครื่องจักร
นั้นอาจเป็นเฉพาะที่หนึ่งที่ใด การที่พูดในนั้นก็ไ้ปรากฏ เพราะฉะนั้น
ที่ท่านสมาชิกม้ถามไ้ในที่ต่าง ๆ นั้นเป็นแง่อยู่ เพราะฉะนั้นจึงขอถาม
ว่าการซื้อเครื่องจักรมาสำหรับไ้ประชาชนคนไทยนั้นเห็นว่าจะทำไ้ไ้โดย
ทดลองเพราะว่าการทำนาด้วยเครื่องจักรค้องมีแน่ช้ที่นาจำนวน
มากจึงจะทำได้ส่วนค่าสำค้ทำมีเน้อที่นาเพียง ๒๐-๓๐ ไร่จะทำไ้ไ้ค้ย
ไร หรือเกษตรจะเอาไปทำเอง เหล่านี้จะทำไ้ไ้ค้หมกหรือไม่ ในข้อ
เหล่านี้แหละเป็นข้อที่ท้ทำให้ข้าพเจ้าคิดเหลือเกิน ส่วนท่านผู้เกียรติทั้ง
หลายก็ถามนอกไ้เสียหมก ข้าพเจ้าเองก็ไ้ไม่อยากจะ พูด เพราะฉะนั้น